Butlletí de Llagostera

Núm. 7 / 3ª Etapa 3,75€
setembre del 2005

Fotografia guanyadora del Primer Concurs de Fotografia Digital.

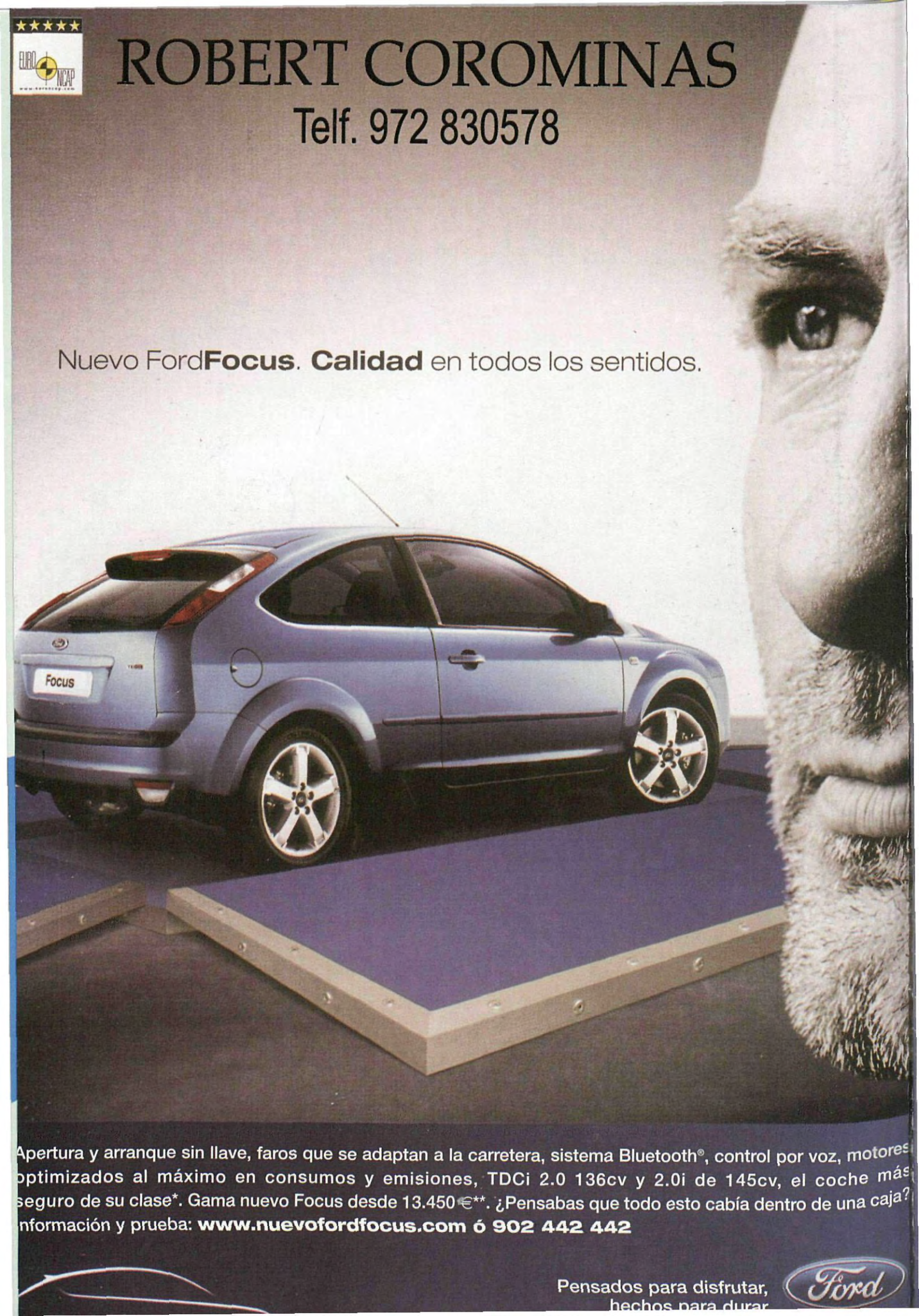
ROBERT COROMINAS
Telf. 972 830578
Nuevo FordFocus. Calidad en todos los sentidos.
Focus
Apertura y arranque sin llave, faros que se adaptan a la carretera, sistema Bluetooth®, control por voz, motores optimizados al máximo en consumos y emisiones, TDCi 2.0 136cv y 2.0i de 145cv, el coche más seguro de su clase*. Gama nuevo Focus desde 13.450 €**. ¿Pensabas que todo esto cabía dentro de una caja?
Información y prueba: www.nuevofordfocus.com ó 902 442 442
Pensados para disfrutar,
hechos para durar
Ford

Agraïments :

Marta Ventura
Toni Navarro

A tots i totes les persones que varen ajudar i participar al I Sopar Papustisores.

Editorial

Llagostera ja ha assolit la cota dels 7.000 habitants. Potser encara no havíem paït el sís a les unitats de miler del compte i el cert és que el nostre poble, com també passa a altres vil·les de les nostres contrades, està experimentant un creixement humà important. Paral·lelament a l'arribada de nous veïns i veïnes s'edifica i s'urbanitza. La demanda de sòl per a habitatge i indústria no té, per ara, aturador i això demana nous sacrificis al paisatge. Ningú pot negar que moments com aquests són d'especial delicadesa i preocupació; la cohesió social i l'entorn podrien veure's ressentits si aquests processos no són ben dirigits. És clar que aquesta direcció cap a un futur que ens pugui satisfer o desagradar és responsabilitat de totes i tots i, per això, cal que els nostres representants filin molt prim en les seves actuacions i que la resta del poble hi participi activa i responsablement. A més, aquests processos que marcaran en el futur una nova idiosincràsia llagosterenca, coexisteixen amb altres qüestions que, potser més localitzades o puntuals, marquen el dia a dia de la política local i influeixen en el vot a les properes eleccions, cosa que per a algunes agrupacions electorals pot ésser més important, ja en aquest moment, que les responsabilitats presents.

El nostre poble viu un clima proper a la crispació. Al carrer circulen informacions cada dia més subjectivades i qualsevol mesura de l'Ajuntament porta molta cua. Si fa un temps els opositors al govern d'esquerres qüestionaven la doble ocupació política de l'alcalde pel presumpte abandó de les tasques locals d'aquest, ara, contràriament, han focalitzat en la seva persona totes les queixes a les mesures impopulars -això no vol dir que siguin, o no, necessàries- que l'Entesa ha executat en els darrers temps. Sovint sentim a parlar de la recollida selectiva porta a porta, de les zones blaves o del canvi de sentit dels carrers, com si aquestes actuacions formessin part d'una tirania, en lloc d'estar anunciades en un programa electoral que guanyà les eleccions amb força més vots que en els anteriors comicis. Però la remor de fons no s'acaba aquí. Hi ha altres sectors marginals –o que potser no arriben a la categoria de sector– contraris al govern que han apostat per actuar i fer-ho amb una radicalitat preocupant i grotesca: fent aparèixer guixades amenaçadores i insultants que es deslegitimen a sí mateixes pel pobre contingut. Un altre fet preocupant és el brot d'apologia racista que sovinteja, des de fa un temps, els fòrums de Llagostera.com; es tracta d'un fet lamentable i que hauria d'ésser condemnat per la resta d'internautes en senyal de respecte a centenars de veïns de Llagostera, que al llarg d'anys i dècades, han anat arribant a la vila per establir-s'hi. A partir d'haver arribat a fets tant greus, la conclusió passa per entendre que el problema llagosterenc és més comunicatiu que polític[1]: la crispació no és només en el missatge, també és en el canal que asseguri una millor difusió, el que cridi més l'atenció a hom. Per això cal que reflexionem sobre el valor que donem a determinades informacions que no es remeten a cap font, no se'n coneix l'autoria o arriben a la nostra percepció d'una manera il·lícita o oportunista; això, si no volem que la idiosincràsia llagosterenca de la qual parlàvem, la personalitat local, s'acostumi a nodrir-se de la desinformació, la rancúnia i la injúria. Pel què fa a l'Ajuntament, caldria qüestionar l'abast i l'efecte que tenen els seus mitjans d'informació oficials, ja que sembla que les rumorologies han pres més força que aquests.

Tornem a l'urbanisme, apartat en el qual hem de deixar d'incloure-hi el "cas de les cintes", que ja té una resolució. Ara és el moment d'entendre's i l'Ajuntament aguanta dues patates calentes de tamany considerable: el futur del Mas Roig i la gairebé utòpica urbanització del Puig del General, que novament haurà d'esperar. Respecte a l'última, caldria començar a repensar en deslligar la reparació del ferm del carrer Costa Brava amb el projecte d'urbanització del Puig, ja que el mal estat d'aquest carrer de sortida del poble perjudica cada dia a un gran nombre de conductors aliens a l'enèsim endarreriment de l'acord. Per altra banda, es troba a faltar un diàleg públic on el govern i els responsables del Mas Roig puguin donar una informació veraç i contrastable al conjunt de Llagostera, per intentar arribar a un acostament de posicions i deixar el conflicte confús que ens arriba a través dels mitjans de comunicació. Seria un gest noble de les dues parts i una oportunitat per a aprofitar algun mitjà de comunicació com Llagostera Ràdio, que permetria una àmplia difusió de les dues veus i la intervenció dels oients en directe.

Un apunt que també cal fer és sobre la darrera Festa Major, de la qual no n'extraurem valoracions. Totes i tots sabem del desgraciat accident succeït a la fàbrica Pascual, que coincidint amb l'inici de la festa, s'emportà la vida d'un jove agent de la Policia Municipal, mentre intervenia en l'incendi que s'havia declarat en una de les naus. Els integrants del col·lectiu de redacció del Butlletí de Llagostera volem expressar el nostre sentiment de record a la persona de Raül Montes, que ens va deixar mentre realitzava la seva tasca al servei del poble. Arran d'aquesta festa amb mal regust de boca, només ens queda fer el cor fort per a seguir organitzant comunament tota mena d'esdeveniments des del món associatiu i cultural, amb rumb fix a la propera Festa Major. El naixement de noves entitats de joves i la salut renovada d'altres, com també l'ascens de la U.E. Llagostera, el 40è aniversari del G.E. Bell Matí, la consolidació del Correllengua, i l'èxit de les excavacions arqueològiques a la Torre dels moros, entre d'altres, són fets que ens haurien de fer veure que, amb una mica més de participació, a Llagostera es poden fer grans coses, que de gent per a fer-les ja en tenim; perquè recordem-ho: ja som més de 7.000!

El col·lectiu de redacció

1- Del problema polític en el sí del govern, que també existeix, en parlarem en el proper número

E/S Llagostera 12580

Joaquim mascaró salarich

Ctra. C-250 Km.24'3
Telf. i fax. 972 83 15 49
17240 Llagostera- Girona

Col·lectiu de redacció

Marc Coll, Gerard Casanovas, Marta García, Ricard Lloveras, Jordi Casanovas, Xevi Casas, Eduard Comas, Pau Turón, Jordi Molina, Mireia Malagón, Anna Rissech, Lluís Comas.

Col·laboradors:
Ramon Motjé, Joan Frigola, Miquel Codolar, Francesc Sureda, Enric Ramionet, Mireia Collell, Joan Ventura, Fina Gabarrón, Quim Carbó, Arxiu Municipal, Biblioteca Julià Cutillé.

Llagostera, Setembre, 2005
"Butlletí de Llagostera" Núm. 7

Portada: *Foto Angels Pradilla Canet*

Disseny i Maquetació:
Marta García, Gerard Casanovas.
Correccions:
Mireia Malagón, Marta Ventura i Toni Navarro

Dirigit pel:
Col.lectiu de Redacció
C/ St. Pere nº 5
Tel. 972 83 12 10
e-mail:
butlleti_llagostera@hotmail.com

Impressió:
Copidisseny
Tel 972 32 08 94 St Feliu de Guíxols
Dipòsit Legal: GI-1733/95

Amb la col.laboració de:

Diputació de Girona
Ajuntament de Llagostera
Generalitat de Catalunya

Membre de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal

4-5 Actuals

Activitats del poble **7-15**

17-25 Entitats

Escoles **26**

27-32 Esport Llagosterenc

Entrevista Albert Sàbat **35-37**

38 Reportatge Mas Roig

Reportatge Bell-Matí **39-43**

44-47 veu del lector

Curiositats **49**

51 "Articles determinats"

D'on preneu la ratafia? **53**

55-57 Una forma diferent de mirar la terra

X@rxa **59**

Llagostera a la premsa **61**

62-65 Esports i montanya

Raco de la cuina **67**

69 Fe de_ratas

Regista Civil **70**

Punts de venda: Llibreria Sureda, Llibreria Mallorquí, Llibreria Frigola i Tabacs Montse Plensa

El Col.lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions. El Col.lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col.laboradors i no es compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats. L'únic article que expressa l'opinió de tot el Col.lectiu de Redacció és l'Editorial. Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col.lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor. Per raons d'espai, el Col.lectiu de Redacció es reserva el dret de resumir el contingut dels escrits que excedeixin l'extensió d'un foli escrit a doble espai. Totes les entitats del poble que ho desitgin tenen una pàgina del Butlletí a la seva disposició.

Puig del general

Després d'un dia de pluja, els creuament entre; el carrer Lleó I i el Puig del General presenta aquest estat lamentable. A sota; podem veure l'estat del marge del carrer Puig del General.

Malgrat tractar-se d'una de les zones més transitades del nostre municipi, el Puig del General i especialment els carrers Costa Brava i Lleó, que en són els vials principals, ja fa anys que es troben en una situació deplorable.

Tots els que passegem o circulem per aquest sector som conscients de l'estat dels seus carrers, però pocs coneixem quina és la història real d'aquesta "urbanització", que es remunta a l'any 1962 i que involucra veïns, promotors i Ajuntament en un estira i arronsa, d'acords i desacords, reunions i llargues negociacions.

És per això, que des d'aquetes línies volem fer una breu descripció dels esdeveniments i les accions portades a terme per les parts implicades, i en definitiva clarificar una problemàtica que encara no està resolta.

La realitat ens mostra un Puig del General que presenta moltes mancances:

Carrers sense asfaltar, plens de regs, sots, etc., que provoca polseguera molt molesta pels veïns.

Carrers mal asfaltats, amb el ferm foradat, escardat i apedaçat.

Falta de clavegueram, en alguns casos.

Dèficit d'enllumenat.

Passatges d'intercomunicació entre carrers descuidats i intransitables.

El problema arranca fa uns trenta anys, quan els promotors encarregats de la construcció de la urbanització van arribar a un acord amb l'Ajuntament per la cessió d'uns terrenys destinats a una futura ampliació de l'escola pública o bé per a l'ús cultural, a canvi que l'Ajuntament es fes càrrec dels costos de les obres necessàries per al condicionament de la urbanització. El fet és que han passat els anys, i s'ha arribat a la situació actual a causa de la deixadesa i/o dificultats pressupostàries

de tots els ajuntaments que han governat. L'Ajuntament actual té el projecte per urbanitzar la zona, i tot i que en principi no volia assumir cap cost al·legant que l'acord de 1989 entre promotors, Consistori i veïns no va quedar recollit en l'escriptura pública dels terrenys, i per tant les obres haurien de ser costejades totalment pels veïns, el mes passat després de rebre reiterades queixes dels veïns es va comprometre a finançar aproximadament un 14% del cost total de les obres. Aquesta determinació no és acceptada pels veïns que consideren que ja van pagar la totalitat de les obres a l'inici de la urbanització i mantenen que no és just haver de pagar una altra vegada i amb un exagerat augment, que significaria pagar unes quantitats que oscil·len entre 12.000 i 18.000 euros. Això ha fet que presentessin noves al·legacions i l'Ajuntament s'ha vist obligat a convocar novament els veïns perquè els tècnics els facin una darrera valoració del projecte d'urbanització i puguin tornar a pronunciar-se, a fi d'arribar a un acord i adjudicar definitivament les obres, que es preveuen per l'any vinent. Així doncs, la situació es troba novament en punt mort, retardant encara més la urbanització d'aquesta zona. Òbviament les dues parts implicades hauran de posar-se d'acord per arribar a la millor resolució possible i arranjar definitivament aquesta part de Llagostera. Sense cap dubte, la urbanització d'aquest espai contribuirà en la millora d'aquest accés al poble i segur que ens beneficiarà a tots.

Al carrer Puig del Genral ple de basses i corriols.

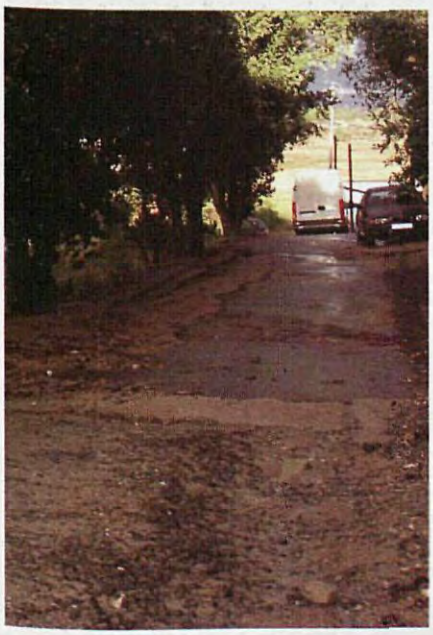

Els pocs trossos "asfaltats", en dies de pluja, són devorats per la sorra.

Lluís Comas i Mireia Malagón

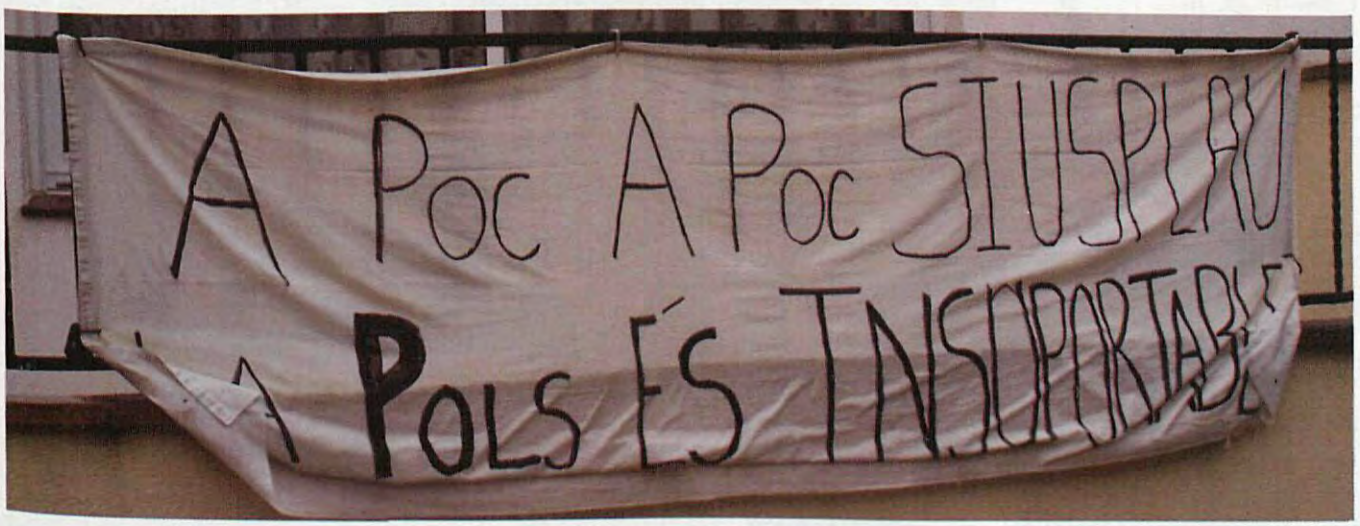

Al carrer Puig del Genral s'hi pot veure una pencarta reivindicativa; "A poc a poc SIUSPLAU, la pols és INSOPORTABLE".

Mª Carme Valentí
PERRUQUERIA

Passeig Pompeu Fabra, 36 17240 LLAGOSTERA
Telèfon 972 83 06 20 Girona

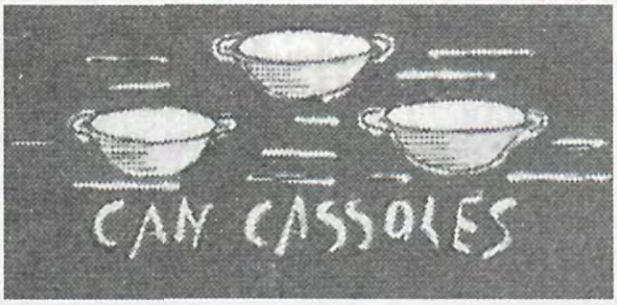

Des de 1952

Matança pròpia
Embotits Casolans
Plats Cuinats

Passeig Tomàs A. Boada, 12
17240 Llagostera (Girona)
Tel. 972 83 02 14
e-mail: cesteve@grn.es

Carns Esteve

QUISSO

-Perruqueria i estètica Canina i Felina
-Venda d'Animals de companyia
-Venda d'accessoris
-Reptils
-Recollida a domicili

En Perruqueria
Hores Convingudes
655 33 56 86

Salón de Peluquería

C/ Compte Guifré, 27
Tel. 972 831 215
17240 LLAGOSTERA

PLANXISTERIA i PINTURA
ALBERT

Albert Mallorquí i Guich

Ctra. Tossa, 45
Tel. 80 53 09
17240 LLAGOSTERA

FERROS FORJATS
JOSEP AIGUABELLA
CARPINTERIA METAL.LICA
AMB FERRO I ALUMINI
TANCATS DE TELA METAL.LICA
* * *

Carrer Tossa, 5
Tel. (972) 83 02 70
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

CONFECCIONS
J. CAPDEVILA
c/. Comte Guifré, 6
Tel. (972) 83 00 88
17240 LLAGOSTERA

Tapisseria i Tendals
☎ 972 83 03 87
Sanchez

Confecció i col-locació de tot tipus de tendals
Pressupostos sense compromís
C/ Barcelona, 16 17240 Llagostera (Gi)

Festa major 2005

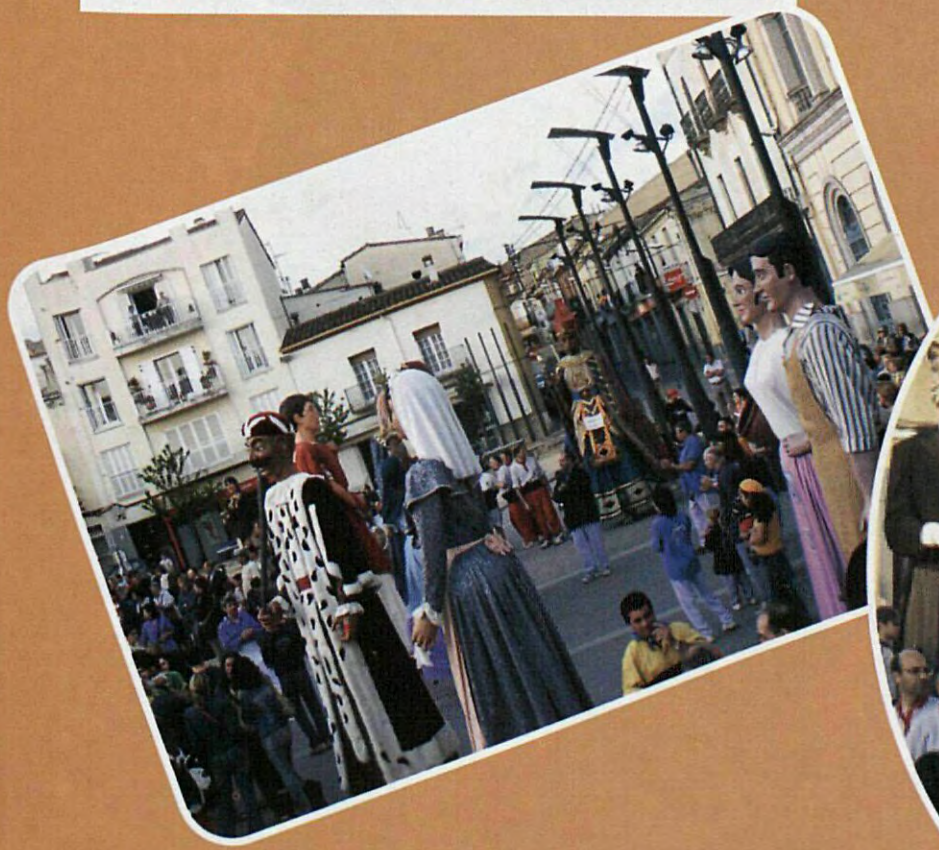

ACERBIS
1
10
5

23

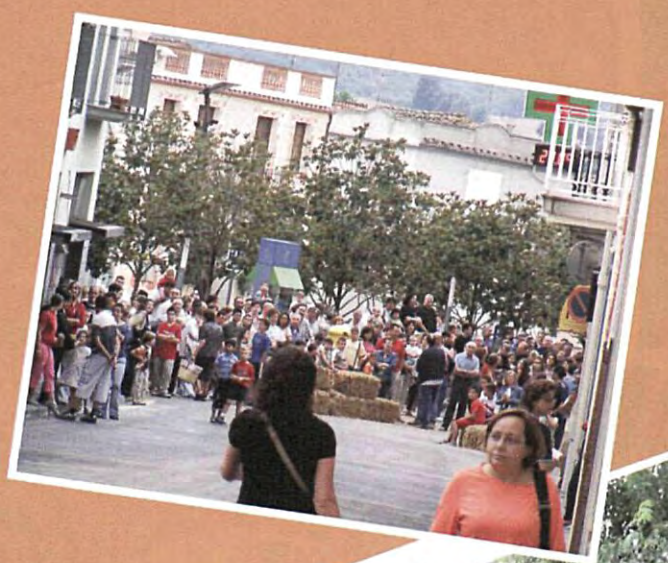

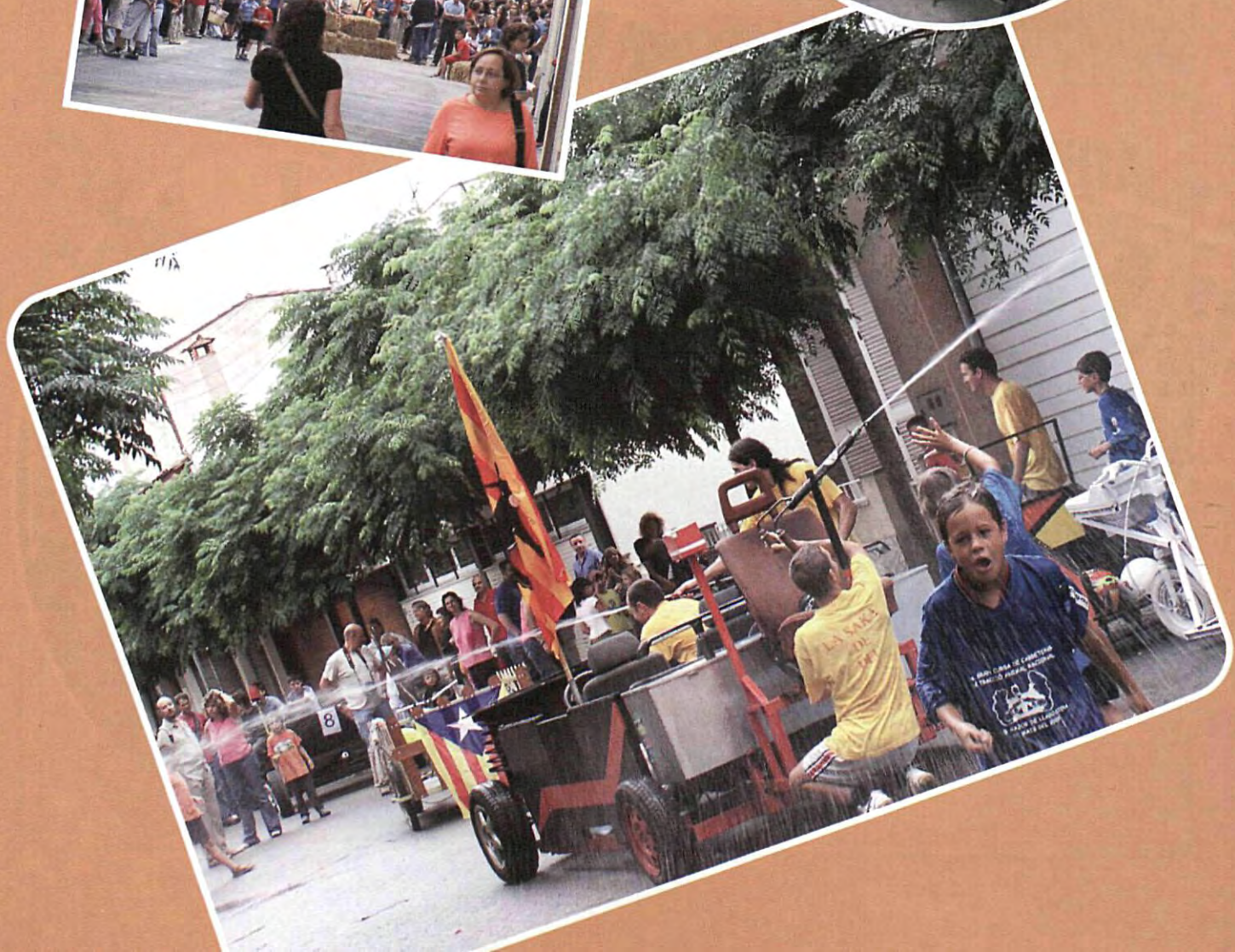
8

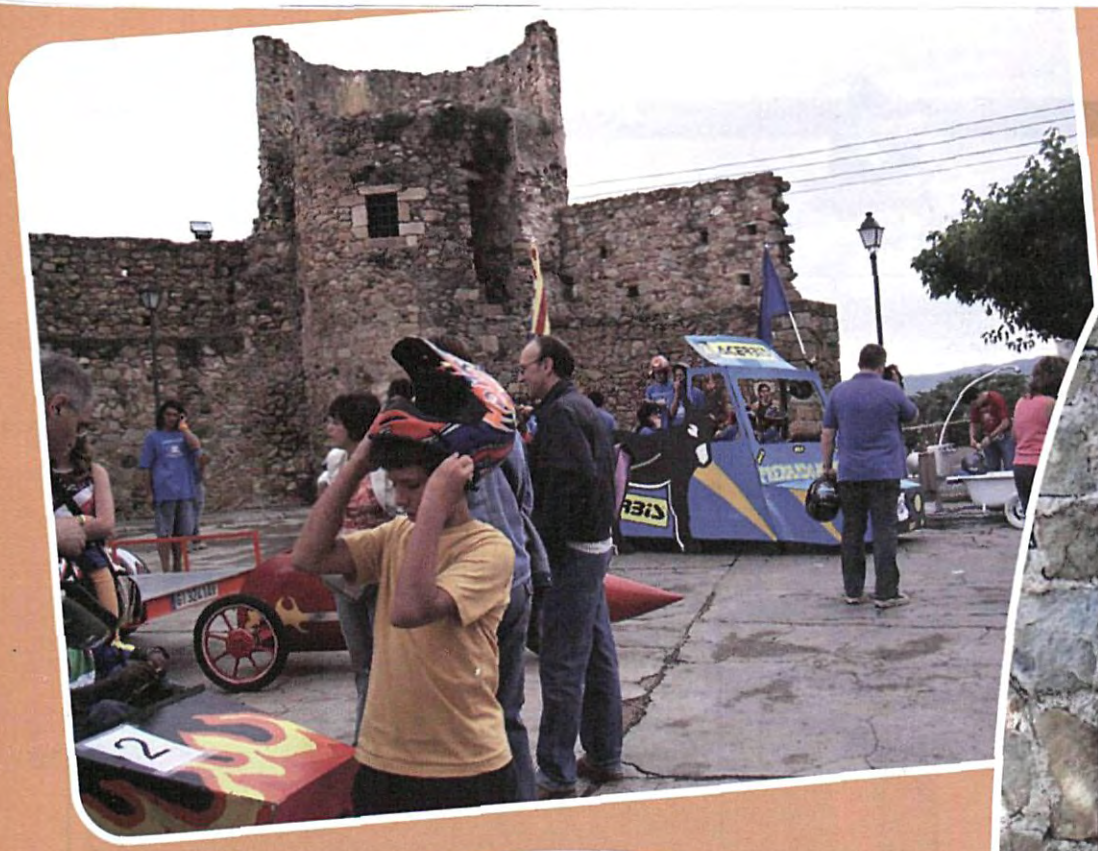

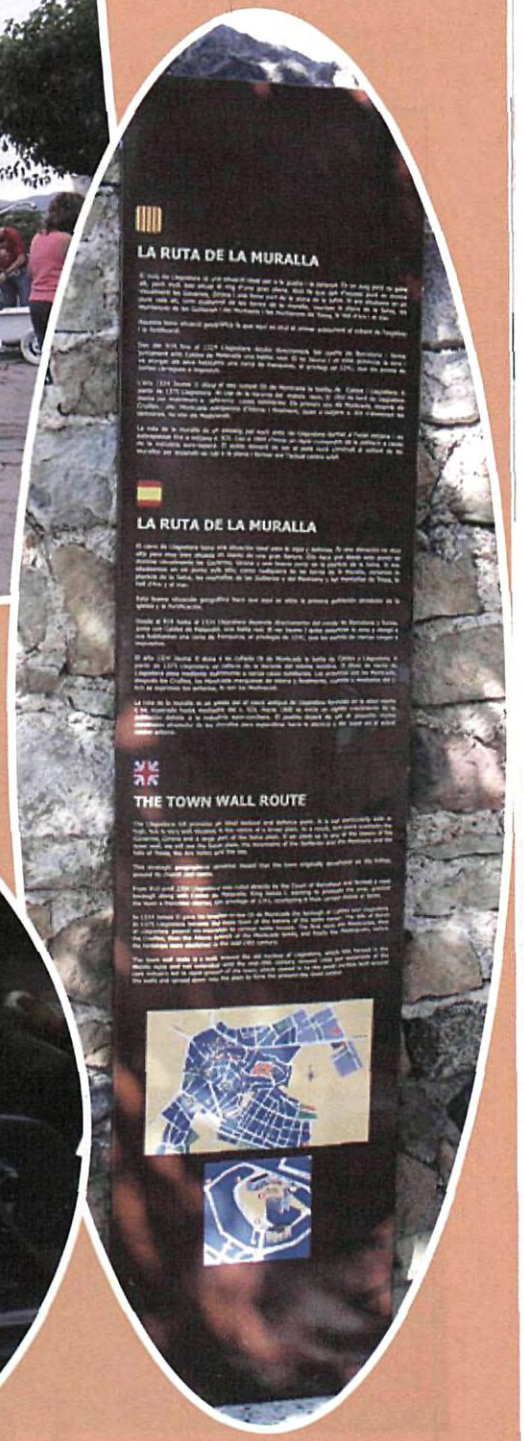
LA RUTA DE LA MURALLA
LA RUTA DE LA MURALLA
THE TOWN WALL ROUTE

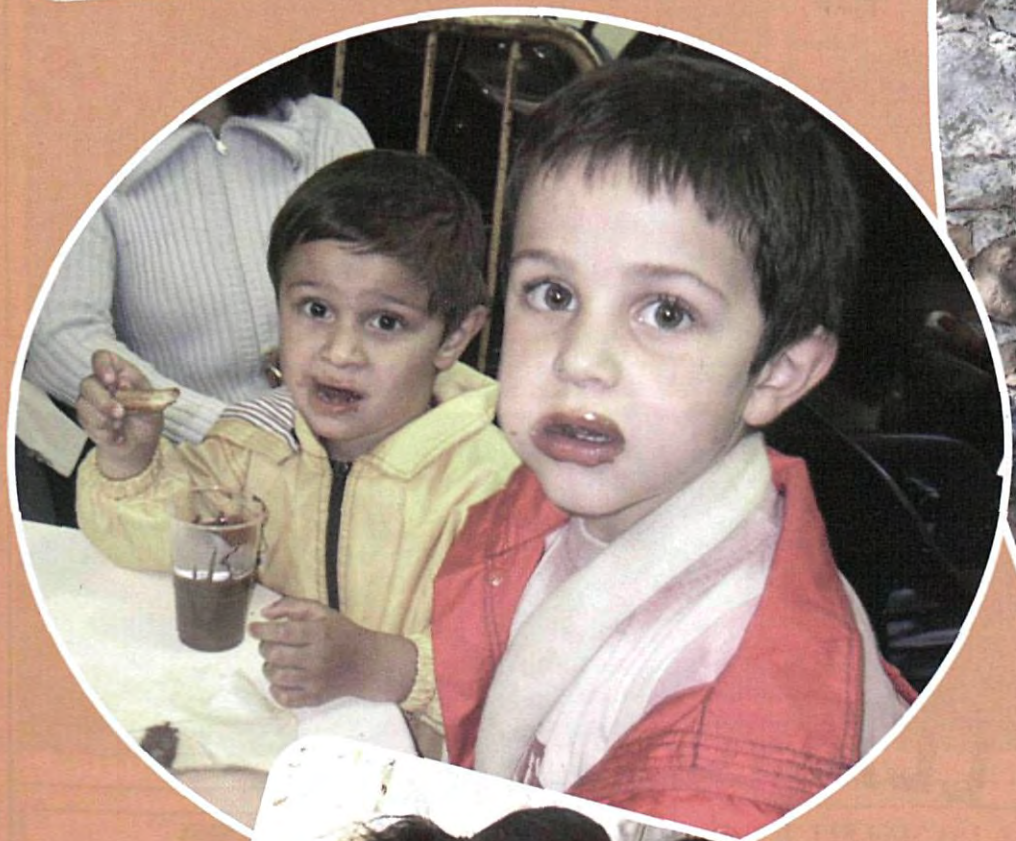

www.textiltarrgo.com

tèxtil Tarragó

VENDA AL DETALL D'ARTICLES PER LA LLAR:

-tovalloles de pltaja

-tovalloles per la llar

-fundes nòrdiques

-farcits nòrdics

-llençols, ...

HORARI: divendres de 15:00 a 19:00

c/ Garbí s/n - P.I. Llagostera
17240 Llagostera (Girona) - Spain
Tel. 972 83 18 03 - Fax 972 83 16 09
textiltarrago@textiltarrago.com

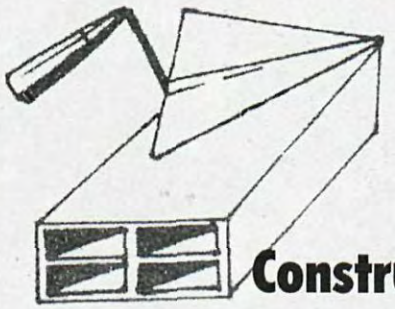

Construccions

Manel Malagón Serrano

Comte Guifré, 2, 2n, 1a
17240 Llagostera
Telf.: 972 83 01 03
Mòbil: 616 83 87 53

SERVEI DE NETEJA DE XEMENEIES

AUTOESCOLA LLAGOSTERA

Passeig Tomàs Boada, 10
Tel. 972 830081
Fax 972 830342
17240 LLAGOSTERA

Pl. Narcís Monturiol, 30
Tel. 972 850546
17411 VIDRERES

Av. Catalunya, 35, baixos
Tel. 972165537
17412 MAÇANET DE LA SELVA

C/ Rossinyol, s/n
Tel. 972 470772
17455 CALDES DE MALAVELLA

1r motor show

Espectacular trobada del motor, varies modalitats són les que vàren participar en el 1r Motor Show de Llagostera com, Ralli, Enduro, Supermotard, Quadcross- resistència, trial, 4x4 i kart cross. Els autors d'aquestes exhibicions vàren ser a càrrec dels millors especialistes gironins del campionat Mundial, d'Espanya, i Catalunya, dins de cada modalitat.

Col·lectiu de Redacció

TABACS
MONTSE PLENSE SENDRA

C. Camprodon, 10
Tel 972 83 05 28
17.240 LLAGOSTERA (Girona)

LLIBRERIA
PAPERERIA
MALLORQUÍ
FOTOCOPIES
OBJECTES DE REGAL
I JOGUINES

Passeig Pompeu Fabra, 21
Telèfon 83 03 33
LLAGOSTERA

JOAQUIM COMAS CORRIUS S.L.
CONSTRUCCIÓ D' OBRES C.I.F.: B-17034265

Carrer Maiena, 15 - Telèfon i Fax: (972) 83 02 06
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Òptica Milent
Plaça Catalunya, s/n
17240 LLAGOSTERA
Tel.972 83 05 99

BOBINATGES FRANCESC
C/ Gavarres, 24
Tel. 972 83 09 73
17240 **LLAGOSTERA**
(Girona)

TALLER MECÀNIC
Joan Puig
I FILLS S.L.
Servei de Grua Permanent

Reparació i Venda de tota mena de maquinària agrícola, jardineria i forestal

Ctra de Tossa, 13 • 17240 LLAGOSTERA
Tels: Part. 972 83 03 89 • Taller: 972 80 56 84

Pintades

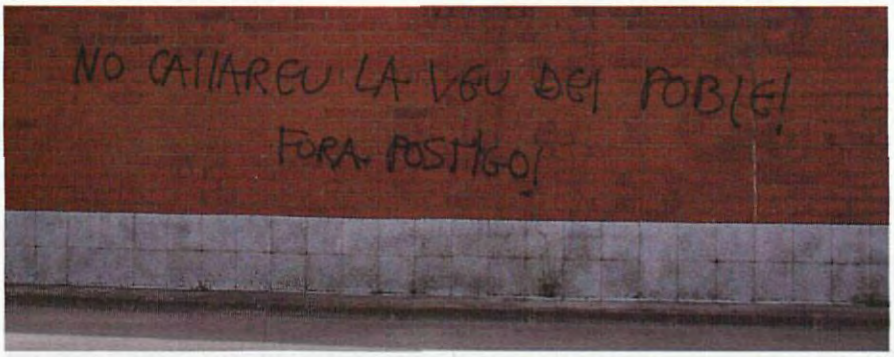

Sobre aquestes línies, la pintada situada a la paret del pabelló. **a l'esquerra, superior**; al pont de la variant. **inferior;** al inici del carrer Camprrodon.

Aquests darrers dies han aparegut pintades en zones concretes del poble com, en el pont de la variant (direcció Cassà-Girona), en una senyal i sota el pont, Una altre, és localitza a la paret del pavelló, i a l'entrada del carrer camprodon. No és ni la forma ni la via adequada per manifestar el desacord amb la gestió d'una persona o un col·lectiu. Hi han maneres més efectives i civilitzades per expressar la desavinència i no malmeten el mobiliari urbà.

Gerard Casanovas Gabarrón

CARNS I EMBOTITS
ELABORACIÓ PRÒPIA
GASCONS
C/ Migdia, 21 - Tel. 972 83 01 54
LLAGOSTERA

farmàcia
lluís saurí
pau casals, 13 - tel. 805599
llagostera

Sara
Merceria - Perfumeria
Servei de Tintoreria
C/ Donzelles, 6 - Telèfon: 83 11 15
17240 LLAGOSTERA

Restaurant / Bar
CAL DEGOLLAT
Cuina casolana
Servei de carta i menú

Activitats d'estiu Biblioteca Julià Cutillé

Aquest estiu, la Biblioteca Julià Cutiller ha organitzat dos tallers de lectura : "Bibliobruixes", un de lectura infantil adreçat a nens i nenes de 8 a 10 anys i que ha comptat amb 9 participants; i un club de lectura juvenil, adreçat a nois i noies tot comptant amb 3 participants.

A "Bibliobruixes", el taller ha tingut un caràcter interdisciplinari i ha girat al voltant del món de les bruixes i els bruixots. Els nens no només han llegit; també han parlat i debatut, cuinat, s'han confegit una disfressa de bruixa o bruixot, s'han maquillat... fins i tot han après les passes bàsiques del *rock'n'roll.* L'últim dia ens vàrem acomiadar del taller amb una bona xocolatada amb nata i coca.

En aquest taller que s'ha fet tots els dimarts i dijous, de 10:30 a 12:00, i del 28 de juny al 15 de juliol, s'han realitzat les següents lectures:

Tina Superbruixa al castell de Drácula, de Knister.
Amanida de bruixes, de Rosa Serrano.
El llibre de jocs de l'aprenent de bruixot, de Janice Eaton Kilby i Terry Taylor.
Les bruixes, *de Roald Dahl.* (lectura feta per un grup de nens del taller).

Els participants en el taller de Bibliobruixes, comentant una de les lectures

Tots els vestits i disfressats de bruixes i bruixots.
A sota; Al final, tothom recupera la seva forma

Tots els vestits i disfressats de bruixes i bruixots.

Pel que fa al club de lectura juvenil, s'ha reunit tots els matins dels diferents dijous d'agost. Es comentaven les lectures i la trajectòria de l'autor/a. Abans, cali haver llegit una sèrie d'obres, fixades per a la lectura amb anterioritat. La selecció s'havia fet tenint en compte l'interès i qualitat del llibre. Un dels requisits, però, era llegir una adaptació juvenil d'una obra clàssica de la literatura universal. Aquests han estat els llibres:

L'aventura de Saïd, de Josep Lorman.
Cuando Hitler robó el conejo rosa, de Judith Kerr.
Lez dentz del Kel, d'Andreu Sotorra.
Frankenstein, de Mary Shelley.

Biblioteca Julià Cutillé

Alguns dels participants del Club de Lectura juvenil comentant una de les obres.

Festa Papustisores

A finals d'aquest agost passat, més concretament el dia 27, vam organitzar el I Sopar Papustisores. Per ser el primer sopar que organitzem des del Col·lectiu, en línies generals va ser una vetllada amena. A part d'un sopar molt bo cuinat pel Campaner i companyia, els assitents és vàren sentir com en un autèntic restaurant, tot servit a taula, i sense haver de portar cap "estri" per menjar. També vàrem organitzar un espectacle de màgia i finalment hi va haver ball per a tothom i per a tots els gustos. Els assistents, també, vàren poder gaudir de l'exposició de fotos del I concurs de Fotografia Digital.

I per acabar donar les gràcies a tots els assistents.

Gerard Casanovas

Superior, en un moment del sopar. **Sobre aquestes línies**, al final de la vetllada la gent va poder ballar i disfrutar del grup "trio oasis". **A la dreta**, El mag va fer de les seves i va realitzar un truc amb dos assistents. **Sota aquestes línies**, Els cambrers

Ir Concurs de Fotografia Digital

Foto guanyadora del segon premi

Foto de la guanyadora del primer premi

Foto guanyadora del tercer premi

Enguany és va celebrar el I concurs de Fotografia Digital (dins dels actes de la festa major 2005). Organitzat per la nostra entitat. Va ser un èxit de participació i el resultat de 36 fotografies aquestes són les que reuneixen les qualitats necessàries: per el primer lloc és va premiar per la seva bona composició i conseqüentment una gran pregnància envers al espectador. En les segona i tercera, és vàren premiar per la seva originalitat i la seva conexió directa amb la festa major '05.

Futbito '05

Aquest Darrer estiu s'ha tornat a disputar el ja tradicional Futbito'05 a Llagostera. La final la van jugar El "Geraina Paviments" i El "Clàssic Cafè", primer i segon respectivament.

A la dreta, Geraina Paviments. A baix, El Clàssic Cafè

Unió de botiguers

L'últim obsequi de la Unió de Botiguers de Llagostera va ser una panera que es va rifar per la Festa Major. Després del gran èxit de l'edició passada, aquest any és va voler repetir amb una altra GRAN i MAGNÍFICA panera que va estar exposada a l'aparador de Mobles Soler i Cortines Edit (carrer Àngel Guimerà). Aquesta va sortejar-se en el decurs del concert del dilluns, ofert per l'orquestra Montgrins. La persona afortunada aquest any va ser la Sra. Rosa Bosch, la qual juntament amb la seva família va estar molt contenta amb tots els regals aconseguits. La botiga que va omplir la butlleta premiada va ser la Peixateria Plana del carrer Cristòfol Colom.

Les botigues col·laboradores van ser:

Actual, Aquarama Sant Antoni, Autoservei Dia, Ca la Quimeta, Cal Pintor, Calçats Àries, Calçats Llinàs, Can Madí, Carns Agustí, Carns Gascons, Carns Miquel, Celler Ramiro, Comercial Montse, Confeccions Capdevila, Cortines Edit, Carns Codina, D'Nens, Donna's, Drogueria Frigola, D'Sports, El Triangle, Electrodomèstics Codolar, Electromac, Elvia, Esports Pujolràs, Estètica Llobet, Farmàcia Joan Saurí, Ferreteria Dicor, Ferreteria Margarit, Fleca Flor de Maig, Fleca Garcia, Fleca Montiel, Floristeria Maria Rosa, Floristeria Cal-Ri, Forn Sant Antoni, Foto Kim, Gestrònica, Joieria Català, La Natura, La Ventana Natural, Llibreria Sureda, Llibreria Mallorquí, Marma, Merceria Teresa Ros, Mobles Cateura, Multipreu Llagostera, Pastisseria Murgadella, Peixeteria Plana, Peixos Albert, Perfumeria Gemma, Perruqueria Antònia, Perruqueria Carmen, Perruqueria Mir, Perruqueria Roser, Ajuntament de Llagostera, Regals Anna, Retalls Trini, Robert Coromines S.C., Veterinaris Tedra, Vídeos Gloas, Supermercat Suma, Moda Brigitte, Bar Montserrat, Caixa Penedès, La Caixa, Caixa de Catalunya i Caixa de Girona.

La gunyadora Rosa Bosch, davant de la magnífica panera

Els regals van ser:

1 quadre, 1 cinturó, 1 assortit de menjar per animals, 1 caixa de cava, 2 ampolles de vi, 4 pots de pintura, 1 bambes, 1 necesser, 2 ampolles de cava, fi xai, 1 lot d'embotits, 1 lot de llonganisses, 1 llom, 1 lot de vins i caves, 1 barnús, 3 corbates, 1 joc de tovalloles, 1 penjador, 1 lot d'embotit, 1 samarreta, 2 vals de tractament facial, 1 set d'aquarel·la, 1 bossa d'esport i un val de descompte, 1 samarreta, 1 planxa pels cabells, 1 llum terapèutic, 1 bossa de mà, 1 bossa i un val de descompte, 1 lot de cremes, 1 set de bany, 1 torradora de pa, 2 paelles, 1 braç de nata i una coca de crema, 1 caixa de bombons i una caixa de galetes, 1 lot de comestibles, 1 val de compra, 1 planta, 1 val per un pastís, 1 ampolla de cava, 1 caixa de bombons, 1 marc de fotos, 1 revelat de 30 fotos, 1 joc de plats, 1 rellotge de paret, popurri de flors, 1 set d'aliments naturals, 1 marc de fotos, llibres, 1 peluix, 1 marc de fotos, 1 penjador, 1 camí de taula, 1 penjador, una cafetera, 1 assortit de 8 peces de pastisseria, 1kg. de gambes, 1kg. de musclos, 500 g. de calamars, 1 paquet de croquetes, 1kg. de calamars, 1 val de 30 euros, 1 set d'home i 1 de dona, 1 lot de xampú i un Server de tallar, 1 lot de productes i una bossa de platja, 1 set de productes d'higiene i un necesser, 1 lot de xampús, llibres, casetes, camisetes, 1 patinet, retalls de roba, 1 canvi d'oli i de filtre i un pitet reflectant, 1 lot de menjar per animals, 1 pel·lícula de DVD, 1 caixa de vi i 1 de cava, 1 set de bellesa, 2 ampolles de vi i 1 de cava, 1 bossa de viatge, 1 bossa de viatge, un joc de taula, 1 bossa, 1 tovallola, 1 bossa, 1 dessuadora, 1 ràdio, 1 bufanda, 1 equip de música, i 1 aspirador amb aigua.

Davant d'aquest carregament de regals oferts, els botiguers associats, estem preparant ja la propera campanya (que serà a l'estiu), com cada any podreu obtenir fàcilment una ampolla de vi. Com ja sabeu s'obtindrà omplint una butlleta amb 8 segells de diferents botigues associades. També estem obsequiant amb vals de 15 minuts d'aparcament gratuït a la zona blava a tots els clients que es mouen amb cotxe. A cada establiment hi ha un rètol que ho anuncia, penseu a demanar el vostre tiquet.

Joan Frigola (cinquena generació) recullint el premi d'establiment més antic (Can Climent).

Aquest any, també, la cambra de Comerç de Sant Feliu de Guíxols ha guardonat a comerços o entitats per la seva trajectòria al llarg del anys o pel progrés i bon fer a les seves empreses, així com pels bons fruits recollits.

La Unió de Botiguers de Llagostera va proposar guardonar al negoci més antic de Llagostera, es va acceptar la nostra proposta i va premiar-se a Drogueria Frigola (Can Climent), per estar 151 anys al servei dels llagosterencs. La celebració va fer-se a l'Hotel S'Agaró i el guardó el va recollir la cinquena generació de la família, el gerent Joan Frigola. Des d'aquí els donem l'enhorabona.

No ens queden gaires coses més per dir-vos, només recordar-vos que penseu en demanar-nos els tiquets per les zones blaves, així com segellar-vos la butlleta que serà el passaport per aconseguir l'ampolla de vi, ja que amb la feina a vegades ens pot passar per alt. Esperem que hàgiu passat un bon estiu i us donem les gràcies, novament, per dipositar la vostra confiança en els nostres establiments.

Recordeu: NOSALTRES FEM POBLE... I TU?!

Unió de Botiguers

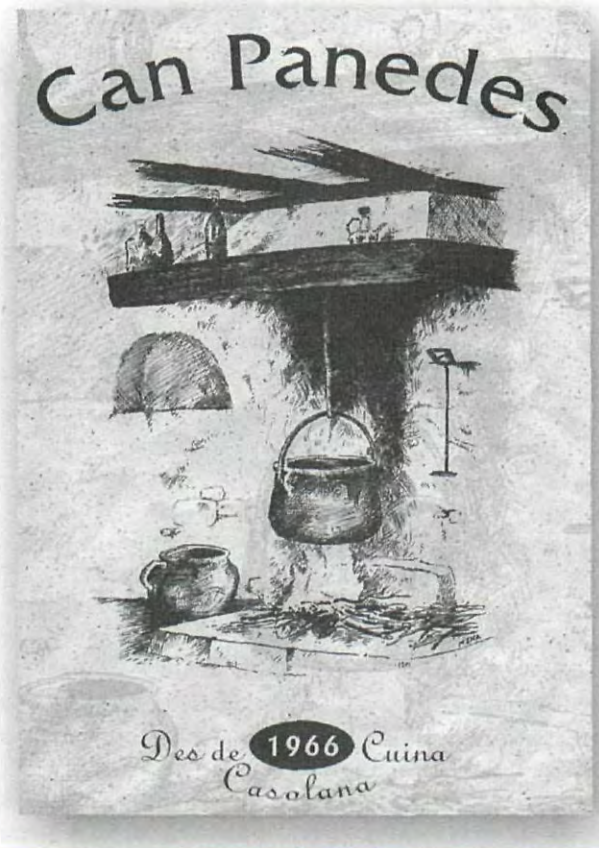

Carretera
de Sant Feliu a Girona,
C_65 Km. 12
Tel. 972 83 03 56

MAS TARRÈ

Restaurant

Ctra. De Vidreres a St. Feliu de Guixols. Km 25 LLAGOSTERA - Tel. 972 83 14 27

Torna la Flama de la Llengua

"Viure sempre corrent,
avançant amb la gent,
rellevant contra el vent,
transportant sentiments.
Viure mantenint viva
la flama a través dels temps,
la flama de tot un poble
en moviment." **Obrint Pas**

El passat dissabte 3 de setembre engegava, a la comarca del Conflent, a les restes del Castell d'Arrià (lloc on va néixer, l'any 840, Guifré el Pelós), el **Correllengua 2005** sota el lema **"El nostre valencià, català de tots"** (Enric Valor). D'aquest indret, origen de la nació catalana i símbol de la resistència antifrancesa, en sortí la Flama de la Llengua que recorrerà el Principat, la Franja, el País Valencià, les Illes i l'Alguer amb el ferm propòsit d'acollir centenars d'actes recolzats per tots "els que estimem la nostra llengua, que la parlem i l'escrivim, que la volem vehicle normal d'expressió en tot el territori, i que no admetem cap retall en el seu ús social ni cap atac a la seua unitat[i]".

Enguany, concretament els dies 7, 8 i 9 d'octubre, Llagostera acollirà, de la mà de Joves per la Terra, la tercera edició d'aquesta iniciativa festiva, oberta i desacomplexada. Malgrat que ja tindreu ocasió d'informar-vos-en detalladament a través de programació a part, que sortirà en breu, aprofitem l'avinentesa per animar-vos a fer del Correllengua una festa del conjunt del poble. Inclourà actes per a tots els gustos i edats: concert al polivalent, xerrada, recital de cançons i poemes populars, la gimcana dels Països Catalans... A més a més, i com a esdeveniment estrella, comptarem amb la combinació de reivindicació i festa que suposa la cercavila, que novament passarà pels carrers més cèntrics de la vila. Ara que podem: participem i fem-nos sentir!

A banda del Correllengua, Joves per la Terra, el col·lectiu jove de l'esquerra independentista de Llagostera també ha estat treballant aquests darrers mesos en altres direccions. Els dijous del passat mes d'agost, per exemple, va celebrar-se el II Cicle de Xerrades d'Estiu al pati del Casino Llagosterenc. El balanç posterior a les 4 conferències resulta, per part nostra, absolutament positiu, ja que amb una assistència mitjana de 30 persones hem superat amb escreix els resultats de la temporada passada. Des d'aquí donem les gràcies a la junta d'aquesta entitat centenària i, el Casino Llagosterenc, per les facilitats i l'amabilitat a l'hora de cedir-nos les seves instal·lacions.

En aquest escrit volem pronunciarnos sobre 3 temes estretament relacionats amb el nostre poble, Llagostera:

en primer lloc, lamentar la decisió del PSC i criticar-ne la seva actitud. Malgrat que la notícia no ha sorprès a ningú perquè ja era de domini públic, considerem lamentable que s'anteposin els interessos partidistes en la política municipal. Fent aquest pas, els socialistes aixafen l'Entesa, un projecte d'esquerres sobre el qual la majoria de llagosterenques i llagosterencs havíem dipositat grans esperances. Altrament, creiem criticable la seva actitud per una notable falta de discreció i tacte a l'hora de portar els seus "projectes de futur". Anunciar a mitja legislatura que presentaran llistes en solitari als propers comicis no fa cap bé a l'acció de govern. Tot plegat ho entenem com una mostra d'egoisme i arrogància, de desconsideració vers la gent del poble i, molt especialment, els seus companys de coalició.

segonament, admetre que el concert del divendres de la Festa no va funcionar. Malgrat que els grups que van acabar venint (Habeas Corpus, Revolta 21 i Ràbia Positiva) no eren, ni de bon tros, els que havíem proposat inicialment, Joves per la Terra, adequant-nos al pressupost que se'ns fixava, vam assumir la contractació de les bandes. Els condicionants van ser molts (especialment el malaurat accident mortal del policia municipal Raül Montes), però assumim el nostre error.

per acabar, deixar clara la nostra posició en el cas Mas Roig. El 12 de juny, Joves per la Terra va publicar a diferents mitjans de comunicació un manifest de suport a Francesc Sureda i l'associació Amics del Mas Roig davant l'amenaça que els suposa la, sembla, imminent ampliació del polígon industrial. Aquell mateix dia, l'Entesa va posar-se en contacte amb nosaltres tot convidant-nos a escoltar el seu punt de vista i a discutir sobre el tema. L'encontre va resultar enriquidor i agraïm el gest. Ara bé, tal i com dèiem al manifest i com, de fet, vam tornar a demanar a la trobada amb l'actual equip de govern, trobem a faltar la posada en marxa d'un procés participatiu i transparent on el poble pugui opinar amb criteri sobre quin és el millor futur pel sòl en qüestió. Un debat obert, que també abarqués altres aspectes del creixement urbanístic local, on participessin les diferents parts afectades seria una bona mostra de transparència i participació ciutadana.

Llagostera, vila dels Països Catalans!

Assemblea de Joves per la Terra
jovesperlaterra@hotmail.com
www.correllengua.org

1 = fragment del manifest oficial del Correllengua 2005

Novetats audiovisuals a la Biblioteca

Aquestes són les últimes novetats en audiovisuals arribades a la Biblioteca :

DVD´S ADULTS

Ray : La extraordinaria historia de la vida de Ray Charles

Alejandro Magno d´Oliver Stone

El escondite (Amb Robert De Niro i Dakota Fanning)

La joven de la perla (Basada en el best-seller de Tracy Chevalier)

Wilde (Biografia d´Oscar Wilde, protagonitzada per Stephen Fry, Jude Law i Vanessa Redgrave)

La promesa (protagonitzada per Carmen Maura)

Una serie de catastróficas desdichas (Protagonitzada per Jim Carrey)

Batman vuelve (Amb Michael Keaton, Danny De Vito i Michelle Pfeiffer).

Thelma & Louise (Dirigida per Ridley Scott i protagonitzada per Susan Sarandon, Geena Davis i Harvey Keitel)

Maridos y mujeres (Una pel·lícula de Woody Allen)

El nombre de la rosa (Basada en la novel·la d´Umberto Eco i protagonitzada per Sean Connery, F. Murray Abraham i Christian Slater)

Durmiendo con su enemigo (Amb Julia Roberts i Patrick Bergin)

Pack de la ***Pantera Rosa*** (Inclou : ***La Pantera Rosa, El nuevo caso del inspector Clouseau, La Pantera Rosa ataca de nuevo, La venganza de la Pantera Rosa*** i ***Tras la pista de la Pantera Rosa***).

Conan el Bárbaro (Amb Arnold Schwarzenegger)

Tootsie (La divertida comedia interpretada per Dustin Hoffman i Jessica Lange)

La noche de los muertos vivientes (Un clàssic del terror de l´any 1968)

Rebeca de l´Alfred Hitchcock, un altre clàssic, aquest cop del cinema d´intriga i misteri)

Teléfono Rojo,volamos hacia Moscú (Una pel·lícula dirigida per Stanley Kubrick, amb Peter Sellers i George C. Scott, magnífica sàtira sobre la Guerra Freda)

Guerra y paz (Dirigida per King Vidor i interpretada per Audrey Hepburn, Henry Fonda i Mel Ferrer)

DVD´s INFANTILS

Los increíbles

Merlín el encantador.

Daniel el travieso

N.i.m.h. el mundo secreto de la señora Brisby.

Vuk, un zorrito muy astuto

Buscando la estrella de Navidad.

És l´hora d´anar a dormir **(Teletubbies)**

NOVETATS CD´S

ADAMO. ***20 grandes éxitos del ídolo de la canción romántica.***

AUTE, Luis Eduardo. ***Autorretratos 2.***

BACK STREET BOYS. ***Never gone.***

BEBE. ***Pafuera telarañas.***

CAMARÓN. ***Una leyenda flamenca.***

CARLINHOS BROWN. ***Candyall Beat.***

Carmina Burana (The Royal Philarmonic Orhestra)

JUANES. ***Mi sangre.***

KHALED. ***Forever king.***

NINO BRAVO. ***Todos los núm. 1 de Nino Bravo.***

ROSANA. ***Magia.***

THE BLIND BOYS OF ALABAMA. ***Walk with me Dear Lord.***

El Teulat de l'església parroquial

Els preparatius de l'obra de restauració del teulat s'han anat allargant força. Cal dir que són molts els caps per lligar, ja que l'obra que es porta a terme demana tot un seguit de requisits indispensables, tant de seguretat com de funcionament. Però, si no hi ha res de nou, després de les vacances d'agost, començaran les obres pròpiament dites. La bastida i la grua que s'han instal·lat donen una nova fesomia a l'edifici.

La campanya de finançament econòmic, que es va iniciar el mes de maig, ha començat a donar els primers resultats. En el moment de fer aquest escrit, començaments d'agost, s'han recollit uns 13.000 Euros. Hi ha hagut prop de cinquanta donatius personals/familiars, a més de la col·lecta que es fa cada segon diumenge de mes a les diferents misses. La part que la Parròquia, amb l'ajut del Bisbat, ha d'aportar és de 67.456,34 euros. El pressupost total és de 202.369,03 euros.

En l'anterior número d'aquest "Butlletí" s'exposà la campanya de finançament que la Junta d'Economia de la parròquia va elaborar. Només volem recordar els comptes bancaris on es poden fer els donatius. Són aquests:

2030 0076 83 3000003393 Caixa de Girona (plaça Catalunya, 8)

2100 0083 87 0101480922 La Caixa (plaça Catalunya, 5)

Junta d'Economia de la Parròquia

Tot per als seus animals de companyia

AQUARAMA SANT ANTONI

* Peixos
* Ocells
* Gàbies

Carrer Comte Guifré, 21
Telèfon: 972 83 03 21
17240 **LLAGOSTERA** (Girona)

COMERCIAL MONTSE
* P. RABASEDAS - M. BOADELLA, C.B.
CONFECCIONS - GÈNERE DE PUNT
LLENCERIA - CORSETERIA
ROBA DE CASA
Plaça Catalunya, 1 - Local A
Tel. 972 83 05 46
17240 **LLAGOSTERA**

Soler
mobles i cortines
edit
C. Àngel Guimerà, 6 - Tel 972 83 00 44 - Llagostera

Constructor d'Obres
Martí Plà
C/. Músic Aguiló,3
Telèfon (972) 83 04 17
17240 Llagostera
(Girona)

Mas Maiensa
vivers
jardineria
V.Bruguera 7
17240 LLagostera Girona
Tel 972 83 07 45

D'SPORTS
Pl. Campmany, 6 . 17240 Llagostera . Tel: 972 83 00 02

JP Transports
JAPIC PETIT, S.A.
TRANSPORTS INTERNACIONALS I NACIONALS
Carrer Girona, 18 - Tels. (972) 83 03 04 - 80 52 57 - FAX 83 05 55
17240 LLAGOSTERA (Girona)

MALCA pintors
llagostera
pintura decoratica i estucs
Mateu Font Plana
Albert Font Valenti
Tel. 972 83 03 31/ 636 81 95 01
C/Costa Brava, 44 17240 Llagostera (Girona)

Solstici 2005

Un canvi de format, la mateixa essència: Solstici'05, la festa continua!

Enguany, la cita del Solstici d'estiu arribava plena d'interrogants. Semblava que la progressiva pèrdua d'interès d'un públic jove cap a la festa popular més llarga i etílica de Llagostera la podia arribar a portar fins a la desaparició, quan poques setmanes abans de la data fixada no se sabia si algú se'n faria càrrec. Finalment, amb la bona predisposició de l'Ajuntament, algú s'hi va arremangar i el resultat ens ha d'enorgullir: la continuïtat d'una festa nostrada i amb tradició, un canvi de format que albira nous temps i una assistència prou bona perquè hi hagués festa fins a les primeres llums solars del dia que caldria descansar.

Una nova associació de joves del poble, anomenada Alraves, es va fer càrrec d'aquest nou Solstici que canvià el sopar, els grups novells i els "titius", per diverses formes de la música electrònica de ball més selecta. Quatre DJs, entre els quals hi havia el llagosterenc Ruben DJ, programaren una nit que va començar amb house per arribar al techno, a través d'altres estils com l'electrohouse, el technohouse i el hard techno. A més, tampoc hi va faltar l'actuació del grup de tambors Tam-mauriki-tam i un tastet de chill-out.

Segons els organitzadors, entre 300 i 400 persones es van passar per la plaça balladora durant la nit del 18 de juny. Un nombre satisfactori que va saber respectar l'entorn i passar-ho bé gràcies a la bona infrastructura que els Alraves van idear per a l'ocasió. Tot plegat, sense cap mena d'incident i per a repetir-ho! No obstant, la gent d'aquest nou col·lectiu anima, per a properes ocasions, l'assistència de més gent del poble que, segons apunten, s'hi va trobar a faltar. El seu lema: muntar una festa per al jovent de Llagostera.

Text: Xevi Casas
Fotografies: David Masferrer

IMPREMTA NONELL
TEL: 972 830 045
FAX: 972 805 494
C/ CONCEPCIÓ, 27
17240 LLAGOSTERA

Dietètica,
Herboristeria
Cosmètica natural
la natura
Passeig Pompeu Fabra, 46 - Llagostera
Tel. 972.80.56.13 - 972.83.10.39

GRUP VILANOVA

ASSESSORAMENT ADMINISTRATIU - COMPTABLE FISCAL - LABORAL - FINANCER

PLANIFICACIÓ I GESTIÓ INTEGRAL PER EMPRESES

ADMINISTRACIÓ I VENDA DE FINQUES

CORREDORIA D'ASSEGURANCES

Carrer Alvarez, 10 baixos - Ap.Correus 60
17240 LLAGOSTERA
Telf: 972830229 - Fax: 972805722

Rambla Vidal, 39 1r. B - Ap.Correus 47
17320 SANT FELIU DE GUÍXOLS
Telf: 972320767 - 972321076 - Fax: 972820369

Carrer Teulera, 39 baixos
17246 SANTA CRISTINA D'ARO
Telf: 972837165 Fax: 972837551

Centre d'Estètica
Ma Assumpció Llobet

Tractaments estrella:

FOTODEPILACIÓ: la depilació definitiva sense dolor.

LPG: El tractament reductor, anticel.lulític i reafirmant.

THERMAFINE LIFT: la novetat antiarrugues sense cirurguia.

C/ Almogàvers, 22
17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 83 01 47

PEUGEOT

GARATGE EMILI ROGET
AGENT OFICIAL PEUGEOT

TALLER, RECANVIS I VENDES
Ctra. Girona - Sant Feliu de Guíxols, Km 13. Tel. 972 83 01 67 - Fax 972 83 04 60 - 17240 LLAGOSTERA

Mas Roig

Aquest estiu l'activitat del Paratge del Mas Roig no ha minvat.

El passat 18 de juny va tenir lloc la presentació oficial dels corriols del Paratge del Mas Roig i del Centre d'interpretació de la sostenibilitat, a la qual van assistir unes 200 persones.

Amb aquesta presentació es completa una experiència pionera que pretén harmonitzar la

ciència, la tecnologia i el medi ambient donant forma a la concepció global del paratge com un espai autosostenible.

Els corriols del Paratge del Mas Roig romanen «*oberts des de la sortida del sol fins al capvespre*» i us invitem a fer-hi una passejada.

D'altra banda, poc abans de finalitzar el curs escolar vam rebre la visita dels alumnes de l'institut de Secundària Riudaura, de Castell- Platja d'Aro, i del col·legi La Salle, de Cassà de la Selva així com una trentena de disminuïts intel·lectuals de la Fundació Ramon Noguera.

Tots ells van gaudir d'un passeig pels corriols del paratge natural del Mas Roig i de les explicacions del seu responsable, el doctor Francesc Sureda.

D'aquesta manera el Mas Roig segueix sent un punt de visita i referència per a estudiants d'arreu de les comarques de Girona i d'Europa, als quals se'ls ensenya l'aplicació pràctica de tècniques per aprofitar l'energia solar o els residus i la millor forma de gestionar el nostre paisatge i entorn.

Finalment unes 200 persones més varen assistir el passat 13 d'agost al Paratge del Mas Roig de Llagostera en motiu del sisè aniversari de l'Agrupació d'Afeccionats a l'Astronomia de Girona. Els actes varen començar a dos quarts de deu del vespre amb una trobada al Casino Llagosterenc i una caminada pels corriols del Paratge Natural del Mas Roig i va allargar-se fins passades les dues de la matinada. Francesc Pruneda va oferir una xerrada sobre els flaixos nocturns i seguidament es va procedir a observar, tant amb telescopis com ull nu, la pluja d'estels de les Perseides així com diverses estrelles, constel·lacions i planetes.

Novament volem donar les gràcies a totes aquelles persones i entitats que ens han fet arribar el seu suport.

Recordeu que per a més informació podeu consultar el web www.masroig.org

FINAL DE CURS!

Juny, el curs escolar s'acaba. Enfeinats com cada any i entusiasmats per l'arribada de les vacances encara ens queden un munt de coses per fer. Arriba l'última setmana i l'agenda està plena. No hi ha més temps, tot s'ha de fer ja. El curs escolar ha passat com qui diu "volant". Ha arribat l'hora d'acomiadar-nos. El divendres abans celebràvem una nova Diada del Pedal i l'arrossada. Aquesta vegada l'hem fet al casal que ens ha semblat un lloc proper i més acollidor. Tanmateix la passejada amb bici no ha faltat per agafar gana per dinar.

Havia arribat l'hora d'acomiadar-nos d'alguns dels nostres alumnes. Com sempre, els grans del "cole" van ser els protagonistes de la festa i darrera seu els de P-5. Esperem que tots ells s'emportin un bon record del temps que han estat en aquesta escola. Alhora, tristesa i alegria es barrejaven. Aquells petits i petites de l'escola que coneixíem des de la Llar d'Infants marxaven de l'escola per anar a fer l'ESO. L'actre solemne de la graduació no podia faltar. També era el torn de graduar els grans dels petits; els nens i nenes de P-5 que deixaven l'educació infantil i d'aquí a un dies començaran una nova etapa, l'educació Primària. Tant uns com els altres eren reconeguts de manera especialpels seus companys en un acte molt emotiu.

Col·legi Ntra. Sra. del Carme

Ascens a Primera Regional del Primer equip de la Unió

El passat 19 de juny el primer equip de la Unió Esportiva Llagostera va aconseguir retornar a la Primera Categoria Regional 13 anys després d'haver-ne baixat.

La temporada 2004/2005 ha estat molt bona en tots els aspectes i al final després d'una brillant promoció d'ascens es va aconseguir pujar. Una fita que ni de bon tros era l'objectiu primordial a principi de temporada. Més aviat aquesta havia de ser una temporada de transició on s'havien d'assentar els fonaments d'un equip de futur que havia d'aspirar a cotes més altes en els propers anys. Però les coses van començar bé des del principi i amb alguns retocs per línia l'equip es va anar consolidant cada vegada més en el grup capdavanter de la classificació fins aconseguir el sotscampionat i l'accés a jugar la promoció d'ascens en la darrera jornada de lliga.

La promoció que sol ser un cara o creu va sortir de meravella també. L'equip estava motivadíssim i en un gran moment de forma i va guanyar amb claredat als seus dos rivals: al Verges (0-3) i al Porqueres (4-1), aconseguint de manera molt brillant l'ascens a Primera Regional.

Per acabar, volem felicitar als jugadors pel seu excel·lent comportament, treball i dedicació al club, a l'entrenador Oriol Alsina –vertader artífex d'aquest èxit- per haver convertit el Llagostera en un gran equip i als seus ajudants en Jordi Juanola i en Josep Mª. Esteva "Cuquí", per la seva ajuda i per haver sabut estar sempre en el seu lloc, amb discreció i humilitat.

Agraïm també als socis, aficionats i jugadors del Futbol Base Llagosterenc el recolzament que ens han donat al llarg de tota la temporada i d'una manera molt especial el darrer partit de lliga enfront de l'Anglès i l'últim de la promoció davant el Porqueres, sense la seva ajuda i el seu recolzament aquest èxit tampoc hagués estat possible.

A tots, moltes gràcies i moltes felicitats.

U.E. Llagostera
Patronat Municipal d'Esports

L'alegria un cop finalitzat el partit contra el Porqueres

Lletra del nou himne

(cridat) LLAGOSTERA! LLAGOSTERA! EN DA VANT!

Som un club ferm i valent
que juga i lluita pel nom
que portem,
un equip agermanat
amb entusiasme i esportivitat!

(picar mans) Som un club amb il·lusió
orgull del nostre poble i seguidors,
un equip que sap jugar
i engresca tots el seu cant vibrant:

VINGA, LLAGOSTERA!
SEMPRE UNITS FENT PINYA,
A LLUITAR!
VINGA, LLAGOSTERA,
AMB FERMESA AVANÇANT!
(crit) VIN-GA!

(picar mans) ENDAVANT EL NOSTRE NOM
I EL VERMELL I BLAU
QUE DUEM AL COR!
Som un club amb il·lusió...etc.

(2ª estrofa)

LLAGOSTERENCS,
SEMPRE UNITS FENT PINYA
AL TEU COSTAT!
LLAGOSTERENCS,
AMB FERMESA AVANÇANT!
(crit) VIN-GA!

(picar mans) ENDAVANT SEMPRE AQUEST NOM
QUE ÉS EL CLUB I EL POBLE
QUE DUEM AL COR!

(Final cridat) QUE ÉS EL CLUB I EL POBLE QUE DUEM AL COR,
LLAGOSTERA!

Música, mestre **CHANO MONTES**. Text, CH. MONTES i equip literari. **Producció, MUSICAL SPORT. Composició protegida pel Registre de laPropietat Intel·lectual.**

Parlament del President en la Presentació de la Unió Esportiva Llagostera

Estrena de l'himne de la DISSABTE, DIA 27 D'AGOST DE 2005
UNIÓ ESPORTIVA A fl DE 7 DE LA TARDA
LLAGOSTERA CAMP MUNICIPAL D'ESPORTS DE LLAGOSTERA

Salutació

L'estima pel nostre club que compartim jugadors, cos tècnic, directius i seguidors, ens va fer pensar que en aquest començament de temporada ens calia tenir i gaudir del signe entusiasta que identifica qui som, com sentim i on anem:

L'HIMNE DE LA U.E. LLAGOSTERA!

I en aquest sentit, fa un temps vam posar-nos en contacte amb el compositor més reconegut del país en la creació d'himnes esportius. El mestre CHANO MONTES, autor dels himnes del Pórtland San Antonio, del Joventut de Badalona, del Club Natació Sabadell, del Noia Freixenet, de la Gramenet, del Júpiter, del Roses, de l'Estartit..., i uns setanta clubs més.

El que no sabíem era que el mestre Montes sentia una especial estima també per Llagostera, vila i club, per motius familiars des de fa anys. I aquests sentiments els recull, amb emotiu entusiasme, en la lletra i la música de l'himne que ens ha creat sentint-se un llagosterenc de cor.

Si us fixeu en el seu text, podreu apreciar que no hi ha gaires himnes que expressin el que diu l'himne de la Unió Esportiva Llagostera.

Cantem-lo amb la veu i el cor! Que tothom sàpiga el que sentim!

Perquè, com diu el nostre cant, ENDAVANT SEMPRE AQUEST NOM, QUE ÉS EL CLUB I EL POBLE QUE DUEM AL COR, LLAGOSTERA!

Josep Valentí Quintana
President

El Cadet d'Hanbol fa el doblet: Campió de Lliga i Copa 2004/05

L'equip cadet del Club d'Handbol Llagostera va acabar la temporada 2004/2005 de manera molt brillant adjudicant-se, el passat 28 de maig, la final de la Copa Delegació de Girona que va tenir lloc al pavelló de la Unió Esportiva Sarrià, per un clar 34-28 a l'Handbol Garbí.

Anteriorment, el passat 5 de març, s'havia proclamat també campió de lliga del Campionat de Girona de 2a Catalana.

Així, doncs, van completar una gran temporada i cal felicitar a tots els components de l'equip i al seu entrenador, Santi Soler, pel bon treball realitzat, així com a la Junta, coordinador, pares, mares, familiars i aficionats a l'handbol en general que han fet costat a l'equip al llarg de tota la temporada.

Enhorabona a tots!!!

Patronat Municipal d'Esports

Aquí tenim l'equip del doblet.

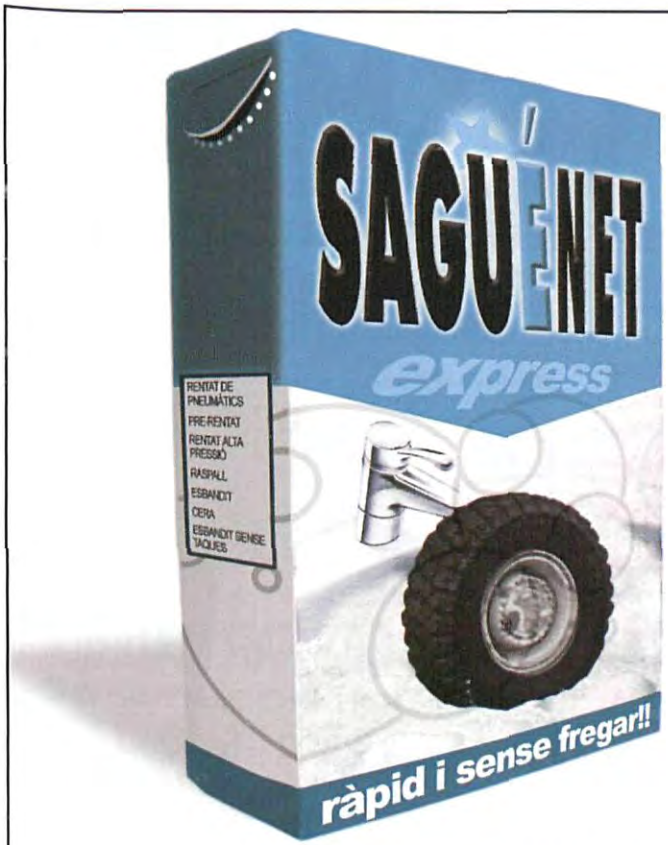

El rentat manual de Llagostera

l'última tecnologia aplicada al rentat

rentat d'interior + exterior

rentat d'interior + exterior + tapiceries

especialitzats en tapiceries de pell

www.sague.com

IMPREMTA OFFSET TIPOGRAFIA
Rodas

Camprodon, 24
Tel. i Fax : 83 02 10
LLAGOSTERA

Combustibles
Robert Badosa

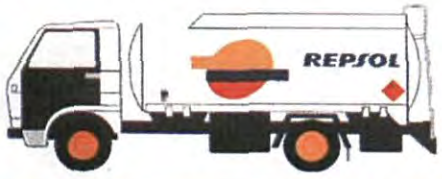

Tel. 972 83 02 11 Mòbil 686 331 570 Fax 972 83 00 92
C/. Panedes, 35 17240 LLAGOSTERA

Granja

Especialitats en:
Xocolates, Cremes, Entrepans...

LA CREMA

Dolors Carreras

Joan Maragall, 10
Telèfon 80 54 37

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Transports
PAYRET
Servei diari a Barcelona

C. Cantallops, 2
Tel. 972 83 02 56
17240 LLAGOSTERA

A Barcelona:
C/ Pamplona, 62-64
C/ Àlaba, 51

CENTRES CESMAR
MEDICINA FISICA I REHABILITACIO
Especialitzats en el tractament del dolor

CESMAR LLAGOSTERA
R.Casademont,2
17240-LLagostera(Gi)
tel- 972 83 02 02

CESMAR BARCELONA
Tarragona, 177
08014-Barcelona
93 325 48 53

CESMAR MADRID
Torrelaguna, 63
28027-Madrid
91 403 19 07

e-mail info@cesmar.es

Bibiana Motos, Guanya el Provincial infantil de Patinatge Artístic

BIBIANA MOTOS, GUANYA EL PROVINCIAL INFANTIL DE PATINATGE ARTÍSTIC

Els passats dies 23 i 24 de juliol va tenir lloc a Girona el Campionat Provincial aleví-infantil de Lliure i Figures Obligatòries, triomfant en la modalitat de Lliure i en la categoria infantil, la patinadora del C.P. Llagostera Bibiana Motos que va realitzar un gran campionat (sobretot el dissabte en el programa curt), i es va proclamar per segon any consecutiu campiona provincial de la seva categoria amb 245,20 punts. Per darrere seu i completant el podi van quedar la patinadora del C.P. L'Aulet de Celrà, Ivette Jordà (2a) amb 228,60 punts i la patinadora del C.P.A. Cornellà del Terri, Cristina González (3a) amb 220,70 punts.

En l'apartat masculí va quedar campió provincial en Kevin Li del C.P.A. Cornellà del Terri amb 141,30 punts i segon va ser l'Aniol Barti del C.P. Serinyà amb 129,30 punts.

Pel que fa a la modalitat de Figures Obligatòries va guanyar el provincial Infantil la Beatriz García del C.P. Lloret amb 205 punts i segona va quedar la Cristina González del C.P.A. Cornellà del Terri amb 203,60 punts.

Pel que fa a la categoria aleví va quedar campiona provincial la Georgina Payet del Girona C.H. amb 187,70 punts i segona va quedar la Clàudia Terrades del C.P. Lloret amb 173,60 punts.

La propera cita serà el Campionat de Catalunya que tindrà lloc a Celrà en la categoria Infantil els propers 1 i 2 d'octubre i a Bell-lloc (Lleida), en la categoria aleví, els propers dies 10 i 11 de setembre.

Felicitats, doncs, a la Bibiana Motos per aquest gran campionat realitzat i desitjar-li molta sort en el de Catalunya.

Club Patinatge Llagostera
Patronat Municipal d'Esports

El Club Patinatge Llagostera, Sotscampió d'europa de Grups-Show petit, i sisè en Grups Grans

Els passats 6 i 7 de maig de 2005 va tenir lloc a la localitat danesa de Farum el Campionat Europeu de Grups-Show tant pel que fa a la categoria de Grups Grans com a la de Grups Petits.

En la categoria de Grups Grans el Club Patinatge Llagostera va aconseguir el sisè lloc d'Europa amb el número titulat "Societat contemporània" i, en la categoria de Grups Petits, va aconseguir el sotscampionat europeu amb el número titulat "El misteri de les nimfes".

El Campió d'Europa de Grups Grans va ser, una vegada més, el C.P.A. Olot amb "Instint animal" i el campió de Grups Petits va ser el C.P. Sant Celoni amb "Somnis de cega".

Felicitats, doncs, al Club Patinatge Llagostera per aquest sisè lloc europeu en la categoria de Grups Grans (no va poder aconseguir la classificació per al mundial de Roma, però té molt mèrit el que ha fet fins arribar aquí), i pel Sotscampionat d'Europa en la categoria de Grups Petits després de la seva lluïda actuació a Farum.

Sens dubte, un nou èxit del patinatge artístic llagosterenc i de la seva entrenadora i coreògrafa, Eva Estanyol, que a base de molt treball i sacrifici ha aconseguit que un club petit i modest com el nostre formi part de l'elit del patinatge artístic europeu en la modalitat de Grups-Show, ja que per enèsima vegada el Club Patinatge Llagostera va ser l'únic club català i de l'estat espanyol que va tenir representació en totes dues categories (Grup Gran i Grup Petit), i ho va aconseguir per tercera vegada –Hanau (2002), Nantes (2003) i Farum (2005)-, de les cinc edicions que es porten celebrades d'aquesta modalitat de Grups-Show que va entrar en competició oficial per primera vegada a l'any 2001.

Patronat Municipal d'Esports

Basquet 3x3 hivern

El passat 2 de gener en sessions de matí i tarda es va celebrar al Pavelló Municipal d'Esports de Llagostera el 8è 3 contra 3 d'hivern de Llagostera. Aquesta competició, que amenaça de convertir-se definitivament en un clàssic de les dates nadalenques a la nostra vila, va ser de nou un èxit de participació i esportivitat.

Organitzat pel Club de Bàsquet Llagostera va incloure partits en totes les categories, des d'escola de bàsquet fins a sèniors. Un total de 33 equips i més de150 inscrits feren les delícies del públic assistent i demostraren l'alt nivell esportiu del bàsquet Llagosterenc, que va haver de competir contra esportistes vinguts, per exemple, de Cassà de la Selva, Sils, València o Barcelona.

Des d'un prisma estrictament esportiu, els guanyadors de les diferents categories foren els següents:

"Som Nosaltres" a la **categoria "única"**, compost per Agustí i Jordi Clara, Àlex Herrera i Edu Comas, que va superar amb un apretat 34 a 28 el "7681 Team" a la final. Els altres semifinalistes foren els equips "Kuits" i "No paga Santillana".

A la **categoria cadets** va obtenir la victòria el **"Best Team"**, de Marc Plana, Guillem Miquel, David Puertas, Eduard Bonmatí i Jordi Cazorla, gràcies a la seva decisiva victòria 23 a 17 sobre "l'Athlètic Silenc" al primer partit de la lligueta.

A la **categoria infantil** varen ser vencedors els components del **"Magic Team"**, Eduard Montiel, Gerard Nuell, Manel Molina, Jordi Ciurana i Arnau P. en dura pugna contra els "Nyam Nyam Cigalots"

A la **categoria mini** els **"Catalinis"**, Marc Pi, Martí Llinàs, Artur Comes i Jordi Vinyes van guanyar la lligueta amb 5 victòries en 5 partits, per davant dels "Llunàtics", tot i que van haver de reclamar justament per obtenir la seva victòria per un error a la classificació provisional.

Finalment a la categoria preminì es produí un empat a 7 punts entre "Enroca", compost per l'Enric Freixes, en Roger Vinyes i en Carles Freixes i "Els Increïbles" d'Adrià Grau, Emili Roget, Jordi Ruiz, Grau Torres i Robert Fullà, resolt a favor dels primers tant pel resultat particular com per diferència de punts.

Però si cal ressaltar quelcom és que un cop més el 3 Contra 3 de Llagostera ha complert el seu compromís amb l'esport. És una competició on els partits es disputen sense àrbitre però on no hi ha incidents de cap mena. On els equips barregen edats, sexes i procedències sense contemplacions. On l'esport es practica en un àmbit competitiu, però pel plaer de practicar-lo.

Amb el lliurament dels obsequis als participants i la copa al guanyador de la final ens vàrem acomiadar fins l'any proper. Gràcies a tots i us esperem el 2005/2006.

La Junta del CBLL

LOVERAS
OBRES i CONSTRUCCIONS S.L.
Tels. 80 52 98
609 36 32 30
610 25 63 82

MP MIR PERRUQUER
C/Consellers, 19
17240 LLAGOSTERA
Tel. 649 749557

FA UNA CALOR
QUE SEMBLA QUE
COGUIN OUS !!!
!!

Marma

Decoració i regals

Pl. Catalunya, 8
Tel. i Fax 972 83 07 95 17240 Llagostera

Construccions
J. Oliveras 47 S.L.

Trav. Plaça Barceloneta, 16 Mòbil 659 83 12 52
Tel. 972 83 09 82 17240 LLAGOSTERA

nova Collvi s.l.u.

Importació de cereals

JOSEP VIÑAS COLL

TELF. 972 83 10 11 C/ Camprodon, 12 - Apartat 49
FAX: 972 80 54 53 17240 LLAGOSTERA (Girona)

LAMPISTERIA

J. FA

Passeig Pompeu Fabra, 49
Telèfon 972 83 03 64
LLAGOSTERA

Mª Carme Valentí

PERRUQUERIA

Passeig Pompeu Fabra, 36 17240 LLAGOSTERA
Telèfon 972 83 06 20 Girona

VENDA DE LLENYA

Miquel Rissech i fill s.c.

SERVEIS FORESTALS I VENDA DE CARBÓ VEGETAL

Ricard Casademont, 46 Tels. 972 83 05 72 - 972 83 03 08
www.lasguiss.com/rissech 17240 LLAGOSTERA (Girona)

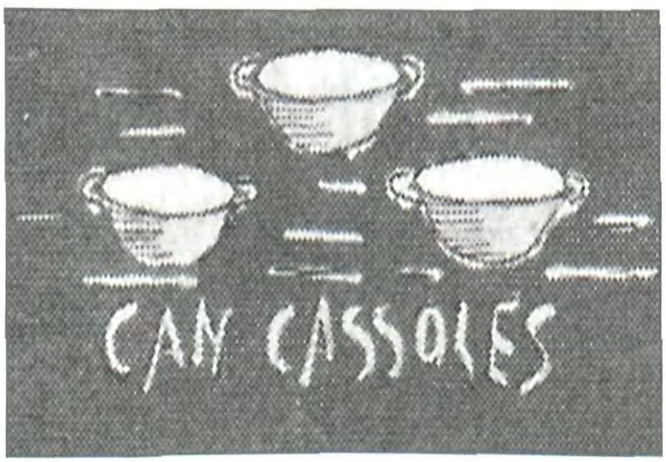

SERRALLERIA
CASTELLÓ-MARTÍ, S.L.

C/. Ponent, 1-3
17240 LLAGOSTERA - Girona
Tel. 972 83 06 27 - Fax 972 83 10 65
email: castellomarti@telefonica.net

Aluminier TECHNAL

De Girona a Lleida, sempre passant per Llagostera... Entrevista a l'ALBERT SABAT, jugador llagosterenc del Plus Pujol Lleida

S'autodefineix com un base ràpid, elèctric, a qui agrada tirar des de més enllà de la línia de 6,25 i jugar amb velocitat, al contraatac. Troba en la defensa la seva major feblesa i admet que li cal treballar molt l'aspecte físic, especialment la força, per poder plantar cara a esportistes d'elit.

L'Albert, pels qui el coneixem o hem tingut el plaer de veure'l jugar a bàsquet, sabem que és molt més que això. Reuneix astúcia i picardia, poca vergonya i gosadia, capacitat d'esforç i esperit de superació. Sabem també que, si bé al carrer és una persona tranquil·la, senzilla, humil i més aviat de poques paraules, quan trepitja la pista amb les esportives cordades, canvia absolutament de personalitat i exerceix, amb estil, de líder indiscutible. Sobre el parquet xerra, diu molt; no emprant paraules, però sí fent ús de les eines que caracteritzen els grans "jugons": assistint, dirigint, robant pilotes i foradant la cistella a base de triples.

Aquesta darrera temporada al Casademont, malgrat el baix rendiment dels seus competidors directes dins la plantilla (Victoriano i Dumas), l'Albert no ha pogut disposar dels minuts suficients per mostrar la seva vàlua. Li preguntem per això i ens respon, molt respectuosament, que per canviar les decisions de l'entrenador, ell només podia esforçar-se en els entrenaments i demostrar-li que ho podia fer millor que els altres. A mig estiu va fer-se oficial la notícia que l'Albert jugarà, aquest any, cedit al Plus Pujol Lleida. Tota la premsa esportiva gironina en féu ressò. Noves fites i nous reptes per a ell.

D'ençà que vam iniciar la tercera etapa del Butlletí, mai encara us havíem parlat de l'Albert. Ara, si bé el tindrem un xic més lluny, ens comprometem a fer-vos partícips, amb més regularitat, de les evolucions d'aquest jove llagosterenc a la Terra Ferma.

Confiança i endavant, Bertu!

Eduard Comas Blanch

Albert, quina valoració fas d'aquesta darrera temporada amb el Casademont Girona a nivell individual?

No considero que hagi estat una temporada negativa, m'atreviria a dir que ha resultat fins i tot força positiva perquè penso que he millorat bastant com a jugador. Evidentment m'hauria agradat jugar més, però suposo que com a qualsevol altre jugador. Sempre hi ha moments en què et sembla que pots donar un cop de mà a l'equip i no apareix l'oportunitat de sortir a la pista i demostrar-ho.

I com a grup, heu complert els objectius que us havíeu marcat a inici de temporada?

Ha estat una temporada irregular. Per una banda hem guanyat partits difícils; el Madrid a Fontajau o l'Unicaja a fora, però per l'altra n'hem perdut alguns que eren teòricament més fàcils i que no es podien deixar escapar. Aquesta falta de regularitat ens ha portat a un final de lliga on hem patit pel descens però, finalment, hem aconseguit mantenir-nos a l'ACB.

Un cop finalitzats els partits et comuniquen que el millor per a tu és marxar cedit a un altre club. Com va anar exactament?

Acabada la temporada tothom es va reunir amb l'Edu Torres (l'entrenador). En el meu cas, a la trobada també hi havia en Jordi Puig (el director esportiu) i, entre els tres vam acordar que si a Girona no podia disposar dels minuts que amb 19 anys necessito per millorar el meu joc i créixer com a jugador, el millor que podia fer era marxar cedit a un altre equip que sí me'ls oferís.

I a partir d'aquí, imagino que comencen a ploure ofertes.

Sí. Les dues opcions més clares que tenia eren el Plus Pujol Lleida i l'Inca. Aquesta darrera era interessant perquè l'entrenador em coneixia molt bé (era en José Luís Abós, segon entrenador al Casademont la darrera temporada) i a més, geogràficament no era un lloc que es trobés massa lluny de casa. Finalment, però, vaig decantar-me per Lleida, perquè es troba més a prop de Girona i perquè esportivament tenen la intenció de retornar a l'ACB després d'haver baixat aquest any. L'entrenador (Andreu Casadevall) confia amb mi i és una sort poder col·laborar en un projecte tan ambiciós.

L'altre base del Plus Pujol amb qui hauràs de disputar-te els minuts és en Jaume Comas. La competència serà dura...

Acte de presentació de l'Albert com a jugador del Plus Pujol Lleida.

Està clar que ell és un jugador molt bo i amb experiència. Però si me'n vaig cedit és per jugar minuts i miraré de guanyar-me'ls, millorar i formar una molt bona parella de bases amb en Jaume per tirar endavant l'equip.

El 26 de juliol vas tenir la presentació oficial com a jugador del Lleida. Com va anar?

Molt bé. Van ensenyar-me la gent del club, vam fer l'acte i després vaig anar-me'n a mirar un parell de pisos. Ara ja ho tinc tot preparat per començar la pretemporada.

I vivint a Lleida, per seguir amb els teus estudis de magisteri, com ho faràs?

Fins ara el fet d'entrenar i estudiar a Girona m'anava molt bé perquè fins i tot podia assistir a alguna classe. Estant a Lleida, tenia el dubte de si matricular-me allà o seguir aquí. Com que a Girona ja conec a professors i companys, i com que a Lleida també entrenarem matí i tarda, finalment seguiré matriculat aquí intentant treure'm el màxim d'assignatures possible.

Tornem al bàsquet: aquest estiu vas tenir l'ocasió d'entrar a la selecció espanyola sub-20 que disputava l'europeu de Moscou. Què tal l'experiència?

En principi jo anava una setmana a Torrelavega (Cantàbria) per entrenar amb la selecció espanyola B, tot i que, evidentment, amb la intenció de poder guanyar-me un lloc i entrar a la A, que era la que aniria a jugar l'europeu. Aquells dies em van anar molt bé, de fet no vaig fer cap entrenament amb el grup B, sinó que van col·locar-me directament a l'A. Per arrodonir-ho, acabada aquesta setmana van convocar-me per disputar uns partits amistosos a la Xina. Érem 16 preseleccionats d'entre els quals sortirien els 12 que jugarien a Moscou. Allà vam fer 3 partits suportant temperatures que arribaven als 45 graus, cadascun a una ciutat diferent i essent rebuts per la gent xinesa com autèntics herois. Després vam anar a entrenar una setmana més a Múrcia per preparar l'europeu. Quan faltaven dos o tres dies pel torneig van comunicar-me que entrava a la selecció.

I un cop a Rússia, com van anar els resultats?

Vam perdre el primer partit contra Iugoslàvia, però això entrava dins els nostres pronòstics. El segon partit, en canvi, el vàrem perdre inesperadament davant d'Israel i això va fer que sols

L'Albert (al centre i a baix) jugant amb la selecció espanyola sub-20, al costat de jugadors com Marc Gasol (15) o Miquel Feliu (10).

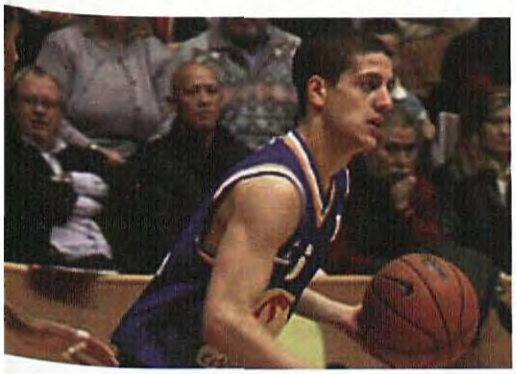

poguéssim lluitar pel 9è lloc. A partir d'aquí vam fer 6 partits més. Els vam guanyar tots, fent-nos amb la novena plaça. Però el regust que ens va quedar va ser una mica amarg perquè perdent 2 partits i guanyant-ne 6 vam poder quedar, només, novens...

Personalment, satisfet del teu rendiment?

A Xina vaig jugar molt, uns 25 minuts per partit, i penso que força bé. A Moscou, en canvi, hi havia en Sergio Rodríguez de l'Estudiantes i estava clar que ell jugaria 30 minuts exercint de líder de l'equip i que a mi em tocarien els altres 10 o 15 en què ell no estigués a la pista. Vaig tenir *menys protagonisme que a la Xina* però tenia assumit el meu paper de fer jugar l'equip i dirigir des de la meva posició de base.

Per acabar: a Llagostera, s'hi respira ambient de bàsquet?

No tinc la sensació que hi jugui massa gent. Aquí sempre ha atret més el futbol... Ara encara hi ha força nens petits que s'animen a provar el bàsquet, però potser ajudaria a animar altres persones poder disposar de més espais on practicar aquest esport. Ara mateix només hi ha la cistella de l'estació, que ja queda petita...

Merci per tot.

A aquesta petita entrevista no hi ha volgut faltar "El Sector Llagosterenc". L'Albert els defineix com "una colla d'amics que venien a animar l'equip, i en especial a mi, cada cop que jugàvem a Fontajau. Jo, encantat i orgullós que vinguessin a veure'ns; i ara diuen que vindran de tant en tant a Lleida!". Sigui com sigui, per la seva constància i per la fidelitat i confiança mostrada vers l'Albert, aquests joves llagosterencs, també bojos pel bàsquet, es mereixen unes línies a la nostra revista!

Comença el nou curs "basquetbolístic" 2005-06 amb molts canvis per a l'afecció gironina i llagosterenca. Però anem per parts. Començarem explicant ràpidament què és "el Sector Llagosterenc".

Doncs som un grup d'amics que durant la passada temporada acudíem a Fontajau cada dia de partit amb l'únic objectiu d'animar el Girona i, com no, al nostre veí i amic, en Bertu. El fet és que, com que érem un bon grupet de gent, vàrem decidir fer-nos unes samarretes i una pancarta; el nom ja va venir sol.

Però aquest any, al Sector se l'hi ha girat feina, ja que l'Albert el tenim cedit a Lleida, però això no ens espanta i no hi haurà cap problema per arribar-nos sempre que sigui possible al Barris Nord (pavelló del Plus Pujol Lleida). De fet ja estem confeccionant un calendari per poder compaginar els partits del bàsquet llagosterenc, gironí i lleidatà.

Mentrestant, a Girona, han fet un equip per somiar, amb jugadors de nivell NBA. Aquest fet farà que "el Sector" afronti aquesta nova temporada amb molta il·lusió i, per què no, potser acabem celebrant algun títol. Tampoc tenim cap dubte que l'Albert, *ben aviat, també formarà part d'aquest gran projecte gironí. Si algú ho té* complicat és en Dídac, que en aquests moments ja es troba treballant per fer un càntic del nou patrocinador, buscant algun mot que rimi amb Akasvayu. Difícil, però de ben segur que se'n sortirà...

Per altra banda, el Lleida aspira a tornar a jugar a l'ACB. És un equip ideal perquè l'Albert pugui continuar demostrant que està fet un "jugón", i el Sector amb la samarreta al seu honor li farà costat vagi on vagi. Molta sort Bertu!

El Sector Llagosterenc

El Mas Roig: simbiosi amb Llagostera

En les darreres setmanes, les activitats que periòdicament es realitzen al Mas Roig han comptat amb l'assistència d'un significatiu nombre de persones. Aquests actes no es poden deslligar de les reivindicacions de Francesc Sureda, els Amics del Mas Roig i altres entitats ecologistes; contràries a la voluntat de l'Ajuntament de mantenir l'actual projecte de zona industrial que afectaria l'actual fesomia del paratge que acull el Centre d'interpretació de la sostenibilitat. I és que ni la postura ferma del govern llagosterenc, ni la resolució desfavorable als interessos de Sureda –que l'obliga a abandonar, a petició del propietari, el Mas del qual és arrendatari i on ha viscut des d'antic la seva família– semblen haver estroncat la lluita d'una gent que creu en la recerca i el desenvolupament de les energies renovables i en una nova forma d'entendre i habitar el món.

En Francesc es defineix a sí mateix com a un pessimista actiu; no pensa abandonar la causa en què ha invertit tants esforços i seguirà fent visible el lligam de coherència que hi ha entre els actes que organitza i la manera de fer-ho, d'acord amb els criteris que vol transmetre: demostrant que el Mas Roig i el seu entorn són una realitat viable per a aprendre, passejar i acollir a diferents entitats perquè portin a terme les seves activitats, utilitzant només l'energia elèctrica transformada al mateix mas a partir de la captació de les emissions solars i, per tant, sense contribuir a la tradicional transformació energètica hegemònica que es caracteritza per les excessives emissions del gas CO_2, responsable del canvi climàtic.

Un estiu de novetats

El passat 18 de juny es va fer la inauguració del traçat de camins i corriols que abraça l'entorn del Mas Roig i que ha estat degudament retolat i equipat pels seus responsables per a oferir als visitants una ruta il·lustrativa del què els envolta i unes zones de descans que ofereixen la tranquil·litat que hom no troba en les zones urbanes i industrials. L'acte va reunir a unes 200 persones que, a més d'estrenar el recorregut amb una passejada encuriosida, van poder gaudir de l'actuació del grup cassanenc d'havaneres Els Panxuts i de l'observació astronòmica a càrrec de l'Associació d'afeccionats a l'astronomia de Girona. La situació del Mas Roig, propera però suficientment apartada del nucli urbà, reuneix les condicions de "cel fosc", necessàries per a una correcta observació de l'univers. Per aquest mateix motiu, l'observació de les "llàgrimes de Sant Llorenç" que en els darrers anys s'havia efectuat a la Plaça Catalunya, enguany es va traslladar al Mas Roig perquè la contaminació lumínica no interferís la labor de l'instrumental que la mateixa associació d'afeccionats a l'astronomia posa a la disposició dels llagosterencs, per a una observació d'aquest fenomen amb grans prestacions. A més, els assistents, de nou unes 200 persones, van poder veure un passi de diapositives en una gran pantalla a l'aire lliure, un nou espai anomenat l'Àgora de la natura, que el centre posa a la disposició de les entitats del poble. Els assistents havien arribat al Mas a peu, concentrats en un primer moment a la Plaça Catalunya i passant per el traçat avanç esmentat, que ara compta amb la instal·lació d'un nou enllumenat que permet circular-hi de nit. En Francesc destacava l'emoció que li va causar veure tota aquella cua de gent que el seguia, camí del Mas Roig. De ben segur, aquest suport popular és el que l'anima a seguir defensant el seu projectes.

Xevi Casas

"Aquests nois del Bell-Matí..."

Reportatge realitzat per Joan Ventura Brugulat 1 d'agost de 2005

El Grup Excursionista Bell-Matí és l'entitat que més jovent llagosterenc ha aglutinat en les darreres dècades, i segur que tots els qui n'hem format part tenim el "nostre Bell-Matí" en el cor. Hi ha hagut quatre eixos principals: les excursions i les sortides infantils; l'agrupació teatral amb els Pastorets i el Pessebre Vivent; les activitats per la mainada (dibuix, fotografia, jocs,..) i els actes culturals: des de cursets de català fins a les conferències o els recitals de Cançó. El Bell-Matí ha estat un grup molt dinàmic i engrescador.

Enguany es commemora el 40è aniversari la seva fundació i aquesta circumstància, en un poble on sempre es diu que res no dura, ja és per si sola extraordinària. L'única ideologia que ha tingut el Bell-Matí, ha estat la derivada del mot "fer" (ara que hi penso això de "fer poble" ve d'aquells temps). Fa uns anys, si a Llagostera s'organitzava alguna cosa, darrere sempre hi havia la gent del Bell-Matí, i quan altres entitats o el mateix Ajuntament necessitaven col·laboració per organitzar un acte, algú deia: "Això ja ho faran aquests nois del Bell-Matí..." i, és clar, al final de tant "fer" desinteressadament, els joves del Bell-Matí semblaven el "pito del sereno..."

El teatre en els orígens

Una colla de nois i noies de Llagostera van crear el Bell-Matí el 3 d'octubre de 1965. S'havien trobat gràcies al teatre i volien sortir de l'ensopiment i la rutina de la vila on les úniques alternatives d'entreteniment eren el cinema i el ball dels diumenges. La seva primera activitat va ser una sortida a Sant Grau, i la notícia va córrer per tot el poble: "on s'ha vist, un grup de nois i noies amb motxilles, i diuen que dormiran en tendes i tots junts!..."

Un jovent que es van posar a la feina i van començar a organitzar moltes activitats, tant li fa per quin ordre: teatre, fotografia, sortides, concurs de dibuix, organització de recitals, conferències, el programa de la Festa Major, sopars de Nadal al Bar Panedes, els focs de camp... Penseu que estem parlant de finals dels anys seixanta i principis dels setanta, amb un franquisme poderós i omnipresent, en un poble on l'única instal·lació esportiva era el camp de futbol i una pista de bàsquet habilitada al costat de l'estació. A la majoria de les cases encara no hi havia televisió i ja no parléssim de mòbils, ordinadors ... Això sí, funcionaven dos cinemes: el Casino i can Barceló, i la sala de ball del "Casino España" a l'hivern, i la Pista-Jardí a l'estiu, i de cotxes, ben pocs. És fàcil d'entendre que el jovent tingués necessitat d'organitzar-se al marge del Movimiento, de l'Església i de societats massa encarcarades com el Casino d'aquell moment, tot i que el Bell-Matí s'hi va acollir com una secció més, hi va tenir el local social i en va ser l'usuari de la sala del cinema per les activitats teatrals, fonamentals en aquells anys.

Les vetllades i els focs de camp

La primera relació que vaig tenir amb el Bell-Matí va ser amb les vetllades de l'estiu. Eren un show teatral, un espectacle total, en el qual hi passava de tot: teatre, cançons, paròdies, acudits,... Aquells festivals em donaven molt bon rotllo i ara mateix tinc una imatge del primer president, en Joan Roca, cantant amb un rudimentari play-back Juanita Banana. Aquells shows feien més lleugers els estius en temps que les vacances escolars es circumscrivien a l'entorn familiar, amb alguna berenada a racons avui perduts i algun bany als pantans (d'en Boada i d'en Caldes), a pescar granotes a la riera Gotarra o mullar-se els peus a la bassa del Gravat (*). No vaig viure ni colònies, ni casals, i com a fet excepcional alguna sortida a la platja amb el Carrilet fins a Sant Pol o a la Conca.

Dels inicis del Bell-Matí no podem oblidar els focs de camp que es feien al Puig i els memorables pols interpretatius entre en Met i en Vadó Masnou, cantant Tres piedras negras... i Els Taperots, que tinc entès encara són plenament vigents.

Amb setze anys algú em va comentar que el Bell-Matí buscava gent per fer els Pastorets i no vaig dubtar a apuntar-m'hi. Tot i estar convençut que no tenia instint teatral, vaig sortir en algun vodevil (un desastre!) i en un show estiuenc on un grup de joves fèiem de hippies psicodèlics!

Els ajudants d'en Llorenç

Aviat vaig decantar les meves passes cap a la vessant més cultural, en aquest cas la redacció del programa de la Festa Major, on prèviament havia començat captant anunciants. El Bell-Matí va assumir la redacció del programa de la festa el 1972, quan en Mascort, en Vert i companyia que ja havien hagut de tancar el Lacustària el 1967, també van deixar el programa. De fet, dec el meu baptisme en el món periodístic a l'interès que em va despertar, primer el Lacustària i, més tard, les col·laboracions en el programa de la Festa. L'elaboració del programa de la festa va ser la feina que em va marcar més en els meus anys al Bell-Matí, ja que a més d'escriure-hi, d'anar a vendre publicitat i de repartir-lo, era tota una tradició que el dissabte de la Festa anéssim de bòlit i sempre acabéssim ajudant en Llorenç Ventura, de Gràfiques Costa Brava, apilant les planes, plegant revistes, etc. Amb en Joan Turon, en Pepe Fernández, i altres companys fèiem unes macro entrevistes a l'Ajuntament i a les entitats del poble i Déu n'hi do el suc que en trèiem

Joan Turon en el record

No sé exactament quan vaig entrar a la Junta, però cap a finals de 1974 em vaig trobar el Bell-Matí pràcticament a les mans. A en Joan Roca el van succeir en Narcís Amat, en Ricard Rigau, en Joan Turon, en Manel León, novament en Rigau, i després el 9-10-1974, tornava en Turon, i crec que va ser quan em van triar com a vicepresident. (Un incís en la memòria d'en Joan Turon, gran company, mort accidentalment fa quatre anys, i també per en Manel León, que ens va deixar fa més temps.)

Molts dels fundadors ja n'eren fora, seguint el cicle normal de la vida d'aquells temps: els nois feien la mili, i quan tornaven es casaven o sortien a buscar núvia ràpidament on fos. Molts van continuar lligats a l'entitat, principalment amb el teatre, però ja era un jovent amb deu anys més i l'esperit que els va unir el 1965 havia canviat en forma de família, feina, en definitiva, nous i legítims interessos.

El Bell-Matí havia complert el primer cicle i havia de fer un tomb. El 1974 va ser un any de transició. Carrero Blanco havia agafat el bitllet cap el cel, i Franco feia el compte enrere. A Barcelona i a les grans ciutats la vida bullia i a Llagostera només ens arribaven les engrunes. Els pocs universitaris locals no estaven per la labor i els treballadors que teníem l'esperit inquiet estàvem àvids de coneixement. En Turon em va anar deixant les regnes, però jo no podia ser el president, perquè s'havien de tenir 21 anys, i vam acordar que ell mantindria el càrrec, per donar la cara davant les instàncies oficials (i ho va haver de fer vegades!) i jo coordinaria el Grup. Bé, sempre es podia comptar amb la complicitat d'en Rigau, en Sàbat, l'Amat, els germans Masnou i altres companys, pel que fes falta.

Aproximació al jovent

Abans, amb en Turon, havíem fet alguns intents d'acostar-nos al jovent del poble. En el meu cas, no trobava complicitats en els meus neguits, diguem-ne espirituals. Amb en Turon havíem mantingut llargues converses sobre els meus dubtes existencials i ell, que tenia una forta convicció cristiana -que jo perdia dia rere dia-, em va ajudar a equilibrar el meu esperit inquiet.

El cas és que vam fer uns díptics amb la multicopista i, després de dos o tres convocatòries, va haver-hi una resposta extraordinària, potser irrepetible. De cop i volta, una junta que feia la viu viu per anar organitzant les activitats (més d'una vegada havia repartit tot sol els programes del curset de català o d'alguna conferència), vam començar a mantenir reunions cada setmana de 40 o 50 persones, la més gran de les quals just tenia 20 anys. A vegades també hi participaven membres del grup de més edat, però la trobada dels divendres va esdevenir una assemblea permanent en la qual es parlava de tot. Per sintetitzar-ho, el que fins aleshores era un grup excursionista i cultural, va esdevenir de cop i volta un col·lectiu reivindicatiu fins al moll de l'os, encara que la majoria no teníem ni punyetera idea de gaire res.

Un incís. Sóc una persona que guarda tots els papers, des de la primera nòmina i els TBO's, fins a la paperassa que he generat al llarg de molts anys d'activitats socials que encara no han acabat. Però

Un dels actes organitzats durant la història del Bell-Matí. Imatge d'arxiu

per unes obres inacabables no he pogut consultar els papers d'aquells anys i, per tant, aquesta exposició no és cronològica ni detallada de les activitats que van acabar quallant en aquella experiència inèdita i excepcional.

Per exemple, amb en Turon volíem organitzar una conferència titulada "Relacions entre pares i fills". Per donar-la, primer vam anar a veure el bisbe Jaume Camprodon, el qual va declinar amablement la invitació i ens va recomanar el capellà i filòleg Modest Prats, rector del Mercadal de Girona i un home savi, el qual també amablement ens va dir que aquesta no era la seva especialitat perquè no hi tenia cap experiència (!) i ens va recomanar un matrimoni avesat en el tema, els quals van fer-nos la xerrada.

En Mines i l'Armando Murga

Una conferència espectacular va ser la d'en Xavier Corominas, exalcalde de Salt i aleshores membre de Bandera Roja, que tornava d'un viatge a la Xina. També molt concorreguda va ésser la conferència de l'exregidor de Girona, Joan Paredes, membre destacat del PSC-Reagrupament de Josep Pallach, que ens va explicar el significat del mot "democràcia" (imagineu a quins nivells ens trobàvem!) Vam omplir el cinema del Casino i això ens va donar peu a organitzar les conferències de les Terceres Vies, és a dir, a convocar un cicle amb els representants dels incipients partits polítics catalans. Van parlar Macià Alavedra, Miquel Roca, Josep Pallach, Jesús Salvadó, i l'autoritat governativa ens van suspendre la de Jordi Solé Tura (PSUC) i la de Josep Andreu i Abelló (ERC). Malgrat la censura, la convocatòria va ser un èxit de públic i l'actitud feixista del governador civil va fer que Miquel Roca escrivís en el Llibre d'Honor del Bell-Matí: "Esperant que la propera vegada pugui parlar sense tenir que increpar a cap governador; i sobretot que no es digui "Armando Murga".

En Llach i Motor Ibèrica

Aquesta anotació va córrer com la pólvora i l'endemà, ja tens a en Turon i a mi (i algú més) al "quartelillo" a declarar davant aquell sergent de grossos mostatxos i mala bava, que tot sigui dit, ens va tractar amb correcció. Era el mateix any que va haver-hi el recital més multitudinari d'en Llach a Llagostera. El Casino es va omplir fins la bandera i al començament va ressonar el crit de "Visca la República!" que, ara sabem, va bramar l'Enric Marquès. A fora hi havia treballadors en vaga de Motor Ibèrica, que demanaven la col·laboració solidària de la gent. Van ser detinguts per la Guàrdia Civil, i vam anar a intercedir davant l'alcalde Narcís Casas, que va fer les gestions necessàries perquè fossin alliberats. L'endemà, nova visita al "quartelillo". El sergent volia saber qui érem tots els que ens vam concentrar a la sortida del recital per reclamar la llibertat dels obrers i sobretot insistia amb un personatge baixet que destacava per la seva vehemència. Jo em feia l'orni, mentre ell anava acotant el perfil de l'Enric –aleshores feia poc que vivia a Llagostera- ... En resum que no li vaig haver de dir res que ja no sabés i aquí es va acabar la història.

Mesos més tard, la pretesa pista de proves de Motor Ibèrica (coincidències de la vida) al Mas Gascons va fer revoltar els veïns de la Canyera i de la Mata i als companys del Bell-Matí i membres dels incipients partits polítics. Però quan passava aquesta història jo estava fent la mili a Màlaga, i l'Enric Ramionet, m'havia rellevat en les funcions de coordinador de la junta que mantenia en Turon de president "oficial".

Salvem les Gavarres i els eucaliptus

També vam participar activament en la campanya "Salvem les Gavarres", la primera gran batalla ecologista de les comarques gironines, junt amb els Grups de Defensa del Ter i dels Aiguamolls de l'Empordà. Un bon dia a Puig d'Arques hi van obrir uns vials i els de La Colla de Cassà van denunciar el fet. Es va endegar una campanya d'oposició i es va aconseguir aturar la urbanització de la qual resten alguns habitatges mig perduts. Avui, a Puig d'Arques hi trobem la famosa plataforma del radar on aquests dies vetlla perquè els boscos no es cremin l'amic Xevi C.

D'aquells temps també és la "guerra" contra els eucaliptus. De cop i volta, descarats interessos de la Torras Hostench i del president de la Diputació Antoni Xuclà que treballava d'enginyer per la Torras, van impulsar una plantada massiva d'eucaliptus i es van deixar de conrear camps i fins i tot arrencar alguns boscos per plantar-hi aquest arbre depredador per fer-ne pasta de paper. Això va provocar una reacció d'indignació entre gent del poble i es van crear una mena de "comandos nocturns" que anaven a arrencar els eucaliptus amb les mans! Aquests comandos justiciers també van arrencar els símbols feixistes que hi havia a cada entrada del poble i que molts mesos després de la mort de Franco ningú s'havia molestat a retirar.

D'una manera o altra eren anys de politització i molts ho vivíem amb intensitat. Eren els primers mesos de la transició, però no tothom tenia clar que Catalunya havia de recobrar la Generalitat. Per exemple, el primer 11 de Setembre que es va organitzar a Llagostera, ja a l'any 1978, a moltes cases no ens van voler comprar ni un tros de senyera. Aquella Diada vam llegir el manifest amb en Quim Aiguabella, i vam cantar Els Segadors al mig de la plaça, i jo vaig cantar amb el puny enlaire. Va ser el primer i l'últim cop. Llavors els partits polítics es van fer "seu" l'11-S, la reivindicació es va a anar deixant de banda, fins que ha acabat amb la institucionalització i el que és actualment: una botifarrada.

Un episodi realment surrealista va ser quan vam convidar a uns amics de Cassà a fer una xerrada sobre el PORE (Partido Obrero Revolucionario Español). Ens parlaven de la necessitat de trencar amb tot i de la lluita armada. Entre nosaltres hi havia gent molt jove que encara no sabia triar el gra de la palla i van sortir-ne totalment al·lucinats. I el més fotut és que alguns ho van explicar a casa seva i ja us podeu imaginar els imputs que van arribar. Ah! un d'aquells activistes ha estat durant molts anys secretari general de CC OO a les comarques gironines.

Cançó i conferències

El Bell-Matí era un grup excursionista amb una secció de teatre molt potent i els que organitzàvem la majoria d'acti-

vitats culturals al poble, diria que les úniques. Sobretot ho canalitzàvem en dos eixos: els recitals (des del 1965 totes les veus de la Nova Cançó van anar passant pel Casino, amb l'excepció de Serrat per l'afer d'Eurovisió, si no ho tinc mal entès), i les conferències, xerrades o debats que pretenien desvetllar les inquietuds dels llagosterencs. A meitat dels setanta van actuar a Llagostera en Quico Pi de la Serra, l'Ovidi Montllor, en Joan Isaac, en Ramon Muntaner, ... També s'organitzaven cursets de català que van impartir en Josep M. Fàbregas, el mossèn Gabriel Solà,...

Una altra trista història d'aquells anys (1973) va ser la suspensió, per ordre governativa, de la conferència que havia de fer un llagosterenc il·lustre: l'August Vidal. Comissari de la República, exiliat a l'URSS i traductor de la millor literatura russa, quan va tornar de l'exili no va poder parlar en públic als seus conciutadans. Aquesta censura em va impedir i també a un bon grapat de veïns, conèixer un llagosterenc víctima del temps que li va tocar viure que va morir al cap de pocs anys d'aquest succés. (Al Butlletí núm. 23 vam elaborar un ampli dossier sobre la seva figura.)

No vull deixar-me ningú i segur que ho faré, però hi ha una llista de persones del Bell-Matí que em sembla s'haurien d'escriure amb lletres de motlle: Joan Roca, Narcís Amat, Joan Turon, Ricard Rigau, Quim Castelló, els germans Masnou, l'incombustible Joan Sàbat, en Josep M. Fàbregas, ... la gent del teatre: Jaume Romo, Joan Llenas, Pepe Fernández, Josep Aiguabella, Josep Blanch, Pere Genoher, Josep Lloveras, Paco Laviña, Enric Sagué, Quim Aiguabella, Josep Esteve, Paco Matas, Margarida Codina, M.Àngels Corominas, Encarnita González, Anna M. Brugulat, Mercè Valentí .. amb molts dels quals ja va connectar en Quim Planella, l'actual home del teatre llagosterenc.

L'extraordinari TEI de Sant Marçal

Segur que em deixo molts noms –un record pel malaguanyat Josep Pons- i demano disculpes als no mencionats. El teatre va portar la creació del Bell-Matí i el teatre era una part important de la vida del grup fins als vuitanta. Jo, ho deia abans, no tenia fusta ni serradures per al teatre i tampoc mai em vaig sentir motivat per integrar-me en la secció d'excursionisme. Precisament, gràcies a en Pons, que del Bell-Matí va passar al TEI de Sant Marçal aleshores liderat per en Pep Cruz, es van representar a Llagostera dues de les obres teatrals més sorprenents que mai hagi vist. Al Teatre es va escenificar una adaptació impressionant del clàssic grec Electra, i a la sala de sobre el cafè, van presentar Les Criades de Jean Genet, amb un muntatge brutal. Era una cúpula on el públic havíem de posar el cap en un forat, ens posaven una careta i passàvem a formar part de la decoració de la obra que interpretaven a un metre de distància. A Llagostera van actuar en Josep Pons, en Pep Cruz i en Ton, un dels grans actors no professionals que hi havia en el aquell TEI inolvidable.

Un pols de filosofia i un pessic de llibertat

Ens hem allargat molt però l'ocasió ho requereix perquè no es pot entendre la història recent de Llagostera sense el Bell-Matí. Només unes pinzellades més, unes frases publicades en diferents programes de Festa Major i signades per la Junta:

"Novament demanem a tots vosaltres, companys de la vila, la vostra ajuda per arribar a un fons coneixement i una convivència millor per tots els habitants de Llagostera. (...) i el gran afany de conquerir la vida, perquè amics, el món era, és i serà nostre." (1974)

"Un grup que, segons molts, no havia de durar gaire i encara som al peu del canó per a millorar aquest nostre estimat poble. Perquè la nostra crítica sempre és la mateixa: FER" (1975).

"Volem la llibertat d'expressió, de pensament, de fets,... i per tenir-ho cal lluitar, aprofitant tots els moments." (1976)

"S'ha obert les portes al diàleg i a la discussió, ara cal arribar al compromís i a la responsabilitat de cada un dels que formem aquesta Junta, i no solament de nosaltres sinó que convé la integració de tot el jovent del poble. És realment important que ens donem compte que pels vint anys, només s'hi passa una vegada." (1976).

"La tasca d'oferir activitats culturals a la nostra vila, està per damunt de totes les circumstàncies, i, si més no, és una gran font de formació pels que vivim plenament el Bell-Matí" (1977).

Fins que va arribar el número de la festa de 1978 que va marcar un abans i un després, ja que va coincidir amb la sortida de tots nosaltres de la gestió del grup, en alguns casos perquè teníem clar que els temps havien canviat i necessitàvem un altre òrgan de participació en la vida local: així va ser com vam crear l'Associació de Veïns amb bona part de la gent que havíem estat aquells anys al Bell-Matí, amb la inestimable participació de l'Esteve Fa i en Pere Blanch, un secretari de cal·ligrafia perfecta. El temps és cruel: de la primera junta de l'AVV –Blanch, Fa, Turon i jo- en sóc l'únic testimoni.

Probablement em deixaré algun nom, però vull llistar els qui recordo que van formar part d'aquell col·lectiu en un moment o altre: Marta Albà, Anna Pascual, Rosa M. Pinsach, Ruth Vert, Esteve Barceló, Salvador Devant, Toni Font, Mercè Cuixart, Joaquim Planella, Josep Pico, Fina Aiguabella, Dolors Grau, Montserrat Bordera, Kim Costabella, Pere Mateu, Enric Cisterna, David Turon, Josep Miquela, Josep Jovanet, Olaguer Puigdemont, Enric Ramionet, Nuri Font, Josep M. Romo, Pere Brugulat, Paco Pérez, Lluís Bellvehí, Isabel Casadesús, Fina Blanch, Toni Miqueló, Lluís Torras, Joan Mestres, Lluís Parés, Dolors Russinyol, Anna Butiñach, Ignasi Casadesús, Esther Puig, Santi Romo, Narcís Font, Llorenç Gabarron, Madí Guich, Albert Roig, Joan Bayé, Marina Mestres, Joan Pinsach, Consol Butiñach, Margarida Casanovas, Xevi Ruiz, N. Assumpció Cisterna, Ramon Garcia, Jordi Bayé, Jordi Russinyol, ... i

en Joan Sàbat, en Narcís Amat, l'Esteve Vendrell i en Joan Turon .

L'experiència de la Junta assembleària va durar tres anys llargs que van coincidir amb fets històrics com la mort de Franco i la Transició. Un temps apassionant durant el qual potser no vam canviar el món, però si que ens va fer més lliures, o almenys és la sensació que ara en tinc.

(*) en Pep de cal Gravat. El mes de juliol passat va morir en Josep Aliu, en Pep de cal Gravat. El coneixia de tota la vida perquè a casa teníem un camp arrendat allà al costat de la bassa i després vam comprar un hort al costat del seu. A més, era amic de jove del meu pare, amb qui havien treballat junts a bosc. Ja feia anys que estava fotut, i el meu pare ens deia: "En Pep està ingressat i no sé pas si aquesta vegada se'n sortirà". El 31 d'agost ha fet quatre anys que el meu pare va morir d'accident anant cap l'hort, i fins fa ben poc en Pep encara mantenia el tros del seu amic net de males herbes. Gràcies, Pep.

ATENCIÓ!

PELS NASCUTS EL 1955

Fem una crida a tots els llagosterencs i llagosterenques de naixement o d'adopció que enguany fan 50 anys.
Per tant, ens dirigim a totes aquelles persones que van néixer el gloriós any 1955 a Llagostera, a Almedinilla o a la Conxinxina i que, d'una manera o altra, estiguin o hagin estat vinculades al poble.
L'objectiu és trobar-nos per decidir quina celebració col·lectiva volem fer del nostre aniversari, ja que val la pena rememorar que tenim mig segle de vida!

Per més informació: Joan Llosent 972 80 51 14 / Enriqueta Diaz 972 80 53 45 / Jordi Casals 972 83 09 46

PERRUQUERIA ROSER

Pompeu Fabra,9
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Llibreria - Material escolar

RAMONA FRIGOLA

C/ Ganix, 14 - Tel. 972 83 03 84 - LLAGOSTERA

Venda i reparació de
MOTOS - BICICLETES
I ACCESSORIS
motos
jorma - 7

Jordi Rusiñol

Passeig Romeu, 13
Tel. 83 08 12
LLAGOSTERA

LLUIS COSTA ROS

Mestral, 14
17240 Llagostera
Telf/Fax. 972 830 521
e-mail: cr@lluiscosta.com

Henkel ECOLAB

Productes de neteja per hosteleria i indústria
-equips i sistemes-cel.luloses i derivats

On és la nostra memòria històrica?

El president de l'Estat Espanyol, José Luís Rodríguez Zapatero, fent la seva intervenció al camp de Mauthausen, sota mirades d'escepticisme.

A principis del passat mes de maig, en la commemoració del seixantè aniversari de l'alliberament del camp de concentració de Mauthausen vaig poder visitar, durant quatre dies, diferents camps de concentració d'Àustria i Alemanya, entre ells: Dachau, Hartheim, Gusen i Mauthausen. L'expedició l'integraven companys de la Universitat de Girona, de l'associació Triangle Blau i també de l'Amical de Mauthausen.

La meva intenció no és fer d'aquest article una columna d'història, entre altres coses perquè hi ha persones millor preparades per fer-ho i perquè disposem d'amplis documents sobre aquesta etapa tan horrible del nostre passat més recent. Així doncs, prefereixo donar la meva opinió sobre algunes qüestions que considero importants d'aquesta experiència.

El camp de concentració de Mauthausen està considerat el dels republicans espanyols, és a dir, on moriren la majoria dels republicans espanyols que fugint del feixisme de Franco, foren empresonats pels nazis (amb certa col·laboració del règim de Vichy). Es creu que foren uns 7.000 els republicans espanyols morts a Mauthausen al llarg dels més de 6 anys del seu funcionament.

Durant la commemoració de l'alliberament del camp de Mauthausen, per primer cop, un president de l'Estat espanyol assistia a un acte d'aquest tipus. S'ha considerat aquest fet com un gran gest del govern espanyol, que ha recordat les seves víctimes 60 anys més tard. No obstant, rere el discurs solemne del president espanyol, les mirades de la gent eren d'escepticisme.

La delegació "republicana espanyola" estava formada per unes 150 persones. Dues terceres parts érem catalans (si contem els també de parla catalana, valencians i insulars, érem la gran majoria); al costat nostre hi havia alguns aragonesos i andalusos, cinc asturians i tres bascos. Amb el tarannà actual diríem: visca l'Espanya plurinacional! Al costat de les més de 2.000 persones d'arreu de diferents països, i a pesar del que diguin alguns mitjans, la delegació "republicana espanyola" era irrisòria. No és d'estranyar: la poca informació (desinteressada o no) que tenim d'aquests fets històrics en són els culpables. Jo mateix, fins fa un parell d'anys no en sabia ben bé res dels republicans deportats i assassinats als camps d'extermini alemanys. Em pregunto: què es deu ensenyar a la resta de les escoles de "les espanyes" sobre la Guerra Civil?. Perquè si a l'oasi català ja tenim poca informació... Vull pensar, que la indiferència fou la causa sdprincipal de l'absència d'espanyols en aquesta commemoració.

D'això és del que em queixo. La gran majoria dels assistents eren alemanys i austríacs: antifeixistes, comunistes, socialistes... Persones que, ben informades del que va significar tot allò, acudien per donar-hi suport, per recordar un cop més que les víctimes no estaven soles, que no hi havia oblit.

És inevitable comparar Alemanya amb l'Estat espanyol. Mentre al país germànic tots i cadascun dels camps serveixen com a museus de l'horror, que mostren i ensenyen fins a quin punt pot arribar la maldat humana; l'Estat espanyol ha fugit d'estudi, ignorant temps passats com si res hagués passat. Mentre a l'Estat federal alemany els residus nazis estan prohibits o es troben única i exclusivament als museus; a "les espanyes" encara s'hi pot contemplar l'estàtua "del generalíssim". Per no anar tan lluny, a la ciutat de Barcelona encara hi ha 240 símbols franquistes (diari Avui, dissabte 6 d'agost de 2005), i fins al 2002, l'Estat espanyol subvencionava fundacions francus (tot i que ara en deuen rebre amb algun altre nom...). Mentre que a Alemanya el judici de Nuremberg féu cau i net amb els feixistes alemanys, la nostra estimada "democràcia" és plena de cognoms il·lustres com Samaranch, Valdecasas, Fraga i un llarg etcètera.

Al meu parer cal mostrar allò que va passar, els perquès, les causes i les seves conseqüències. Explicar quins foren els vencedors, però també què va passar amb els vençuts. No podem ignorar el nostre passat. Conèixer la història és el primer pas perquè aquells horrors no es puguin tornar a repetir.

Algú dirà: si hem de remoure la història, la removem per tothom. I és clar que

sí! També cal explicar i documentar els assassinats de persones innocents durant les revoltes republicanes, les esglésies que es van cremar... Ara bé, a ningú se li pot escapar que, mentre el període revolucionari republicà fou "breu" (2 anys escassos dels 5 que va durar la II República) i, en canvi, la dictadura franquista s'extenuà quasi 40 anys: 15.000 deportats i més de mig milió d'exiliats, la xifra de morts no se sabrà mai però les sentències de mort i la violència franquista són presents fins la fi del general*. Alguns asseguren que Franco encara és viu en l'actual constitució.

Allò que cal, al meu entendre, és preservar i divulgar la memòria històrica del nostre passat més present. No n'hi ha prou amb discursos de bones intencions, una ofrena floral i una plaqueta nova cada 5 anys. Cal una política de pedagogia històrica objectiva, amb fonts i documentació que tinguin cara i ulls, que s'encarin als mentiders (com Pío Moa i tants altres). Reconduir els antics camps o presons feixistes en museus (castell de Montjuïc, la Model o el Valle de los Caídos) on s'expliqui al jovent els perills dels feixismes i les dictadures. I, perquè no, potenciar associacions que treballin per la recerca de la nostra memòria històrica (com poden ser l'Amical o el Triangle Blau).

* No me'n puc estar de recomanar-vos un llibre ben documentat i molt interessant:

Casanova, J.; Espinosa, F.; Mir, C.; Moreno, F. Morir, matar, sobrevivir. La violéncia en la dictadura de Franco. Barcelona: Crítica, 2002.

Dani Daunis Llobet

A&C
ANTONIO PUERTAS
CARMELO PUERTAS S.L.
CONSTRUCTORS
Tel/Fax 972 47 15 81 - 635 519 692
C/ Comte Guifré, 3 C.P. 17240 - Llagostera
www.aycconstructores.com · info@aycconstructores.com

MP
ERRUQUER
MIR
C/Consellers, 19
17240 LLAGOSTERA
Tel. 649 749557

Carns i elaboració
d'Embotits i preparats
Casolans
CODINA
Plaça Catalunya, 13 - Tel. 972 83 01 91
LLAGOSTERA

FORN DE PA - PASTISSERIA
ANTONI GARCIA

C/. St. Feliu, 17 - Tel. 972 83 05 01
LLAGOSTERA
R.S.I. 20.18.159 GE

CRYODERM
Nou avenç tecnològic per tractar les diverses alteracions estètiques

Introducció de productes actius cosmètics, sense necessitat d'agulles, per a l'eliminació de:
Cel·lulitis
Acumulacions adiposes
Arrugues
Flaccidiat
Deshidratació
Màxima eficàcia
Sense efectes adversos
Sense dolor
Sigui quina sigui la teva elecció, a Donna's Esteticistes (Dolors Pico) obtindràs uns resultats òptims des de la primera sessió, tant en tractaments facials com corporals.
Donna's Esteticistes, Comte Guifré, 11, 972 83 14 44, 17240 Llagostera
Disseny gràfic: Patricia Troy

EXTINTORS
SERGIFOC S.L.
Venda i manteniment d'extintors
i tot tipus de materials
contra incendis

C/. Camprodón, 32
17240 LLAGOSTERA
N.I.F. B-17.617.382
Tel. / Fax 972 80 52 59
Mòbil 607.700.935

Les dues cares de la moneda

"Diners fan bé, diners fan mal, diners fan l'home infernal e fan-lo sant celestial, segons els usa"(Anselm Turmeda)

Permeteu-me encetar l'article amb unes quantes dades tan colpidores com reals. La població mundial s'estima al voltant dels 6.200 milions de persones. El 46% d'aquestes, 2.852 milions, viuen una situació de pobresa[1]; pràcticament el 20%, uns 1.200 milions més de germans nostres, ho fan en condició de pobresa extrema[2]. Amb aquest context, tenim que 850 milions d'humans pateixen fam en el món. Al nostre planeta, per si no fóra prou, hi trobem 1.000 milions d'analfabets (d'entre els quals, crec oportú destacar-ho, 2/3 parts en són dones). Cada dia moren més de 30.000 persones de malalties curables[3]; el 90% d'elles perdent la vida a països pobres. Heus aquí una mostra sotil de la "pluralitat" promoguda pels estats imperialistes...

I, parlant d'imperialisme, les ninetes se'm dilaten i faig caure "atzarosament" la mirada damunt els EUA[4]. Sé que, encara avui, i per molta gent, parlar d'aquest país comporta certs efectes psiquedèlics. Jo mateix, no fa pas gaire, quatre o cinc anys potser, era un convençut defensor de la "cultura americana". Per justificar-me exposava, evidentment, motius plens d'ingenuïtat. Ara, almenys, un cop despertat el meu *jo crític*, m'escolto la veu dels Estats Units d'Amèrica mantenint-hi una distància prudencial i, sempre, amb una certa desconfiança. Ells són (entre tantes altres coses) el símbol, l'emblema d'un capitalisme que aviat portarem transcrit als gens, que amenaça diàriament la nostra llibertat i humanitat. El trobem arreu: al supermercat, mirant la televisió, preparant el menjar, obrint l'armari de la roba... on sigui. Els EUA són, a més a més, els principals estimuladors d'operacions multimilionàries a l'espai: que si la sonda espacial MRO[5], que si la missió Cossini a Saturn, la Rover a Mart... Tot plegat, per conèixer quelcom més referent a l'atmosfera, la superfície i el subsòl d'aquests planetes. Atenció! Sembla ser que han trobat aigua al Planeta Roig! Gran pas endavant en la història de la humanitat! Llàstima, és clar, que mentre es destinen barbaritats econòmiques procurant trobar H_2O a milions de quilòmetres d'aquí, a Etiòpia, Tanzània, Rwanda, Zàmbia i tants altres països "un xic" més propers, la deshidratació segueix fulminant nenes i nens, dones i homes[6].

Gent pobre o gent empobrida?

Però nosaltres, els benestants, no hi pensem en aquestes contradiccions sense sentit. Només faltaria... Prou atabalats estem invertint a la borsa, construint pisos a les finques de què som propietaris, buscant al mercat un cotxe d'última generació, comprant un joc de pistoletes al crio perquè jugui a la *play* (així no empipa, vés!), viatjant dues setmanes a un creuer sense moure el cul de la gandula... Si no se'ns pot demanar més! D'on hauríem de treure el temps per pensar amb els altres? Què és això de l'empatia? Puntualment ens empassarem, estirats al sofà i per carambola, algun trosset d'un documental. Imaginem-ne un d'hipotètic que parli dels campaments de refugiats a Tindouf (Sáhara Occidental). Ens explicaria les dures condicions en què viuen i la seva dissort històrica. Se'ns escaparia un "ai, pobrets..." i, amb una mica d'esforç, potser ploraríem i tot! Però abans d'anar a dormir, podeu estar-ne segurs, l'efecte d'aquell missatge ja hauria marxat del nostre cos. I aclucaríem els ulls, i roncaríem, i somiaríem com pispar el Ferrari al veí del davant o, altrament, com arribar a ser un Roman Abramovich[7] o un Dimitri Piterman[8], els nostres grans herois.

Ens hem aferrat massa a pit a allò que asseguraven durant la Il·lustració, a les beceroles de la moral social capitalista: el benefici genera benestar i aquest, al seu torn, fa feliç l'home. Qui més té, més vol i, així, no falla: uns s'enriqueixen a costa dels altres. Ja que mai deixem de mirar-nos el propi melic, resulta complicat fer autocrítica, canviar cap a millor eliminant vicis i tics plens d'egoisme. Som víctimes d'un sistema que no garanteix un món just i lliure, ans el contrari. Davant d'això, dues possibles actituds: l'una, tirar la tovallola; l'altra, aplicar la màxima dels informàtics: "quan el sistema no funciona, s'ha de reiniciar".

Bibliografia:
- *L'imperi en dades*, de Janna Molas Garriga

1 = situació de pobresa: renda màxima de 2 dòlars diaris. Únicament queda coberta l'alimentació.

2 = situació de pobresa extrema: renda màxima d'un dòlar diari. Els ingressos mensuals no arriben per cobrir l'alimentació.

3 = segons aquesta dada, algú mor cada 3 segons per no disposar d'un servei adequat de salut. T'atreveixes a calcular quants han caigut mentre tu llegies aquest escrit? Esgarrifador.

4 = per saber sobre les grans gestes d'aquest país us recomano dos textos que podeu trobar penjats a la xarxa: L'imperi del terror, de José Comblin; i Invasions d'EUA a Amèrica Llatina, de Martín Cerri.

5 = Mars Reconnaissance Orbiter

6= a la Terra (i no pas a racons inhòspits de l'espai exterior) d'aquí uns anys, el control de l'aigua serà la principal causa de nombrosos conflictes bèl·lics, de la mateixa manera que ara ho està essent el petroli.

7 = president multimilionari del Chelsea Football Club que no sap què fer dels diners

8 = president del Deportivo Alavés que defensa la gestió del seu club dient que "les grans obres de la història humana sempre les han fet persones concretes, mentre que les masses no han aconseguit mai res"

Eduard Comas Blanch
educomas9@hotmail.com

superAvui

FRUITES PUIG

EL NOM DELS BONS ALIMENTS !!

CAN MUNTANER

RECADER
JOAN XIRGU CIURANA

Recaderia i paqueteria de dilluns a divendres, matí i tarda

Agència a Girona:
Cooperativa de Recaders — Tel. 23 39 61
A Llagostera:
C./ Concepció, 45 — Tel. 83 01 57
Mòbil 630 07 33 07

pastisseria i forn de pa
SANT ANTONI

C/. Sant Antoni, 47 — Tel. 972 23 18 05 — SALT
Rambla Xavier Cugat, 6 - 10 — Tel. 972 22 74 90 — GIRONA
C/. Perelló, 69 — Tel. 972 40 20 77 — VILABLAREIX
Can Pons - Pompeu Fabra, 29 — Tel. 972 83 00 73 — LLAGOSTERA
C/. Mare de Déu de la Salut, 33 — Tel. 972 23 36 12 — GIRONA

HOME
DONA
PERRUQUERIA
ANTÒNIA

Pg. Pompeu Fabra, 46 1r. • Tel: 972 83 10 76 • 17240 LLAGOSTERA

Rafel Villena i Sànchez
Arquitecte Tècnic
Tècnic Superior en Prevenció de Riscos Laborals

C/ Joan Maragall, 30 - Llagostera 17240
Tel. 972 83 29 46 / 626 49 99 77
Fax. 972 83 18 04 mail: rafelvs@teleline.es

PromaCor

PRODUCTES I MAQUINÀRIA DEL SURO S.A.

C/ Canalejas, 6-8 17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 972 80 55 35 - Fax 972 80 57 47
E-mail: promacor@promacor.com - www.promacor.com

FUSTERIA J. CASTELLÓ i FILLS, S.C.
N.I.F.: G-17775792
• Mobles d'encàrrec • Cuines
• Finestres Fusta-Alumini
• Fusteria en general
Av. del Gironès, 36-B • Tel: 972 80 55 75
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Mobles i Fusteria Cateura S.L.

- MOBLES EN GENERAL I A MIDA
- MOBLES DE CUINA
- TAPISSERIA

Exposició i Venda

Carretera de Tossa, 7 — 17240 Llagostera
Tel. 972 83 09 95 — (Girona)

Un all de mig kilo

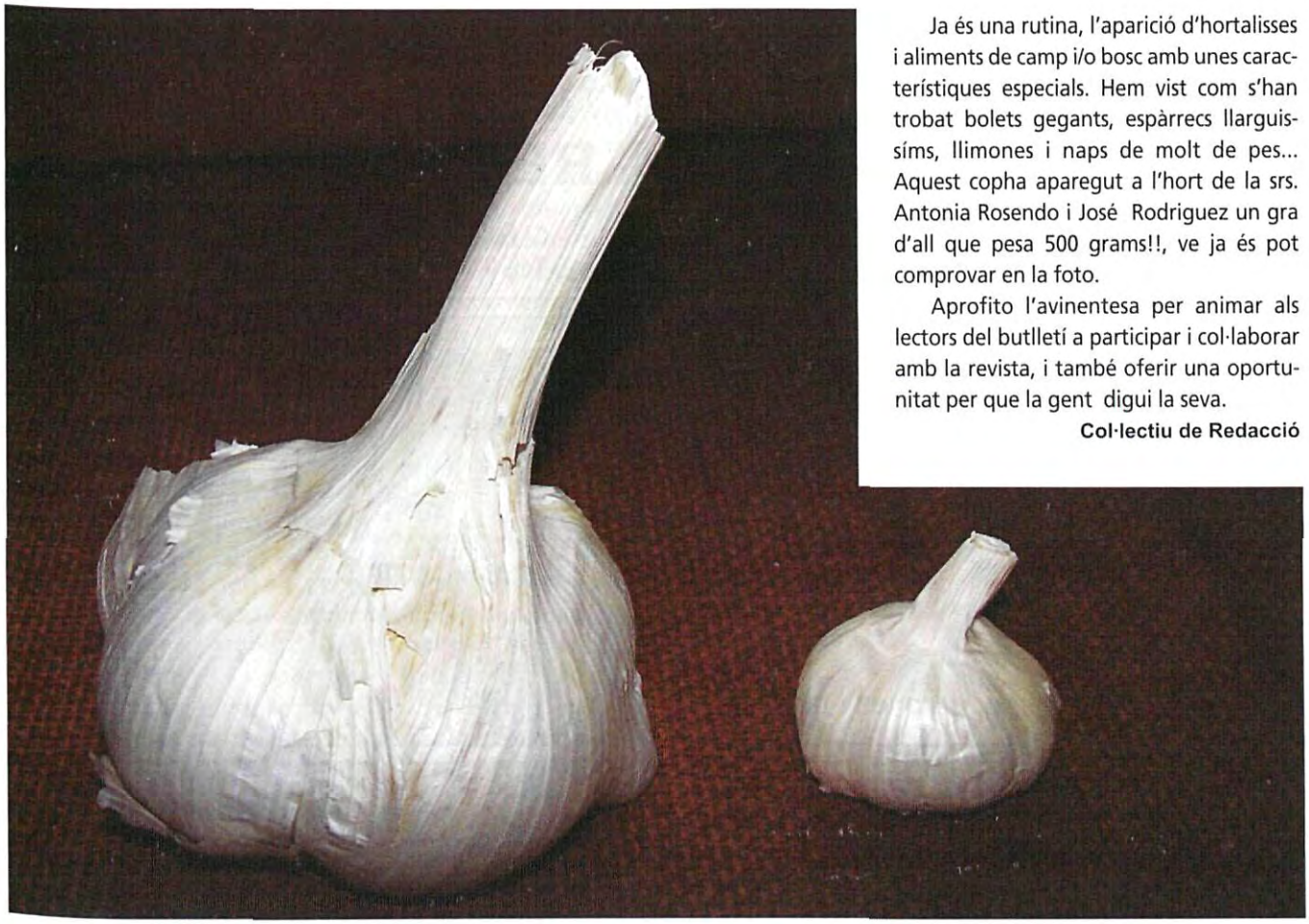

Ja és una rutina, l'aparició d'hortalisses i aliments de camp i/o bosc amb unes característiques especials. Hem vist com s'han trobat bolets gegants, espàrrecs llarguíssims, llimones i naps de molt de pes... Aquest copha aparegut a l'hort de la srs. Antonia Rosendo i José Rodriguez un gra d'all que pesa 500 grams!!, ve ja és pot comprovar en la foto.

Aprofito l'avinentesa per animar als lectors del butlletí a participar i col·laborar amb la revista, i també oferir una oportunitat per que la gent digui la seva.

Col·lectiu de Redacció

Enviens les teves queixes i/o col.laboracions al Butlletí!!

butlleti_llagostera@hotmail.com

Fruites i Quevires

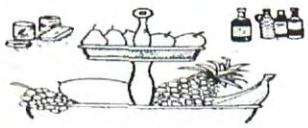

CAN MADÍ

C/ Almogàvers, 8 - Tel. (972) 83 00 98
17240 LLAGOSTERA

Joieria Rellotgeria

Català

Taller Propi
Dissenys Exclusius

Àngel Guimerà, 7 **17240 LLAGOSTERA**
Telèfon 972 80 52 90 (Girona)

Pneumàtics Casablanca S.L.

Servei de pneumàtics
Nacionals i d'Importació
Llantes d'alumini
Cargols Anti Robatori
Recautxútats

pneumàtics CASA BLANCA

N.I.F.: B-17691130

Tel. 80 50 85
C/ Ramal, s/n
17240 Llagostera (Girona)

Gabinet Terapèutic

TERÀPIES MANUALS
RECUPERACIÓ FUNCIONAL
QUIROMASSATGE DIPLOMAT
QUIROPRÀXIA DIPLOMAT
DRENATGE LIMFÀTIC

RENART - PONT

C/ Mas Sec, 53 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 83 10 07 - Fax 972 83 13 67

La Margarita

Flors

C/ Creu, 1 - Llagostera
Tel. 972.83.02.87

Rams, centres, corones i plantes

FLECA MONTIEL

PAQUITA MONTIEL

c/. La Coma, 1
Tel: 972 - 83 06 38
17240 LLAGOSTERA (Girona)

JOSEP ANGLADA
MANEL MOLINA

pintura ··· decoració

LLAGOSTERA

Tel. 972 80 52 08 - 972 46 35 78

Mobles Mulà

Telf. 972 83 06 60

Crta. C-65 Km 8
17240 Llagostera

L'Àgora

Centre Educatiu

Telèfon 972 80 55 25
Reforç i repàs individuals i grups reduïts
C/ Girona, 31. Llagostera
Activitats de lleure i culturals per a infants i joves

IRUANI, S.L.

C/ Albertí, 20
Tel. 972 83 09 13
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Els colors de la teva samarreta.

Hi ha qui reclama que els comentaristes esportius compareguin davant la pantalla vestint els colors de la samarreta del club que els té el cor robat. Ho diuen pensant que els receptors dels missatges interpretarien més fàcilment i amb més encert el contingut si sabessin dels filtres i del color del vidre a través del qual es projecten a l'audiència. No cal observar massa atentament els mitjans de comunicació per tenir dubtes sobre l'existència de la objectivitat i arribar a la conclusió que, a més, si la realitat és tan opaca, tan obscura, deu ser justament perquè sorgeix de l'acumulació de tots els filtres, de tots els colors, ja saben, com el color negre. Segurament és degut a aquestes circumstàncies, que per facilitar-nos la vida i preservar l'equilibri del nostre estat anímic, contemplem la realitat a través dels mitjans de comunicació que coincideixen amb les tonalitats del nostre vidre i viceversa, i procurem fer-nos amb els que tenen perspectives semblants, i això, per cert, amb el temps acostuma a accentuar la nostra coloració, i en determinades circumstàncies extremes pot situar-nos darrera una trinxera, no necessàriament metafòrica i sense saber exactament com l'hem excavat. Ja veuen, sempre hi ha motius per patir. En l'univers de l'esport, tan maniqueu, tan elemental, aquesta tendència, és summament graciosa. O ho és, sempre que no sorgeixi cap trepa d'energúmens disposats a fer córrer la sang, com a vegades s'esdevé per a vergonya de l'espècie. En el món de l'alta política, i de la no tan alta, podem veure a diari, exemples clamorosos de holligans que es dediquen a la informació, i no cal que vesteixin l'uniforme de cap equip, perdó vull dir partit, per saber la direcció cap a la qual escombren. Però en el de la política local, que és el que en definitiva l'àmbit que correspon a aquesta publicació i aquestes col·laboracions, s'esdevenen freqüentment dos fenòmens contradictoris. Per una part, en funció de les opinions que manifestem et col·loquen immediatament una o altra samarreta, i per l'altra en funció dels colors que desperten la teva simpatia se'n pressuposen determinades opinions o, encara més, i això ja és lleugerament patològic, hi ha qui assumeix acríticament una o altra perspectiva. No sé si m'explico. El que vull dir és que tot i ser més aviat partidari dels uns que dels altres, és perfectament possible entendre que la zona blava i la tímida zona de vianants a la qual està íntimament relacionada, han estat mesures indiscutiblement beneficioses i sentir-se fins i tot orgullós de la valentia de l'equip de govern, i a la vegada pensar que aquest ajuntament ha estat estranyament poc sensible amb l'experiència del Mas Roig, i tenir un disgust al respecte. Em sento estrany reivindicant aquest dret però és que la política, és a dir la gestió dels afers públics, es converteix sovint en la caricatura d'un partit de futbol en el qual és corrent, i fins i tot convenient, desitjar amb fervor la victòria del teu equip, per la via civil o per la via penal, com deia aquell. I no hauria de ser-ho. Especialment la política municipal. I no obstant aquesta és la tendència majoritària. Aquí, com segurament s'esdevé arreu, els partidaris de l'Entesa, solen justificar i emparar totes les seves accions, o esperen les motivacions i els arguments que els permetin fer-ho, de la mateixa manera que tots els partidaris de CiU les qüestionen, i viceversa. I això, que a vegades, condueix a posicionaments obertament ridículs, a simplificacions barroeres, o opinions irreflexives, s'esdevé probablement perquè els únics canals de participació en la gestió de la nostra vida en comú, són les formacions polítiques, amb totes les seves grandeses i totes les seves misèries. Tenim, segurament, els uns i els altres, estímuls, sensibilitats, concepcions del món i de la nostra població, diferents. Però estaria bé que ens deslliuréssim de la dinàmica maniqueista, de la totxesa elemental dels enfrontaments esportius, dels ying i yang i del blanc i negre. No és saludable conviure contínuament pendents del xoc, del rival, i de com van els marcadors. Ni ho és convertir Llagostera en un enorme estadi ocupat per individus uniformats. Amb dos colors diferents, però tristament uniformats.

ENRIC RAMIONET.

ASSESSORIA MONTIEL BOADAS, S.L.

Laboral • Fiscal • Jurídica • Comptable
Corredoria d'Assegurances • Finques

MARGARITA MONTIEL BOADAS
Advocada

Plaça Barceloneta, 8 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 83 18 18 / 972 83 03 62
E-mail: assessoria@montielboadas.com

MULTIPREU LLAGOSTERA

Articles de **Regal**
Articles de **Neteja**
Articles de **Joguina**
Articles de **Plàstic**

A partir de 0,75€

Pssg. Pompeu Fabra, n17

BAR MUSICAL CAFE

MODONI

Intersecció temporal

Tinc una sensació desoladora, com si les forces místiques de la naturalesa estiguessin en contra de la meva existència, com si un estrany atzar m'hagués conduït per terrenys pantanosos i m'obligués a fer un esforç majúscul, obrint-me pas entre perilloses bèsties mitològiques a l'aguait, amenaçant la meva integritat física i psíquica. El desassossec s'ha apoderat de la meva ànima i la fatiga del meu cos. No tan sols la meva petita i insignificant vida corre perill, sinó que tota l'harmonia universal se sacseja cap a l'abisme. Veus estridents proferint uns esgarips terrorífics em persegueixen a través de dimensions desconegudes, d'espais mai trepitjats per l'home. Extenuat, dono repòs a les meves maltractades carns, deixant-me caure en un banc del parc de l'estació.

Un somriure reconfortant apareix a la meva demacrada cara quan una part del meu cervell, que no està de punyetes, em diu: Potser exagerem una mica massa, tractant-se d'una simple ressaca.

Potser sí que exagero, tant se val, és aixiiiii, com m'agrada a miii, ... Fora, Lluís Llach!

Ahir divendres, la festa major va proporcionar-me una vetllada molt agradable. Després d'un sopar amb llarga sobretaula, vàrem prendre unes copes a les carpes i al polivalent, mentre aguantàvem el soroll desmesurat d'uns individus que algú qualifica de músics. La festa va acabar tard, el descans ha estat curt i el matí llarg i tortuós.

Mentre faig aquestes reflexions a l'ombra de l'alzina carregada de pugó del parc, s'acosta i s'asseu al meu banc un jove d'uns vint-i-cinc anys. Tot i que no hi ha ningú més en tota la zona, tria l'únic banc ocupat. La seva cara em resulta coneguda, però no puc esbrinar la seva identitat, per més que m'esforço a recordar. La seva presència m'incomoda, però una misteriosa força em manté clavat al seient, malgrat un fort desig d'aixecarme i allunyar-me de pressa. Tinc la certesa que el conec, però un temor inexplicable m'impedeix preguntar-li qui és.

Un sobresalt em colpeix quan pregunta amb una veu molt familiar:

- Als músics d'ahir, els hauries estavellat les guitarres pel cap, veritat?

- Sí..., bé..., jo..., - contesto nerviós, recordant que aquesta frase l'havia utilitzada ahir durant el concert, però era impossible que ell l'hagués sentida.- Crec que no sonaven gaire bé. A mi no em varen agradar.

- Hi ha molta diferència entre dir, això no m'agrada o dir, això és una merda i els que ho fan, s'haurien de matar.

- Sonaven molt fort, ... amb un so brut... - em defenso desviant l'acusació. No tinc el valor, freqüent en les persones, de reconèixer que té raó i que la meva afirmació està mal feta.

- Fent aquestes sentències estàs insultant a tot un munt de gent que no té els mateixos gustos musicals que tu. - M'acusa, fent-me venir un fort neguit, produït per la certesa d'aquestes paraules i el reconeixement del meu comportament equivocat-. Defensar opinions personals argumentant que les contràries s'haurien d'eliminar, simplement perquè a tu t'agraden certes coses, és una falta de respecte imperdonable a totes les persones que no comparteixen les teves afeccions i judicis.

- Sí..., bé..., jo..., haig d'anar a dinar, que es fa tard. - M'aixeco, una mica emprenyat de la lliçó d'ètica del tipus.

- A més el grup que tocava: "Cacao pal mono", són bons músics.- Afegeix.

M'allunyo a bon pas sense contestar-li, ni tan sols tornar-li l'adéu amb el que m'acomiada. Mentre camino de pressa pel carrer nou, amb la cara que posen els nens quan estan enfadats perquè els han renyat amb raó, però la tossuderia els impedeix reconèixer-ho, penso (tossut com una banya de marrà) que els músics eren horrorosos.

- Els músics! - Crido, parant-me en sec a l'alçada de can Fugueres. Una dona gran que passa per l'altra vorera em mira espantada i apressa el pas. Recordo que ahir tocava un grup anomenat "Habeas corpus", no tocaven els "Cacao pal mono", grup que havia tocat fa uns quinze anys.

Recordo quan vaig veure aquest grup fa temps i la conversa de l'endemà amb algú, no tinc idea de qui era, de la meva edat actual, discutint exactament el que parlàvem feia escassos moments al parc, però jo defensant la posició del noi. La familiaritat de la cara i la veu em provoquen un mareig. M'agafo al primer arbre que trobo, a punt de caure a terra. M'adono que sóc jo mateix en un altre moment de la història de la meva vida.

Amb la respiració agitada, arrenco a córrer cap a l'estació. Arribo a la cantonada i veig el banc buit i ningú en el parc. Quan em quedo dret davant del lloc on seia fa quinze anys i avui, reflexiono sobre el pas del temps i sobre els canvis que acusem en el seu transcurs; expresso en veu alta unes sentències metafísiques de gran calat:

No totes les coses guanyen amb el temps, ni tan sols tots els vins.

Les coses canvien molt de pressa, el blues ha de ser lent.

Em beuria una aigua amb gas fresca amb un gust!

Joan Frigola

bar musical
l'escàndol
C/Colom, 5
Llagostera
972 83 06 17
El Millor ambient

FERRETERIA DICOR
La cadena 22
Subministres de ferreteria en general i maquinària industrial
Pg. Romeu, 20
Tel. 972 80 53 63 - Fax 972 83 18 42
17240 LLAGOSTERA (Girona)
e-mail: dicor@wanadoo.es

EMBOTITS ARTESANS
J. & V. Miquel S.C.
C/ Almògavers, 13 - Tel. (972) 83 02 99
17240 LLAGOSTERA (Girona)

ALUMINIS COLLELL, S.L.
Serralleria Metàl.lica d'Alumini
Oficines i taller: C/Migjorn, 21
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 972 80 56 22 - Fax 972 80 56 44

RENAULT
Ramon Gurnés Vall-llosera
Ctra. Tossa, s/n LLAGOSTERA
☎ 972 83 09 07
Fax 972 83 10 66

Cada dia sabem que sabem menys del mediambient

En els últims anys els científics s'han apropat als grans enigmes de la formació de l'univers, però els descobriments que queden per fer a la Terra rivalitzen amb els viatges a l'espai interplanetari.

Ja ho deia Teilhard de Chardin "A escala còsmica, només allò fantàstic té possibilitats de ser cert".

Resulta que, no només les profunditats marines són un enigma, sinó que la mateixa superfície de l'aigua dels oceans és una gran desconeguda, i no perquè hem descobert un pop gegantí a l'estil del Nautilus de Jules Verne, sinó perquè com sempre, la realitat és més fantàstica que la imaginació.

Així, Graig Venter, el biòleg que l' any 2000 dirigia l'equip privat -en competència amb un equip internacional públic-, que va obtenir el primer esborrany de la seqüència del genoma humà, està actualment embarcat a conèixer amb més detall la diversitat biològica dels oceans.

En una entrevista recent, quan un periodista li va preguntar per què havia abandonat de moment els laboratoris terrestres i el genoma i ara navegava, com Darwin al segle XIX, pels oceans recollint espècies, va contestar:

"Això és part de l'esforç de comprensió de l'ambient que ens envolta, és l'altra part de la genòmica, el que estem trobant en cada mil·límetre cúbic d'aigua de mar conté milions de bacteris i uns 10 milions de virus".

I va explicar que abans d'aquesta expedició no sabia, ni ell ni ningú, que existien totes aquestes espècies, i que fins fa poc temps només es coneixien uns 5000 microorganismes (molt d'ells només relacionats amb malalties). Afegí que després d'intensos treballs de recerca "han trobat 50.000 noves espècies en només un barril d'aigua de mar" i han descobert que la major part de la biologia que es troba a la superfície dels oceans funciona amb "fotoreceptor".

Tot això, relacionat amb el fitoplàncton i zooplàncton marí, que és l'equivalent a l'herba per alimentar els animals herbívors o els carnívors a la superfície de la terra.

És a dir, quasi tota la biologia de la superfície del mar està impulsada per la llum del sol, i s'està arribant a la conclusió que possiblement són la família de gens de major presència en el planeta.

Fa molts pocs anys que només coneixíem "un únic fotoreceptor i ara resulta que en temin milers que poden alterar-se irreversiblement pel canvi climàtic i per l'efecte hivernacle, ja que depenen de la temperatura i de la llum del sol".

Una científica de la categoria de Lynn Margules diu, i crec que diu molt bé , que "la vida no es descriu sinó que es percep."

La vida és una unitat dins d'una immensa diversitat, i en la percepció de les seves infinites formes, sempre hi ha una constant, i és que es percep com un tot, on les parts independents no hi tenen cabuda,

Sabem per antecedents que sense la intervenció humana, des de fa milions d'anys, el nostre planeta ha sabut mantenir la temperatura i la composició de l'atmosfera i la dels seus mars i oceans dins dels estrets límits que han fet possible la vida, gràcies a una homeòstasi tan complexa com fràgil de la qual ara mateix els humans, a causa de la nostra tecnologia, en comencem a ser corresponsables.

I el cas és que no contem amb cap llibre d'instruccions, al contrari, sabem que haurem d'anar-lo escrivint i reescrivint sobre la marxa, amb el perill que això comporta, perquè encara que el nostre planeta es va formar al mateix temps i amb els mateixos materials que la resta dels nostre sistema solar, només a la Terra s'han creat éssers teòricament evolucionats, capaços desgraciadament de destruir-la conscientment.

Com ens explica la teoria de l'evolució de les espècies, tot arrenca d'un tronc comú, que en la seva espiral evolutiva arriba fins a la nostra espècie.

Però , si no tots els éssers de la nostra espècie ho veuen així, i fins i tot n'hi ha que encara no són conscients de la seva capacitat destructiva , és perquè alguns han evolucionat menys que els altres.

Cada dia estic més convençut que és imprescindible una cultura científica mínima per a tots els habitants del nostre planeta, com a única forma de comprendre mínimament què cal fer per habitar aquest món.

Fer compatible la nostra tecnologia actual i futura amb la nostra supervivència només serà possible sabent què hem i què no hem de fer; i per aconseguir-ho cal estar alerta a les troballes científiques que ens informen de les nostres equivocacions tecnològiques, que són moltes, al mateix temps que es van confir-

GRÀFIC LLAGOSTERA

- Fotocòpies blanc i negre
- Fotocòpies en color
- Planells, plotter
- Targetes de visita
- Informàtica
- Internet (Cyber Club)
- Mobiliari d'oficina
- Servei de Fax
- Llibres

Al carrer Cadí nº 1
cantonada Avda. Gironés

Els preus més competitius de la comarca i més de 5.000 referències en Material escolar i d'oficina a la seva disposició.

GRÀFIC
www.grupgrafic.com

Telf. 972 831787

Gironina
D´obra civil, s.l.

C/Consellers,30baix·Apartat 19
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Telf.i Fax: 972 831 307
Fax: 972 831 660

Www.obresiserveis.com
C/e:info@obresiserveis.com

mant els nostres petits encerts, única manera d'anar emmagatzemant coneixement i estar sempre preparats pel canvi, perquè cada nou coneixement trenca constantment esquemes i revoluciona el nostre pensament, fins i tot el nostre concepte del món i de la vida.

Al Mas Roig estem satisfets d'haver estat pioners en aquest ensenyament no formal, i també perquè, gràcies al nostre sistema d' energia sostenible, quinze anys abans que la Comunitat Internacional aprovés el Conveni de Kyoto, nosaltres ja no contribuíem al canvi climàtic, perquè les nostres emissions antropogèniques de CO2 són pràcticament zero. I això amb els coneixement actuals no és una entelèquia sinó un fet constatat, que juntament amb la crisi de l'energia, és actualment el repte més important per no alterar irreversiblement el clima.

En aquest sentit esperem que els que lluiten i treballen amb l'objetiu d' impedir l'Efecte Hivernacle responsable del canvi climàtic, siguin els que acabin imposant el seu criteri, amb el Conveni de Kyoto, que pretén aconseguir reduir les emissions de CO2 al nivell del any 1990, o amb qualsevol altra mesura més potent , perquè ja hem vist que cada dia que passa descobrim nous motius, que conviden a la reflexió i a la prudència; perquè en el projecte ens hi pot anar la nostra existència o pot condicionar la de tots els nostres descendents o fins i tot la vida de la nostra espècie.

Dic això per intentar posar de relleu una singularitat que per definició limita el coneixement. Per entendre la naturalesa primitiva inicial, que porta la impromptа del nostre origen al començament del temps.

En aquest sentit , també podria pensar que el meu cos i el meu cervell funcionen com un mecanisme pur que segueix les lleis de la naturalesa, de manera que no podria tenir responsabilitat.

Però penso com Erwin Schröddinguer, -Premi Nobel de Física l'any 1933- que diu que la realitat és ben diferent perquè "l'experiència directa incontrovertible és que estic dirigint els moviments del meu cos, percebo els efectes i les seves conseqüències, sentint que em faig enterament responsable d'elles".

Així podria ser que augmentant en complexitat fos possible sortir del caos atòmic inicial i algunes formes de vida, fins i tot arribar a una organització tal, que podrien comprendre i manejar informació i tenir consciència de la seva existència, i esperem que també consciència de la seva responsabilitat, en aquest sentit avui escric aquest text, amb l' esperança que el que penso pugui ser cert.

Dr. Francesc Sureda i Alsina.
Màster en Comunicació Científica per la Universitat Pompeu Fabra.
Responsable del Centre d'Interpretació del Mas Roig.

Fusteria ROIBA, S.L.

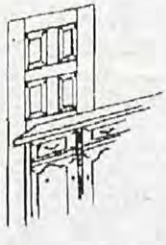

MOBILIARI DE CUINA I BANY

C/ Llevant, 1 - Tel. 83 08 20 - Fax: 80 52 69
17240 LLAGOSTERA

Obres Hospital S.L.

Carrer Pocafarina, 47
Telèfon (972) 83 09 45
17240 LLAGOSTERA (Girona)

DROGUERIA FRIGOLA

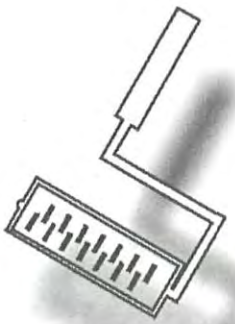

C./ Àngel Guimerà, 27
LLAGOSTERA
TEL. 972 83 06 42

Foto Kim

Reportatges
Fotos d'Estudi
Material Fotogràfic
Fotos de Carnet a l'instant
Revelat en 24 Hores
Marcs a Mida
Les teves fotos des de qualsevol suport digital

Carrer Comte Guifré,8
17240 Llagostera
Telf. i Fax: 972-83.02.04

LLIBRERIA SUREDA S.C.

Pl. Catalunya, 15 - LLAGOSTERA (Girona)
Tel. / Fax (972) 83 00 97

vivers can ragolta

Veïnat de Cantallops, 3
Tel./Fax 972 83 04 80
Mòbil 647 668 441
17240 LLAGOSTERA

Cultius de plantes ornametals, fruiters i arbres d'ombra i oliveres

Webs

Enciclopèdia interactiva

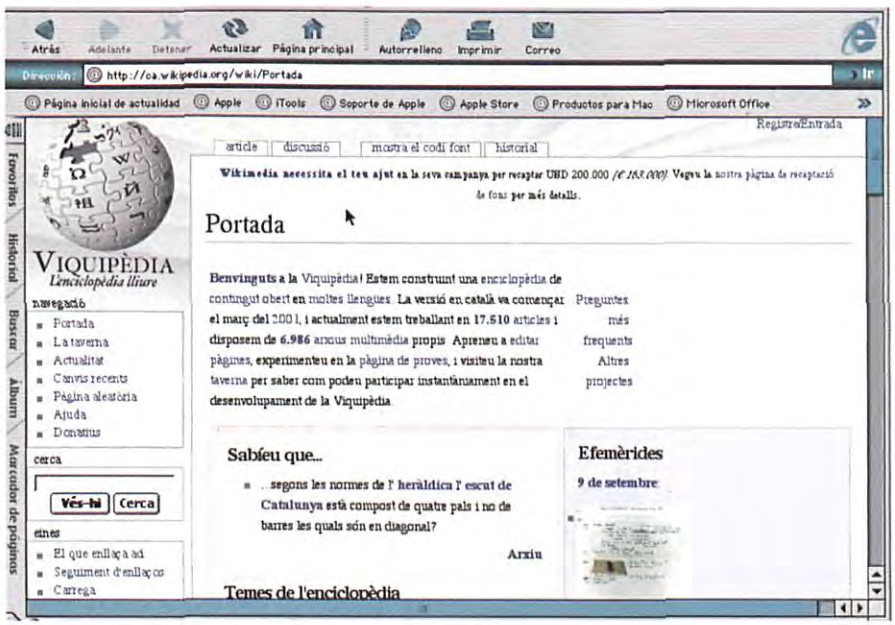

La Viquipèdia (wikipedia en anglès) és una enciclopèdia a internet. La seva peculiaritat és que la informació la introdueix la persona que ho desitgi. Cada definició és la col·laboració desinteressada d'una o diverses persones. Per tal d'introduir les definicions s'utilitza un programa lliure que es diu MediaWiki. N'hi ha versions en més de 195 llengües, una de les quals el català. El conjunt de Viquipèdies reben més de 50 milions de visites per dia.

Tothom hi pot contribuir. Només cal escollir un tema, i escriure'n un article. Es pot fer clic a l'enllaç "edita" situat en una de les pestanyes de la part superior de cada pàgina per editar-la. Els articles no tenen per què ser llargs, es poden iniciar com petites introduccions o esborranys, que van creixent amb el temps, gràcies a les diferents aportacions.

La versió en català va començar el març del 2001. Actualment disposa de 16.510 articles i 6.819 arxius multimèdia propis. No m'he pogut estar de mirar què deia de Llagostera. Mostra el nombre d'habitants de cada urbanització i hi ha uns paràgraf de la geografia i de la història. A partir dels treballs de recerca o de la universitat es poden aportar moltes coses a aquesta enciclopèdia. És més: qualsevol dels lectors que llegeixen aquestes línies podria ampliar l'article existent sobre el nostre poble.

http://ca.wikipedia.org

La cartellera en català

És la millor, si no la única web que mostra en català tota l'actualitat del cinema a Catalunya. Et presenta les estrenes i t'indica diàriament, a quins cinemes hi faran què. En Gorina de Catalunya Ràdio hi té una secció d'opinió. Entre moltes altres coses, també hi ha entrevistes a directors de cinema. Si t'agrada la gran pantalla, t'agradarà.

http://www.sessiocontinua.com

Miquel Codolar
mcodolar@gmail.com

LLAGOSTERA

Parada: Plaça Catalunya

619 88 30 35

Titular: Antonio Juanals

Transports FONT S.L.

C/ Joan Maragall, núm 11
17240 Llagostera (GI)

Telf.972 23 88 10 - Fax 972 23 99 77

Millor preu, millor servei

electrodomèstics Codolar

DEGISA

Som especialistes en
Electrodomèstics

Carrer Camprodón, 11 - Tel. 972-83.04.77
LLAGOSTERA (GIRONA)

Escolta
Llagostera
Ràdio 105,7

Recull en forma de titulars, triats de les notícies més interesants que han aparegut a la premsa relacionats amb Llagostera.
Si algun lector està interessat en llegir alguna de les notícies que surten en aquesta plana, pot adreçar-se a la Biblioteca, on les hi trobaran degudament arxivades.

Llagostera convertirà una gran part dels carrers en vies de sentit únic
Diari de Girona, 6 de maig de 2005

Unes 200 persones donen suport al Mas Roig a la presentació del centre sostenible
Diari de Girona, 19 de juny de 2005

El Tribunal Suprem posa fi a 20 anys de litigis sobre l'arrendament del Mas Roig de Llagostera
El Punt, 15 de juny de 2005

Comencen les obres per reparar el teulat malmès de l'església de Llagostera
Diari de Girona, 5 de juny de 2005

Llagostera expropiarà les parcel·les industrials si en 2 anys no s'hi edifica
El Punt, 31 de maig de 2005

El Llagostera obté l'ascens
El 9, 20 de juny de 2005

Arranjament de l'accés al CAP de Llagostera
El Punt, 17 de juny de 2005

Llagostera 7.002
El Punt, 17 de juny de 2005

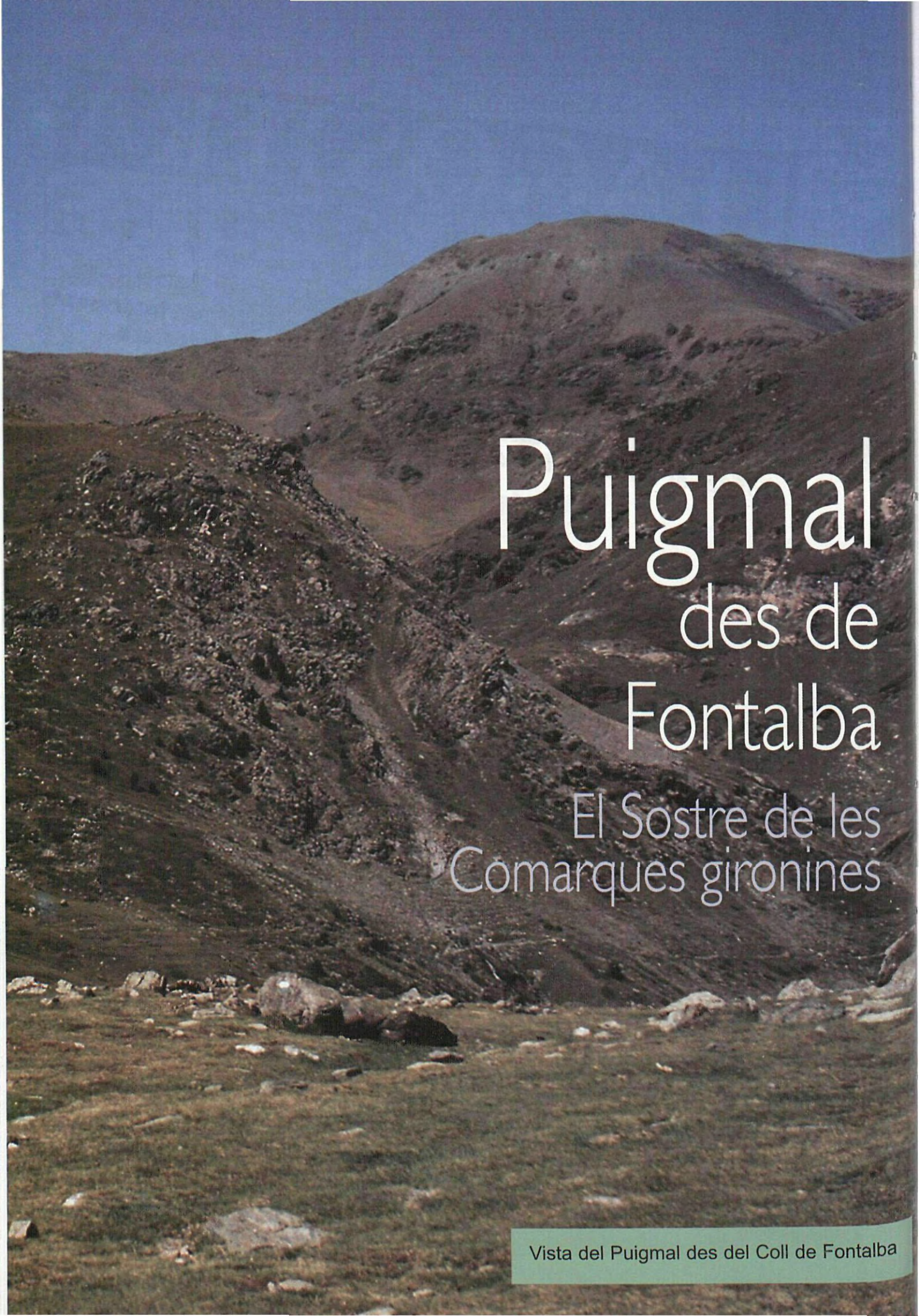

Puigmal des de Fontalba

El Sostre de les Comarques gironines

Vista del Puigmal des del Coll de Fontalba

Podem observar, en un primer pla, el Coll de Fontalba i el camí que agafarem d'inici. En segon terme, s'insinua la vall deNúria i part de l'olla.

Aquesta vegada, marxant de les nostres contrades, us vull mostrar un esport que a hores d'ara és minoritari al nostre poble. Això, no obstant, es contraposa amb l'elevada xifra de catalans que practiquen aquesta modalitat i que podem trobar al llarg dels Pirineus. En el cas llagosterenc, podríem dir que això passa per culpa de la distancia que tenim fins a l'alta muntanya, o bé per culpa de la mandra de posar-nos les botes, o tal vegada per culpa del temps que es necessita per desenvolupar aquest esport, que depenent del cim o excursió que es vol fer necessitarem el cap de setmana sencer.

Estem parlant de l´excursionisme o alpinisme: una modalitat esportiva que consisteix a caminar per camins i corriols estrets, tot guanyant alçada fins a conquerir la cota més alta; és a dir, el cim. Segons el cim que vulguem realitzar, aquest ens exigirà més o menys orientació, agilitat i resistència. I això, mentre gaudim plenament del medi natural, trobant molta variació de fauna i paratges; essent això últim, per a molts, la recompensa a l´esforç físic que estem emprenent.

El Puigmal s'eleva a 2915 metres d'altitud i assolir-lo suposa commemorar el pic més elevat de les comarques Gironines i del Pirineu Oriental. Situat entre el Ripollès i la Catalunya Nord (Cerdanya francesa), és i ha sigut un cim mític per a l'excursionisme català. La prova la veiem en els mesos d'estiu, quan els corriols són recorreguts per autèntiques processons de gent.

Aquest cim pateix tots els símptomes de l´alta muntanya; durant l´hivern el trobem completament cobert de neu, què resulta una característica ideal per practicar l'esquí de muntanya o moure's amb raquetes de neu; i a l'estiu ens queden descoberts els prats verds, que contrasten considerablement amb les pedres que trobem escampades per tota aquesta zona. Les valls encara es conserven verges, reunint força animals salvatges, envoltades pel so dels cants d'ocell i vives gràcies a l'aigua transparent que baixa per els torrents. Posar-hi els peus vol dir oblidar-se de la civilització en general i endinsar-se en la naturalesa per a formar-ne part per estones.

Aquesta ruta és apta per qualsevol persona que estigui mínimament en forma. Es pot completar sense gaires problemes i els nens, en principi, tampoc haurien de tenir-hi cap inconvenient a l'hora de participar en aquesta excursió, aprofitant així per iniciar-se en aquesta modalitat esportiva.

COM ARRIBAR-HI:

Partint amb cotxe des de Llagostera, anirem en direcció a Riudellots per agafar l´Eix transversal, fent via cap a Vic. Un cop estiguem a l'indret de la capital de la Plana, veurem un cartell que ens indica Ripoll i Puigcerdà, que ens farà desviar a la dreta, i anar seguint els cartells que ens duran a Ripoll. Arribant a Ripoll, continuarem en direcció a Ribes de Freser i Puigcerdà, per un trencant a l´esquerra per on agafarem la variant. Més endavant, deixarem enrera el poble de Campdevànol fins arribar a Ribes de Freser. I entrant en aquest poble, passarem per sota del pont del tren cremallera i, una mica mes endins, veurem un indicador petit que a la nostra dreta ens indicarà l'estació de tren de Queralbs. Agafarem aquesta, una carretera veïnal, i estarem atents als indicadors, que ens portaran a sortir del poble pel nord, en una carretera estreta i asfaltada, fins arribar al petit poble de Queralbs. Cap a la meitat del camí que travessa el poble haurem de deixar aquesta carretera, per prendre'n una altra que ens queda a la dreta, en una corba molt tancada; allí, un senyal ens avisarà de la bona direcció cap al Coll de Fontalba. La seguirem i observarem que més endavant la carretera es transforma en una pista sense asfalt per on recorrerem uns 12 km. Fet això, arribarem al capdamunt del coll de Fontalba, un coll planer on hi deixarem el cotxe. Aproximadament, haurem tardat entre dues hores i dues hores i mitja, des de l'inici a Llagostera.

Imatge que sempre hem de capturar quan coronem un cim. *La prova de la credibilitat.*

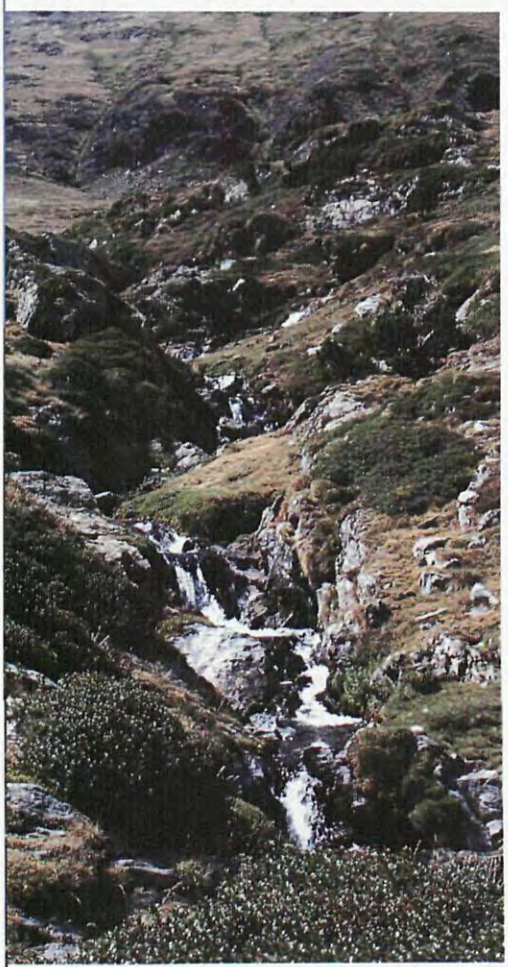

Descendint cap a Núria podem trobar diversos torrents.

DETALL:

Per a fer aquesta ascensió, no pujarem ni baixarem pel mateix costat, sinó que abordarem una ruta circular que podríem dividir en tres interessants parts:

1a part: Coll de Fontalba (2070m) – Puigmal (2915 m). Durada: 2h

Situats al Coll de Fontalba, donarem l'esquena a allà d'on hem vingut amb el cotxe, encararem la vista al nord i podrem observar el nostre objectiu: la muntanya que ens queda enfront, el Puigmal. Des d'allà, veurem a la nostra esquerra tot el "llom", l'esquena; és a dir, la carena de la muntanya, que separa la Vall de Fontalba de la vall occidental. Aquesta primera part es fa suau, cosa que mica en mica s'anirà convertint en pujada que anirà augmentant de grau, fins arribar a la part final on toparem amb una tartera bastant inclinada però curta. Un cop aquí dalt, només faltaran els últims 10 minuts, ja més tranquils. No hi ha cap risc de perdre's, ja que veurem tota l'estona el cim que ens haurem proposat conquerir. Ara, situats al punt més elevat d'aquest itinerari i si hem coincidit amb un dia clar, podrem observar i gaudir de la vista panoràmica que inclou bona part de les muntanyes d'Andorra al nord, el Cadí-Moixeró i el Pedraforca a l'oest i l'Olla de Núria amb el Noucreus i el Noufonts a l'est.

2a part: Puigmal (2915 m)-Vall de Núria (2000 m). Durada: 1h i 30 min.

Aquesta part se'ns farà més descansada i tranquil·la, ja que anirem de baixada. Començarem a descendir per allà on hem vingut, és a dir, pel sud; però, gairebé a dalt mateix ens desviarem per l'esquerra, cap a l'est, anant a buscar unes fites (pilons de pedra que posa la gent per a seguir correctament el sender). Aquest cami, és l'habitual de pujada al Puigmal des de Núria. Està molt traçat i de ben segur que hi trobarem gent. Baixarem per una vall una mica tancada i enclotada, on podem observar bona part de l'Olla de Núria; en un principi amb força pendent i ple de pedres, per a continuació transformar-se una altra vegada en prats verds on habitualment hi ha bestiar pasturant en llibertat. Continuarem baixant per prats, travessarem un torrent i al cap d'una estona entrarem en un bosc d'avets i pins, just abans d'arribar al Santuari de Núria.

3a part: Vall de Nuria (2000 m)-Coll de Fontalba (2070 m). Durada: 1h i 20 min. Aquí l'objectiu és tornar al cotxe i el recorregut serà gairebé planejant tota l'estona. Sortirem pel costat dret del llac de Núria, per on ja trobarem els primers indicadors cap al Coll de Fontalba. Just després d'haver creuat el llac, el camí comença amb una forta pendent curta, perquè a continuació el cami se'ns faci més còmode i fàcil, per arribar de nou al cotxe.

Podem observar el planer camí de tornada el Coll de Fontalba.

CONSELLS:

- Abans de sortir mirem la previsió del temps, ja que a l'alta muntanya els canvis meteorològics són importants i gairebé diaris en algunes èpoques de l'any.

- Anem-hi amb un calçat adient: unes botes de muntanya amb canya alta, ja que l'excursió es farà mes fàcil i segura.

- Portem aigua, alguna peça de roba per abrigar, un capalina o paravent per a la pluja, alguna cosa per menjar. Les barretes energetiques, la grana seca, la fruita, són exemples d'aliments que ens aniran molt bé per a combatre la fluixesa del cos en el cas que arribi.

- Portarem un mapa, i una brúixola o GPS per orientar-nos amb més facilitat.

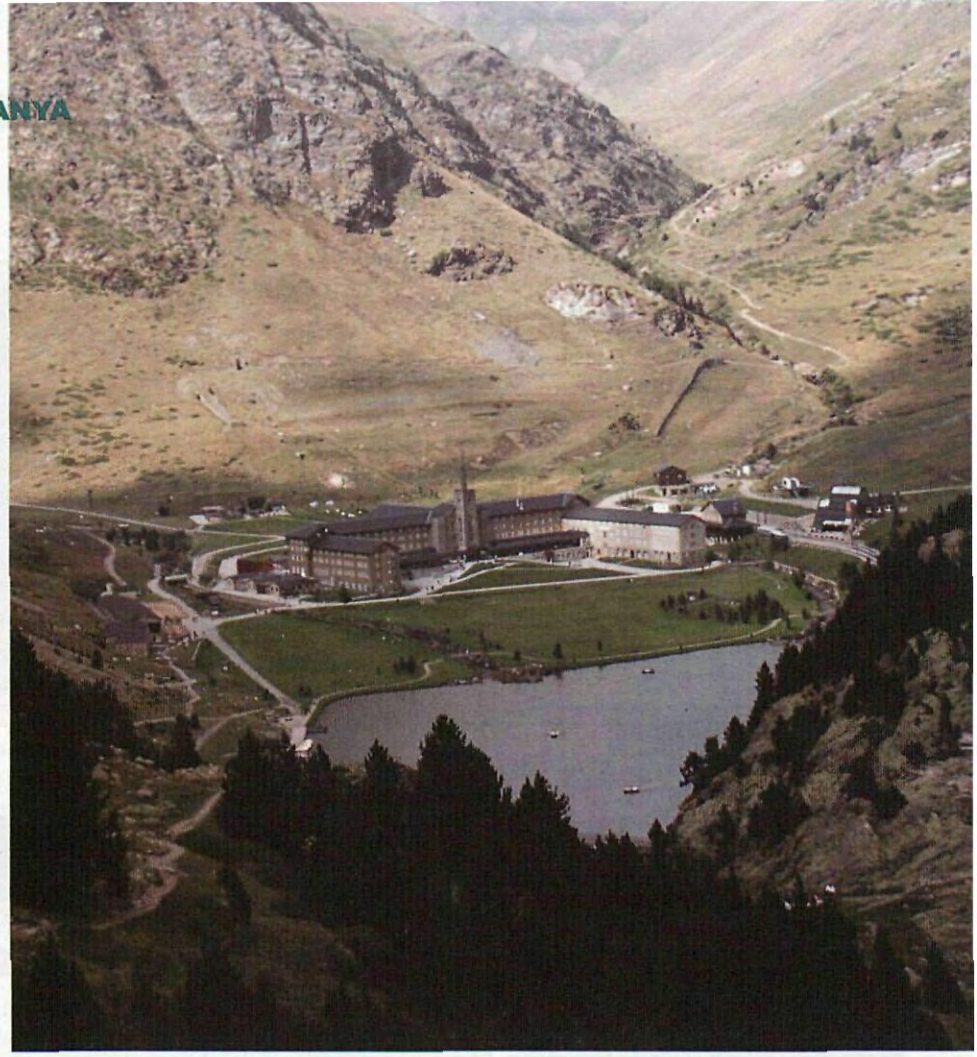

Santuari de Núria.

Text i fotografies de Marc Coll

L'ENRENOU
PUB
Pub L'ENRENOU
Llagostera
Tel. 972 80 53 97

Celler Can Ramiro

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

CALÇATS
LLINÀS

Plaça Catalunya, 1 · Tel. 97280 52 91 LLAGOSTERA
C. Alta Riera, 6 · Tel. 972 64 32 22 LA BISBAL
C. Sant Joan, 43 · Tel. 972 32 13 55 ST. FELIU DE GUÍXOLS

Corredor d'Assegurances C d'a COL·LEGIAT

nogue

assessoria laboral i fiscal
corredor d'assegurances

e-mail: **nogue@ctv.es**
c. Almogàvers, 21
Tel. 972 83 01 35
Fax 972 83 01 01
17240 LLAGOSTERA (Girona)

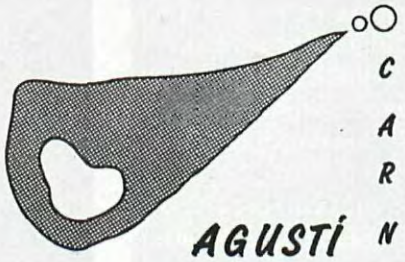

C A R N I

AGUSTÍ

E M B O T I T S

Cl Consellers, 2
tel. 830257
LLAGOSTERA

ALIMENTACIÓ
VENDES A L'ENGRÒS

Comercial MESTRES, S.A.

C/. Fivaller, 9 - Tel. 972 83 02 95 - Fax 972 83 11 01
17240 LLAGOSTERA

INSTAL·LACIONS
Rufí
Restrudis s.l.
CALEFACCIÓ • AIGUA • LLUM • CLIMATITZACIÓ

Gestrònica
TV-VIDEO-HIFI-ANTENES SAT
C/ Jaume I, 12 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 80 50 91 - 972 83 11 76
Fax 972 80 53 07

Elvia

c/. Cristòfol Colom, 1
Tel. 972 83 16 40
17240 Llagostera

Restaurant bar Mas Roure

Jordi Vidiella

Jardí Mediterrani

Ingredients: sortit de productes del mediterrani

Amanida de Llagostera, fruites del bosc del maresme, pernil de jabugo, gelat de parmesà i anxova de l'Escala

Magret d'ànec

amb timbal de pera, maduixa i reducció de passoá.

Sopa de Mango

amb amanida de fruites, verdures, herbetes i sorbet de llimona.

Sortit de peix salvatge i bolets de temporada

PERFUMERIA
GEMMA
ESTÈTICA
COMPLEMENTS

ANGEL GUIMERÀ, 28 - TEL./FAX 972 83 15 82
17240 - LLAGOSTERA (GIRONA)
e-mail: perfumeriagemma@wanadoo.es

font pintors
societat limitada

- Pintura Decorativa
- Pintura Industrial
- Doll de sorra abrasiu
- Pintura Intumescent i Ignífuga
- Restauració i rehabilitació de façanes
- Lacats i Envernissats (Cabina Pressuritzada)

TALLER:
C/ Indústria, 12
17240 - Llagostera
Tel. 972 80 54 89

OFICINES I EXPOSICIÓ:
C/ Puigcugul, 13, baixos
17244 - Cassà de la Selva
Tel. 972 46 40 61
Fax. 972 46 40 81

E-mail: fontpintors@teleline.es
fontpintors@fontpintors.com
Web: www.fontpintors.com

Viñas

Ctra. Girona a Sant Feliu, Km. 10
Telèfon 972 83 01 90
Fax 972 80 53 83
17240 **LLAGOSTERA** (Girona)
E-mail: pinsosvinyas@infonegocio.com

RAMIONET
LLOVERAS
ASSEGURANCES

Joan Maragall, 30
17240 Llagostera
tel. 972 831 819
fax. 972 831 804

Camprodon, 16
17240 Llagostera
tel. 972 830 040
fax. 972 805 539

COMERCIAL MIQUEL-VALENTÍ, SL

Pernils i embotits

Jordi Miquel Perxachs

C. Fivaller, 14 17240 LLAGOSTERA -Girona-
Tel. i Fax 972 80 50 17

EDUARD GALOBARDES

ADVOCAT
AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA
ADMINISTRADOR DE FINQUES

ASSESSORIA JURÍDICA I FISCAL
VENDA I LLOGUER D'IMMOBLES
ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
ASSEGURANCES

C/ Fivaller, 24
Tel. 972 830926
Fax: 972 830900
17240 Llagostera

Horari:
Matins: 9 a 13,30
Tardes: 17 a 20,30
Dissabtes tarda tancat

Fe de_rates

Conrat Penat Gasiu. Ratolí en zel? (no confondre amb Conrad Son)

És el nostre local, un món d'amors, un indret propens al contacte, univers constant de nates i fangs. Sobre la taula: ungüents eròtics, beuratges exòtics, sovint amortitzats; el més net i el més brut es combinen fins a confondre's enmig d'un bany de foguerades. Alhora, la pantalla del PC, amb l'espera del protector, és abandonada momentàniament a causa d'una prioritat d'acord telepàtic o d'alguna mena de pessigolleig compartit per dos subjectes en edat reproductora que precisa l'encaix de maniobres (més enllà de la reproducció). Alguna frase, títol o peu de foto, haurà estat deixada a mitges i, més tard o l'endemà, serà completada barroerament o amb la més gran lucidesa i brillantor (del cutis del redactor o la redactora, s'entén...).

Al col·lectiu de redacció hi ha més d'una parella d'enamorats (i més de dues); i això repercuteix degudament en el producte que portem a les llibreries. El Butlletí recull molt del clima sentimental, de la carícia i dels cabals hormonals precipitant-se torrencials, la síntesi dels quals dóna lloc a genials particularitats lingüístiques i gràfiques, que es fonen en pinzellades d'un estil que és agraït d'apreciar (per ara les parets resten netes i hi ha una certa higiene en el local). "Heus ací el lligam perfecte!"?- algú va dir, i no trigaren a ser pertinents les preguntes i respostes de la retòrica: Llagostera la sang altera, o era la primavera? Si digués que "m'esborrona" el Butlletí em faria patir. I en certa manera és així, ja ho sabeu, en l'àmbit de les errates i les rectificacions. I he d'admetre que de l'anterior número no en destacaria massa les errates. Crec que va ser un bon treball: només alguns subíndexs i algun errors tipogràfics en van ser els punts flacs, sense fer-ne irremeiablement dificultosa la lectura global. Per això, confesso que prefereixo continuar parlant del goig de les fecunditats (condonades o no) i felicito al col·lectiu per permetre-m'ho, per donar-me poca feina i cedir-me igualment l'espai per a vessar-hi les meves raons.

I us he de contar que últimament no suco massa el melindro i, de fet, ja m'hi començo a capficar. Desesperat, fart de la rutinària pràctica "onànica" i esgotades les fantasies, amb l'àlbum d'amors platònics a rebentar (fotos verres que inunden els PCs del local), encaixo amb una certa resignació l'enveja que em provoca contemplar les relacions d'afecte que viuen els altres per mi. Em podria enfonsar i m'adono de la total inutilitat que tindria la mesura. És en aquest moment quan em proposo canviar, ésser més dinàmic, sortir... Ho admeto! ESTIC MASSA HORES ENTRE LES QUATRE PARETS D'UN CAU QUE COMUNICA A UN LOCAL QUE S'HA CONVERTIT EN UN MÓN SENSE MASSA ALTERNATIVES PER A UN RATOLÍ AMB INQUIETUTS DE TEMPERATURA (com jo). Respiro. Sé que aquesta és la clau i, el que segueix, són les divagacions. Perquè, és ben sabut que de vegades les persones (o rates amb personalitat) necessitem creuar ponts, obrir-nos noves portes i eixamplar horitzons per a conduir la nostra vida cap a una bona direcció (unes bones cuixes, una cua amb un bon remenar?) És aquest, alhora, un missatge per a tot aquell qui assegut espera que tot això passi espontàniament. Això, creieu-me, resulta bastant improbable si tenim en compte les probabilitats reals; valgui la redundància, de moment. O sia, que a moure's s'ha dit!

No sé si cal ser bo o dolent per a obtenir l'èxit en aquestes qüestions del clau o la cadena (nexes tradicionals de la parella). Tampoc sé si, de veres, aquests afers sentimentals o sexuals i el respectiu èxit em canviaran l'avorrit marxar dels dies, per la passió que fa volar el temps i refà l'intel·lecte. El cert és que sovint recorrem a justificar una bona concentració (inspiració, pels artistes) pel fet de viure un embolic de més o menys durada, serietat o afectivitat; encara que no arribi a bon port. Potser cal provar-ho i arriscar-se a sortir al carrer que, ple de gats afamats, em podria conduir a la suca. De tota manera, la meva condició de fictici i la meva única tasca encomanada em salven de l'esvoranc mortal, en el cas de ser engolit per un pobre gat en plena pubertat, com deia la cançó. L'únic que tinc après i estimo és que tinc més vides que un d'aquests gatots, mentre segueixi essent necessari per la qüestió de guaitar els errors; si aquest fóra el cas, em continuarien dibuixant i escrivint; aquest és el meu viure. El que no tinc tant clar és el benefici que pot arribar a produir a la publicació que aquestes parelles em segueixin refregant les seves rebolcades amb indiscreció; no vull arribar a pensar que l'antull de fotre un clau m'elevés, enèsima i exponencialment, a tal efectivitat laboral que em fes capaç de desmuntar-los, en futurs FE DE_RATES, tota una publicació amb el cutis brillant i amb les planes plenes d'errors . Quin gust! Síií!

Data	Nom i Cognoms
20 abril	Marc Colom i Artau
12 abril	Guillem Pérez i Moreno
25 abril	Najwa Ben Fares i El Hardouz
24 abril	Ainhoa Malagón i Fernández
20 abril	Iman Daoudi i Bendaoudi
23 abril	Oussama Akdimi i Moumouhi
30 abril	Nicolás Tresserras i Merino
14 maig	Jan Ruiz i Pons
5 maig	Achwak Dari i Barmou
20 maig	Lara Luzón Díaz
24 maig	Koloud Bekkaari i Zhari
1 juny	Sergio Martín i Riballo
2 juny	Alba Arjona i Lopera
25 maig	Houda Mohsen i Beouyenzer
29 maig	Marouane Zakour i Achammar
7 juny	Fadwa Soultana i Kaamouch
7 juny	Fouad Soultana Kaamouch
3 juny	Juan-Antonio Chinchilla Alcaraz
14 juny	Nadira El Mourabiti i Azouzi
22 juny	Judith Font i Romeu
26 juny	Roger Puig i Puig
22 juny	María Calderón i Hernández
25 juny	Abril González i Luzón
1 juliol	Judith Martí i Cabello
1 juliol	Maria Martí i Cabello
5 juliol	Marc Bota i Vilar
23 juny	Nouhayla Ziachi i Ziachi
23 juny	Soukaina Ziachi i Ziachi
18 juliol	Oumayma Boukabous i Daoudi
18 juliol	Joan Ramírez i Vilà
18 juliol	Sergi Resina i Xirgo
21 juliol	Rafik Benfares i Bousfenj
26 juliol	Arnau Bayé i Pazalbo
3 agost	Cristina Rullo Burgués
14 agost	Nora Toledo i Agea
11 agost	Iker Sagués i Zafra
8 agost	Christian Martí i Bautista
13 agost	Biel Martín i Palomo
20 agost	Adil El Moussaoui i El Khattabi
4 agost	Maria-Blanca Esteve i Vall-llosera
13 agost	Laila Ortiz i El Kadaoui

Sergi Resina Xirgo

Data	Nom i Cognoms
30 abril	Óscar Serrano Prim i Mónica Mayol García
7 maig	Ramon Resina Teixidó i Judit Xirgo Rabassedas
14 maig	Tomás Robledo Tena i María-José Malagón Ruiz
28 maig	Carlos Sanz Blázquez i Marta Taberner García
4 juny	Miguel Carreras Xarpell i Lídia Lizana Palma
10 juny	David Reverter Cubarsí i Ester Pelluch Castellano
18 juny	Jaime Remuiñán Pinelo i Elena-María del Viejo Parra
18 juny	Daniel Troy Castañosa i Ana María Chicharro Muñoz
25 juny	Rafael Pascual Fernández i Soledad Rubio Macarro
29 juny	Lucio González Rubio i Amelia Luzón Vílchez
1 juliol	Iulian-Cristi Lacatus i Manuela Villagrá García
24 juny	Juan-Pedro Gómez Martínez i Verónica Serrano Ortiz
2 juliol	Isaac Garrido Pérez i Alexandra Aliu Molina
9 juliol	Salvador Balcells Solà i Larissa Denissova

Data	Nom i Cognoms	Edat
2 maig	Teresa Pararols Peirolí	87
3 maig	Montserrat Ros Sala	88
12 maig	Josep Castelló Pararols	60
13 maig	Raúl Montes González	24
17 maig	Marta Junqué Barta	86
19 maig	Manuela Zalba Baines	88
19 maig	Florencio Planas Noell	85
20 maig	Antonio Bahí Suñer	71
21 maig	Ramona Andrade Vitureira	89
26 maig	Alicia Hernández Ferrer	82
19 juny	Carmen Lloveras Sureda	84
2 juliol	José Aliu Oliveras	84
15 juliol	Dolores Campeny Dalmau	86
17 juliol	Josep Maria Corominas Bosch	58
21 juliol	Dolores Barrachina Rodrigo	86
29 juliol	Joaquin Colom Arbuser	88
3 agost	Luis Martí Simón	69
14 agost	María Joaquina González Vega	97
16 agost	Maria Aguiló Viadé	79
26 agost	Manuel Ciurana Espluga	93

MAS MONER

Sant Dalmau Moner 1291-1341

Residències amb història Historical Retirement Homes

Santa Coloma de Farners

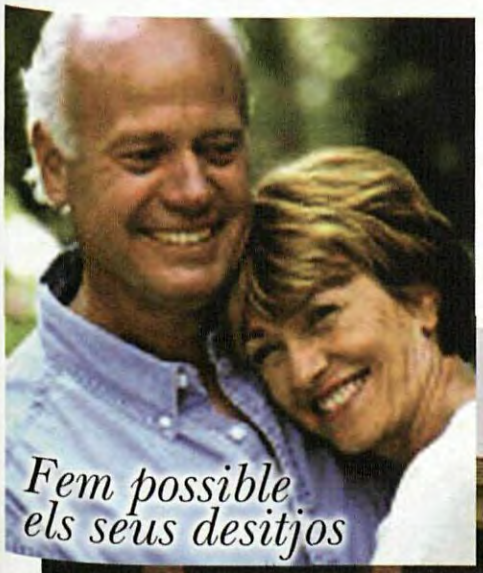

MAS MONER és un nou concepte de residència assistida amb un alt nivell de servei i una alta dotació de personal, equiparable a un Hotel -Clínica de 5 estrelles.

Personal:

MAS MONER compta amb els millors professionals, d'una gran qualitat humana i formats en el coneixement de la gent gran. Els agrada la seva feina i són capaços de respondre amb sensibilitat a qualsevol necessitat dels residents.

Famílies:

Es prioritza el lligam família - centre. L'atenció personalitzada i estimulació dels vincles emocionals amb la seva família es tradueixen en un bon estat d'ànim.

La Masia i el seu entorn: encant, calma, confort:

Els ambients personalitzats de les habitacions i l'alta cura dels detalls, permeten trobar-s'hi com a casa, en una masia on cada racó té una història

El nostre lema: la Flexibilitat:

No són els residents qui s'adapten al centre, el centre s'adapta a ells. Totes les suggerències que permetin millorar el servei són ben acollides

La Fundació:

Treballar amb les persones i per a les persones és la veritable base de la feina de la fundació.
FUNDACIÓ 60 subvenciona part de l'import de l'estada dels residents de MAS MONER. Cada cas és estudiat pel patronat.

FUNDACIÓ60
Informació i reserves
C/ Garbí 1-3 , 17240
LLAGOSTERA (GIRONA)
Telf: 972 830159
Telf: 972 831615
www.fundacio60.org
e-mail: info@fundacio60.org

El nostre objectiu no és altre que fer tot el possible
i més, perquè cada persona es senti ÚNICA, IMPORTANT I ESTIMADA.

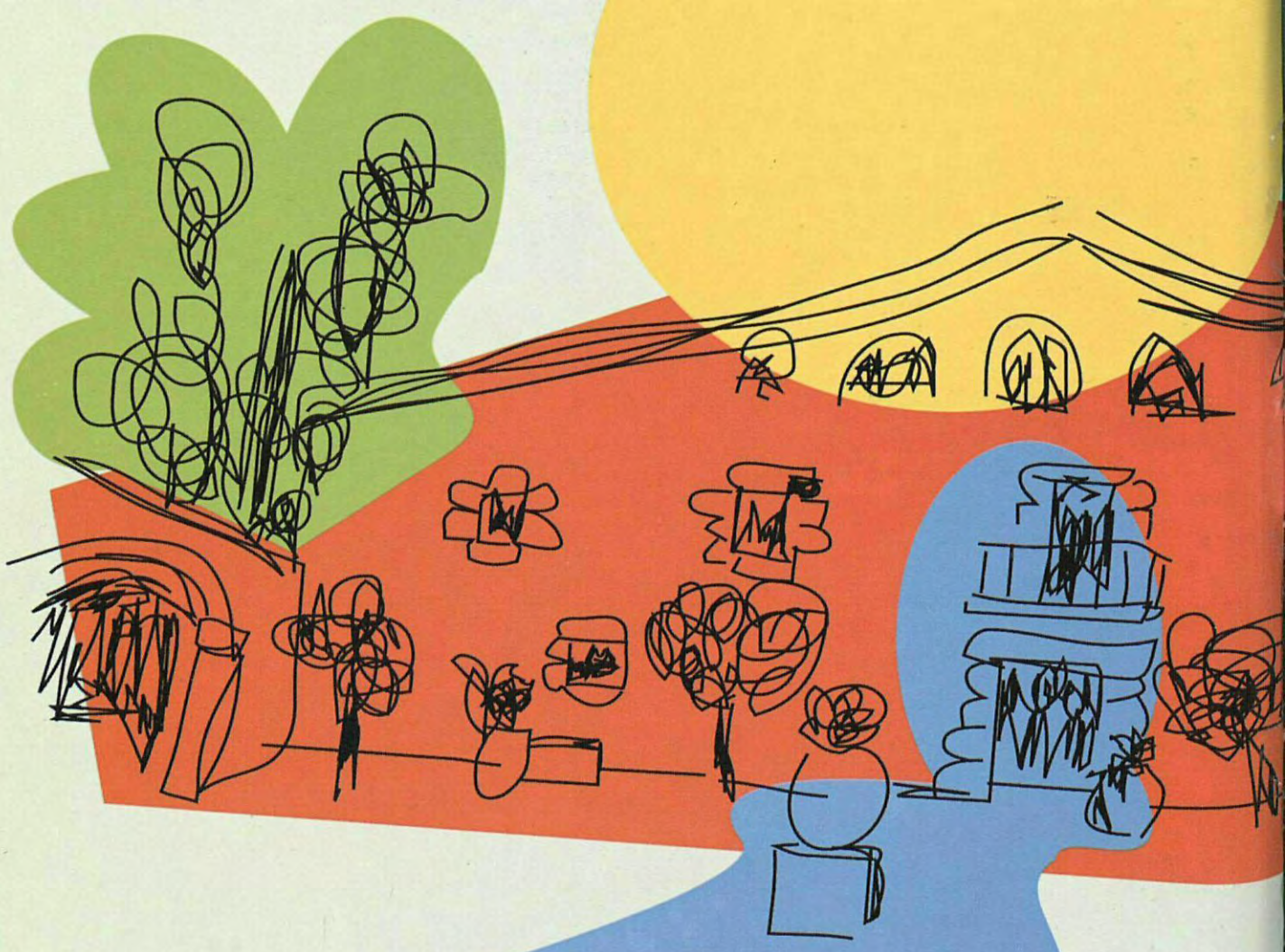

Mas Roure

Ctra. Vidreres a Sant Feliu de Guíxols, s/n · 17240 Llagostera · T. 972 83 12 02 · www.masroure.com